XXX. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1974. JANUÁR 31.

Ludas Matyi

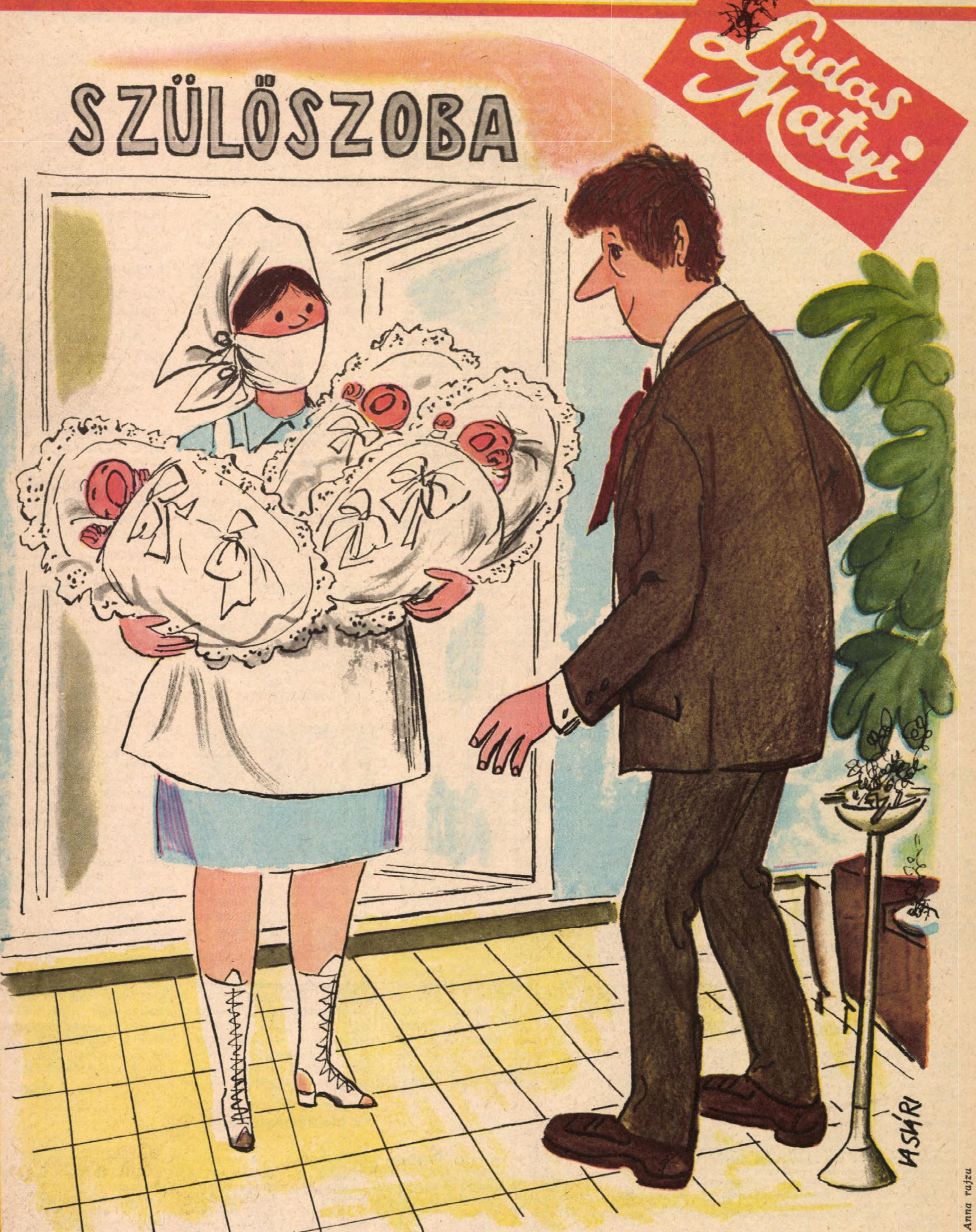
SZÜLÖSZOBA
VASVÁRI

— Gratulálok! Lakásuk született…

Vasvári Anna rajzu

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ…

①

Előtörténet: Olvasónk „Norelko” kivágós-játékot vesz a kislányának, a kivágó-szál már az első nap elfogy, másnap hiába megy vissza a Szivárvány Áruházba, ahol vette, hiába keresi más boltokban is, pótszálat nem kap. Panaszát megírja a Ludasnak, a szerkesztőség választ, magyarázatot kér a Fővárosi Szivárvány Áruház Vállalattól.

Válasz jő, s pihegve szól: „Vizsgálatot végeztünk és megállapítottuk, hogy a nálunk vásárolt kivágós-játékhoz *pótszálakat nem áll módunkban beszerezni, mert a TRIÁL Nagykereskedelmi Vállalat készletében sincs.* A cikket előállító vállalatnál is érdeklődtünk, ott azt a felvilágosítást kaptuk, hogy *nem gyártanak pótalkatrészeket.* Fentiek miatt sajnálattal kell közölnünk, hogy a panaszt nem tudjuk orvosolni.”

Nagyon elcsüggesztett bennünket a Szivárvány válasza, de ahol a legnagyobb az ínség, ott van legközelebb a segítség: másnap újabb levelet találtunk a postánkban. *A TRIÁL Nagykereskedelmi Vállalat* küldte: „A Norelko építő játékhoz pótlásként *vállalatunk már a játék megjelenése óta forgalmaz külön kivágó-szálat,* öt darab van egy tasakban, fogyasztói ára 3 forint 60 fillér.

Amennyiben olvasójuk a kivágó-szálhoz még nem jutott hozzá, kérjük, keresse fel a Hobby boltot.”

Hát, kérem, csak egybe kell vetni a szóban forgó gyerekjáték ügyében kapott kétféle választ. A következtetést levonni már gyerekjáték.

②

Szegeden a sóskifliről eltűnt a só meg a köménymag. Elfújta a viharos technikai fejlődés szele. Tavaly ugyanis felújították a Szegedi Sütőipari Vállalat kifligyárát. A vállalat vezetői büszkén írták szerkesztőségünkhöz küldött levelükben: „Szeged város zsemle és kifli szükségletét Európában egyedülálló automata berendezések segítségével termeljük meg.”

Egyetlen baj, hogy ez az egyedülálló, mindent tudó automata egyetlen dolgot nem tudott: megsózni a kiflit. Így aztán Szegednek népe fél éven át dühösen majszolta a világon egyedülálló sótlan sóskiflit.

A gépet szállító osztrák cég fél év után átalakította a berendezést, amely azóta már sóz, sózogat. Idézem megint a vállalat vezetőinek a levelét: „Meg kell azonban jegyeznünk azt a tényt, hogy a kiflire kerülő köménymagos só mennyisége nem azonos a kézi gyártásnál megszokott só mennyiségével, a gépesítés következtében. Ugyanis a gépi sózó berendezés a kifli felületére csak keskeny sávban tudja a sót felvinni, amely a vevők által megszokott eddigi sómennyiségtől eltérő.”

A szegediek továbbra is elégedetlenek a technika legújabb vívmányával: a félsós kiflivel, s visszasírják a régi, az egészen sós sóskiflit.

Mit lehetne tenni? Van egy javaslatom, amely úgy lehet, nem egyedülálló Európában, de míg jobbat nem találnak ki, talán megteszi: egy öreg, nyugdíjas pék, havi ötszázért, kézzel sózzon rá még egy keveset az automata kiflikre.

(r.)

TEJ

Évek óta szállítjuk a tejet az ópusztaszeri tejcsarnokba. Mivel a csarnok nagyon messze van tőlünk, kértük, hogy oldják meg a tejszállítást. Végre teljesült a kérésünk, az Árpád vezér Tsz átvette a tej kezelését és egy fogatos összeszedi tőlünk a tejet. Ez literenként 30 fillérbe kerül. Ám amíg korábban a kisteleki tsz kezelte a csarnokot, a tej tisztasági fokát I. osztályúnak állapították meg, most általánosan mindenkinél a II. tisztasági fokot alkalmazzák, ez újabb 10 fillér veszteség. Kezelési költség címén is levonnak 10 fillért: ez már 50 fillér literenként. Nem sok az egy kicsit? Ehhez jön ráadásul, hogy a zsírfokot is alacsonyabban állapították meg, mint korábban volt. Nem tudjuk elképzelni, mi történt a teheneinkkel, miért haragszanak az ópusztaszeri téeszre, miért adnak nekik 2—3 fokkal alacsonyabb zsírtartalmú tejet, mint korábban a kistelekieknek adtak?

Vagy lehet, hogy a méréssel van baj? Nem kellene sürgősen próbamérésekkel ellenőrizni, mi is van a tej körül?

Kovács Attila
Ópusztaszer, Kiszer 217

Az olvasó megkérdezi…

…miért nem lehet az illatszerboltokban szőlőzsírt kapni?

…miért fogyott el karácsony előtt olyan tüneményes gyorsasággal az olcsó, háromforintos csillagszóró? Miért volt viszont a figurális és illatosított 5 forint 40 filléres, illetve 8 forintos csillagszórókból fölös mennyiség? Csak azért, mert azok drágábbak, s jobban jövedelmeznek? Levonja-e a múlt évi tanulságokat, s gyárt-e vajon elegendő mennyiségű olcsó csillagszórót az idei karácsonyra a bólyi ÁFÉSZ?

…hol lehet 11-es lámpaüveget kapni?

…miért emelte januártól duplájára a szemétszállítási díjakat a Marcali Nagyközségi Közös Tanács?

…miért nem tüntetik fel a tejporos tasakon a szavatosság lejártának az időpontját? Ezt már más is szóvátette a Ludasban, de eredmény nélkül. Hányszor kell egy ilyen „apróság” ügyében szólni?

TEÁSKANNA ÉS ANYAGISMERET

Teáskannám eltörött, elindultam tehát egy új teáskannát venni. Lehetőleg üvegből valót, ilyen volt az is, ami eltört; ezt jobban szeretjük, mert láthatjuk benne a tea lassan aranybarnára váló színét.

Fogalmam sem volt arról, hogy olyan feladatra vállalkoztam, amelyért a népmesében minimum fele királyságot kapott a vándorlegény. Hiába jártam be heteken át Budapest nagyáruházait, a porcelán- és üvegáru szaküzleteket. „Szóló-teáskanna? Nincsen” — közölték egyöntetűen. (Mindössze a válaszok hangszínében volt némi különbség: akadt sajnálkozó, lekezelő, együttérző, mogorva, kedves, elutasító, sőt csodálkozó is, mintha valamiféle holdrakéta-tartozékot kerestem volna.)

A teljes igazság kedvéért meg kell írnom, hogy egy helyen volt jénai üvegkanna — a Rákóczi út és Nagydiófa utca sarkán levő edényüzletben —, de csak 6 csésze és kistányér társaságában árulták potom 1313,40 forintért. (Betűvel is leírom, nehogy sajtóhibának higgyék: ezerháromszáztizenhárom forint és 40 fillér.) Miután azonban az eltört jénai üvegkannám három év előtt 120 forintba került, minden különösebb habozás nélkül lemondtam a vásárlásról.

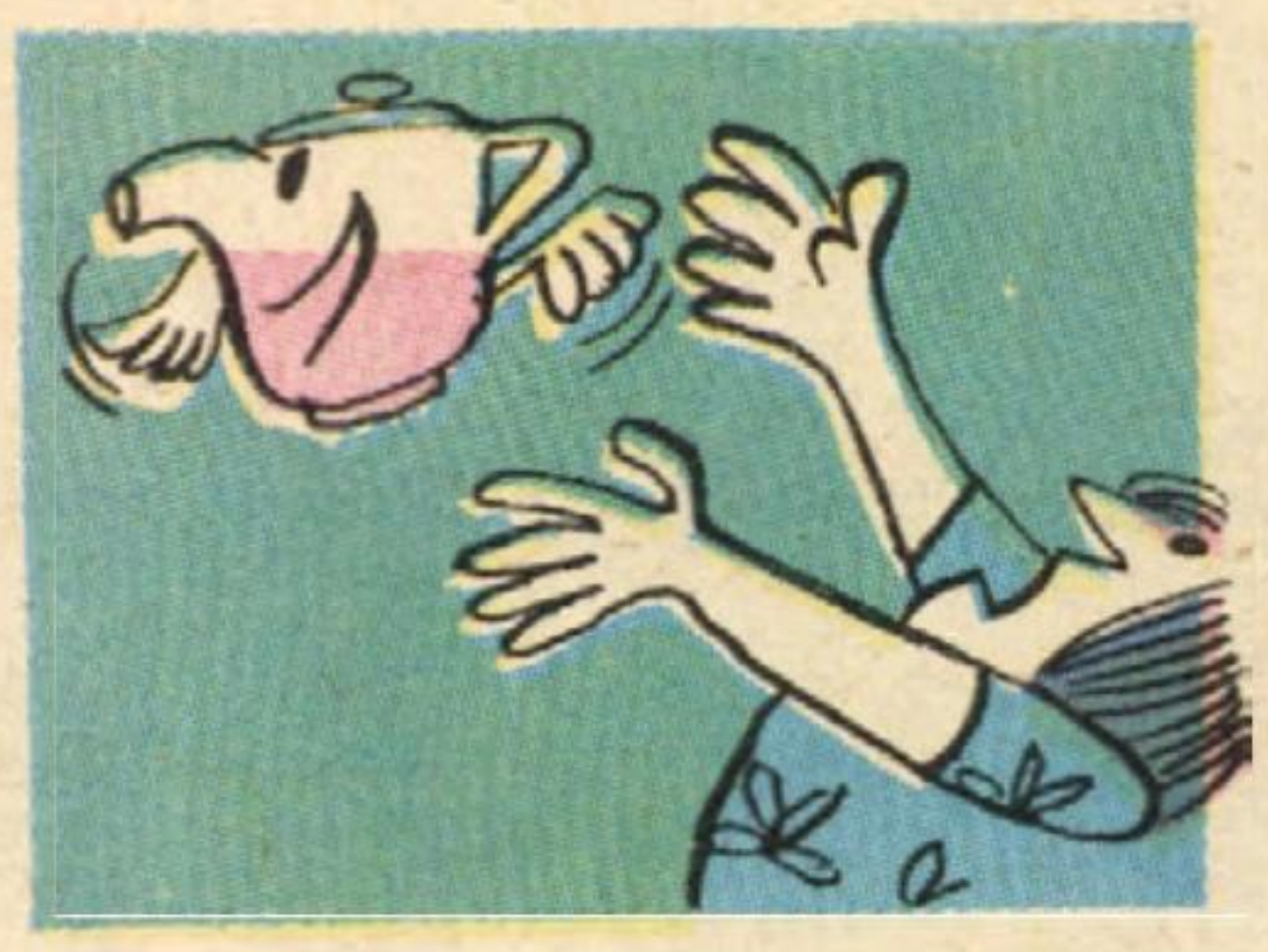

Vándorutam utolsó állomása a Népköztársaság úti nagyáruház edényosztálya volt.

— Kaphatok-e üvegből vagy cserépből készült teáskannát? — kérdeztem olyan reménytelen hangon, hogy a fiatal eladónő láthatóan megsajnált.

— Csak műanyagból való van — mondta kedvesen.

Kissé meglepődtem, mert addig úgy tudtam, hogy a műanyag nem kedveli, ha forrásban levő vizet öntenek bele, dehát a technika egyre fejlődik. Bizonyára feltaláltak valami újfajta és teáskannának való műanyagot — gondoltam — és követtem a kedves fiatal eladót.

— Itt vannak a műanyag teáskannák, tessék választani, — mutatott rá a polcon sorakozó *alumínium* vízforraló kannákra.

A kislány jót akart, nem akartam tehát sem kioktatni, sem megszégyeníteni. Azonban ajánlatosnak tartanám, ha az új eladóknak az áru- és anyagismeret oktatása keretében elmagyaráznák, mi a különbség az alumínium és a műanyag között.

És még egy szerény tanács: talán szintén anyagismeret-órán meg kellene ismertetni az anyagbeszerzőket a teaivás örömével. Akkor esetleg újra kapható lenne a teáskanna.

Hevesi Magda

KICSI A BUSZ!

Községünkből igen sokan járnak dolgozni Iregszemcsére és Tamásiba autóbusszal, havi bérlettel. Akik 8 órára mennek dolgozni, a 7 óra körül induló busszal utaznak. Ugyancsak akkor mennek azok is, akik egyéb ügyes-bajos dolgaikat intézik. A Magyarkesziből induló autóbusz legtöbbször olyan zsúfolt, hogy arra itt már csak 1—2 utas fér fel. A többi viheti a bérletét gyalog, de úgy már nem érkezik időben a munkahelyére.

Egy évvel ezelőtt már írt valaki ez ügyben a Volán Vállalatnak. A válaszban közölték, hogy utasították a gépkocsivezetőket: kötelesek a bérleteseknek helyet biztosítani, de az előző községben nem lehet lehagyni az utasokat. Mivel ettől az autóbusz nem lett nagyobb, a helyzet változatlan.

A múlt év novemberében községünkből valamennyi bérletes nevében és aláírásával levelet írtak Szekszárdra a Volán Vállalathoz a tarthatatlan állapot megszüntetéséért. Se válasz, se változás.

Az a javaslatunk, a kis buszt cseréljék ki egy nagy buszra, mivel télvíz idején nem lehet hetente 2—3 alkalommal gyalog, szerencsés esetben stoppal munkába járni és éppen emiatt pattanásig feszült idegekkel kezdeni dolgozni.

Frizenhán Lászlóné
7097 Nagyszokoly, Petőfi u. 240.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Hogy a szarvasi távolsági autóbusz-váróterem problémája megoldást nyerjen, a Volán Vállalattal megegyezést kötöttünk. A tanács ismét rendbehozatja a várót, a festést, üvegezést elvégezteti és jegyzőkönyvileg adja át a Volán Vállalatnak üzemeltetésre. A Vállalat alkalmaz egy személyt a takarítás és fűtés munkájára. Köszönjük, hogy cikkükkel hozzásegítettek a Vállalattal történt tárgyalásaink eredményesebbé tételéhez.

Dr. Pataki István
vb-titkár
Szarvas Város Tanácsa

A Tétényi úti Gyermekgyógyászati Rendelőintézet ruhatárát működtetni nem áll módunkban, elsősorban azért, mert a Gyermekrendelő ruhatáros-státusszal nem rendelkezik. Magunk is helytelennek tartottuk a ruhák eddigi elhelyezését és ezért azt a megoldást választottuk, hogy a váróhelyiségbe nagy fogasokat rendeltünk. Ezek részben elkészültek, részben most készülnek. Feltehető, hogy így ez a kérdés nyugvópontra fog jutni.

Dr. Csete Ildikó
kerületi vez. főorvos h.
Bp. XI., ker. Tanács VB

RÖVID A ZÖLD JELZÉS

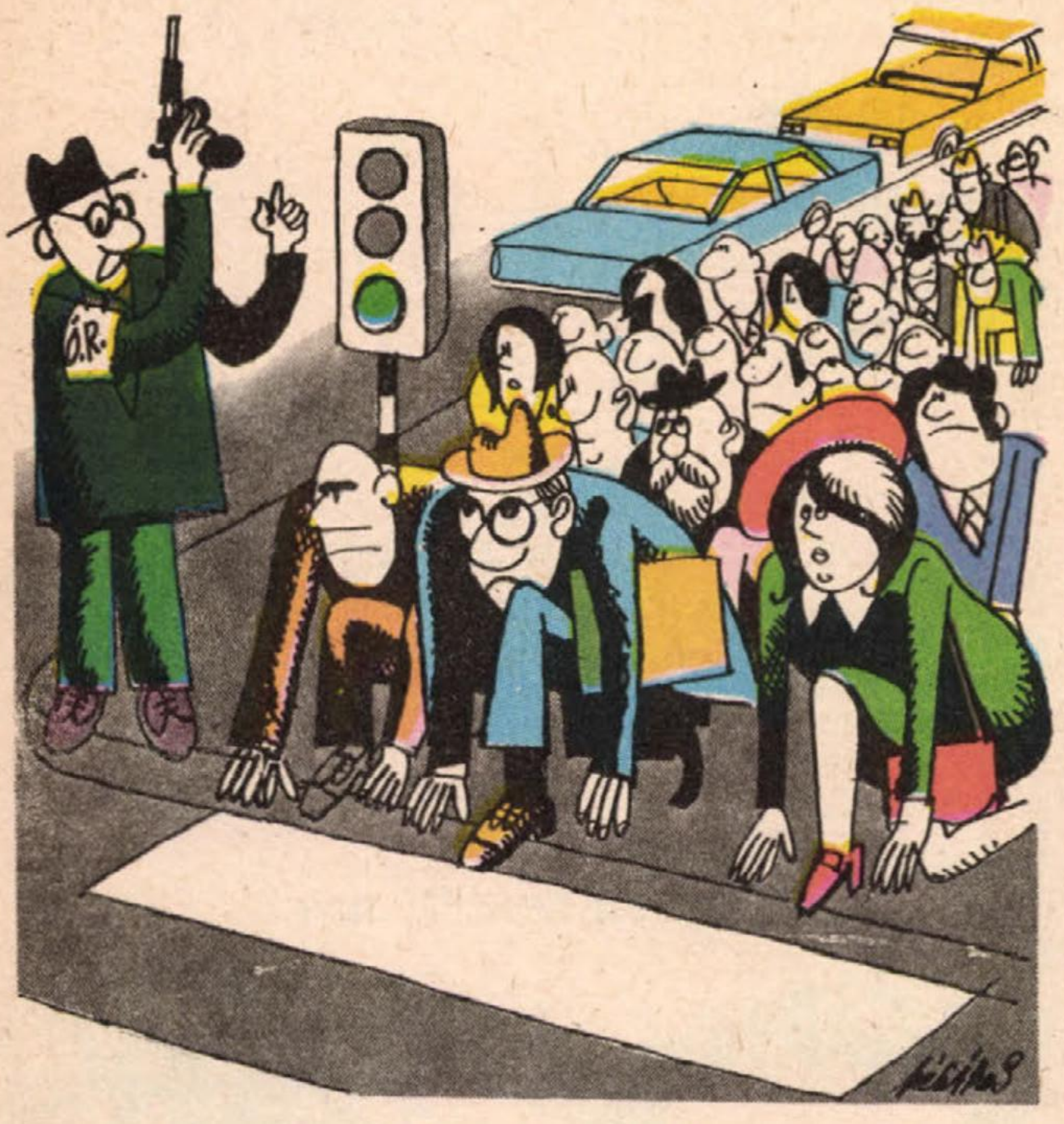

– Vigyázz, kész, start!

ANGOL IPARI TAJ

Hegedűs István rajza

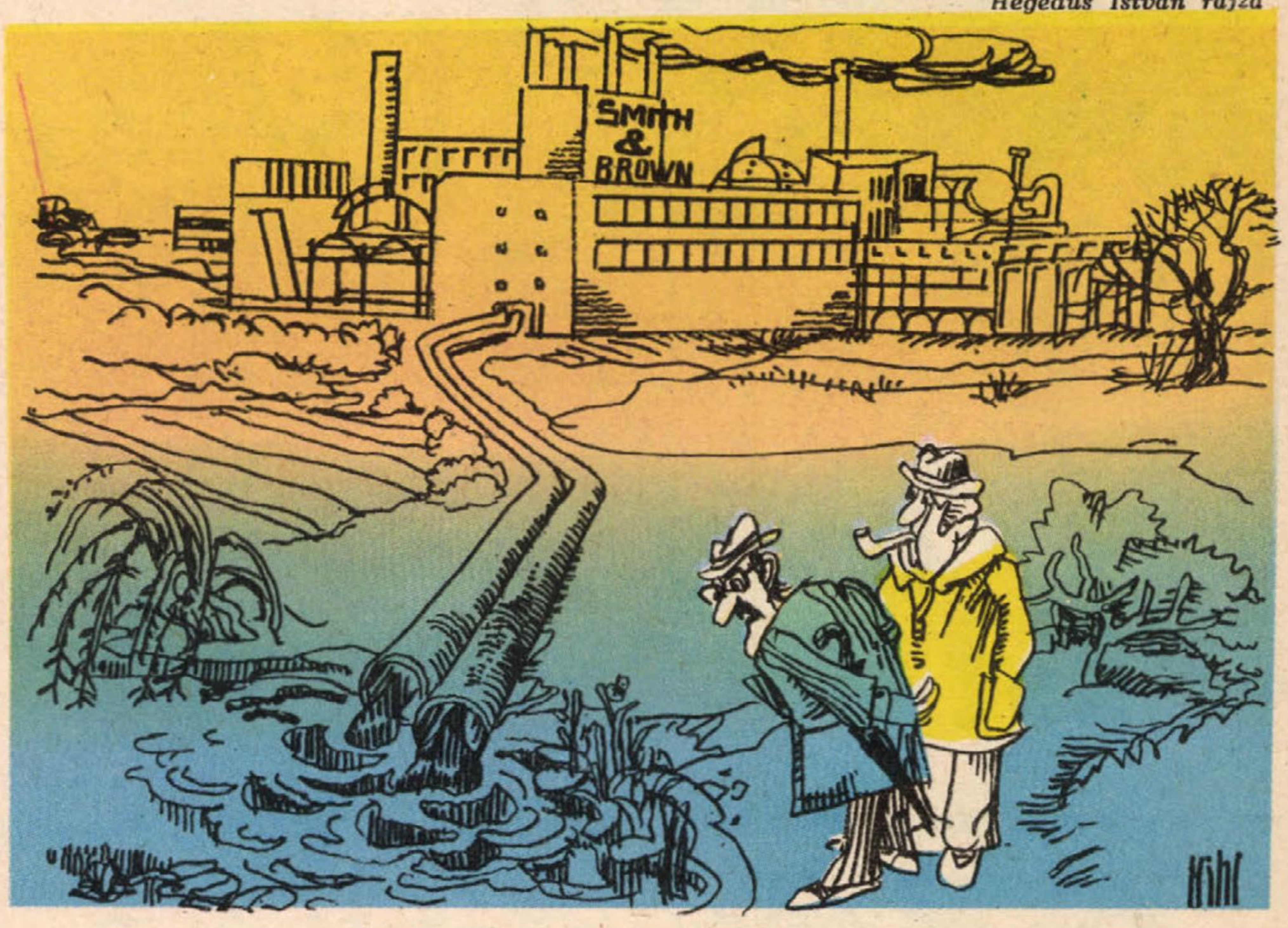

– Miből telik ezeknek környezetszennyezésre?

VÁROSLIGET

Mi legyen a Városligetben? — ezen tűnődnek rajzolóink is néhány oldallal beljebb. Tizennyolc társadalmi szervet, intézményt kértek fel a válaszadásra, s azok el is juttatták kívánságaikat, ötleteiket.

Tőlem nem kérdeztek semmit, de azért én válaszolok. A Ligetben legyen sok fa, bokor, virág és sok-sok játszótér.

A dolog azonban nem ilyen egyszerű.

Olvasom az újságban, hogy a Városliget rendezésére nagyszabású tervezetet dolgoztak ki: koncepciót. S ebben a nagyszabású koncepcióban részletesen felsorolják, hogy mi lesz a Ligetben.

Lesz, kéremszépen, *reprezentatív kertterület* a Hősök tere körül. Továbbá *központi nagy játszókert*.

De ez még mind semmi!

Torna- és sportkert is lesz iskolások és felnőttek részére (az egyik vásárpavilon felhasználásával).

De ez még mind semmi! Van még folytatás is!

Ha minden jól megy, lesz a Városligetben egy *csendes foglalkozások kertje*, pihenni, olvasni vágyók számára. (Könyvtárral, folyóirat-kölcsönzővel, olvasóteremmel.)

Akinek még ez sem elég, az kimehet majd a *közlekedési-kertbe*, mert az is lesz, miért éppen az ne lenne?

Aztán lesz *zenekert* és *tánckert*. Ha a csendes foglalkozások kertjét meguntuk, átmehetünk a zenekertbe, vagy a tánckertbe és visszafelé jövet pedig közlekedhetünk egy kicsit a közlekedési kertben.

Hát nem nagyszerű?

De ez még mindig semmi! A tervezet szerint lesz *vízinövény-bemutató, vízimodellező* és *vizesjátszóhely* is.

Állítólag Liget is lesz, de ez még nem biztos.

Mi hiányzik még?

A csendes foglalkozások kertje mellett legyen egy kert a zajos neurotikusoknak is, ahol kedvükre kiordítozhatják magukat. Javaslom továbbá az álmok kertjét, ahol alukálni lehetne, zeneszó mellett, ringatózó bölcsőkben. A folyóiratkölcsönző mellett jól jönne még egy ruhakölcsönző is, azok részére, akik esetleg át akarnak öltözni a Ligetben és egy pénzkölcsönző, ahol pénzt vehetnének fel a ligeti sétálók.

S mi hiányzik még?

A szerelmesek kertje, a kertészek kertje, a városligetrendezők kertje, a búrok kertje (kalapkölcsönzővel), a sétálók kertje, az egyhelyben topogók kertje, a függetlenített funkcionáriusok kertje, a függő viszonyban levő funkcionáriusok függőkertje és a gyönyörök kertje (csak felnőtteknek!).

A kertvárosiaknak is kell egy külön kert, ha bejönnek a városba és felkeresik a Ligetet. A hivők kapjanak egy paradicsomkertet és a vízinövény bemutatón kívül legyen külön sétányuk a vízfejűeknek és legyen japánkert, svédkert, norvégkert, belgakert és sziklakert az alpinistáknak és vadaskert a vadhúskedvelőknek és veteményeskert a vegetáriánusoknak és kertmozi a mozikertészeknek és . . .

És legyen külön egy koncepció-kert, ahol nyugodtan törhetnénk fejünket, hogy mi legyen a Városligetben?

Nagyon jó lenne továbbá egy daloló kert is, ahol azt énekelhetnénk, hogy „Ujjé, a Ligetben nagyszerű!” És füldugókölcsönző azoknak, akik ezt nem akarják hallani.

Több javaslatom egyelőre nincs.

Mikes György

GENERÁCIÓS SÉRTÉS

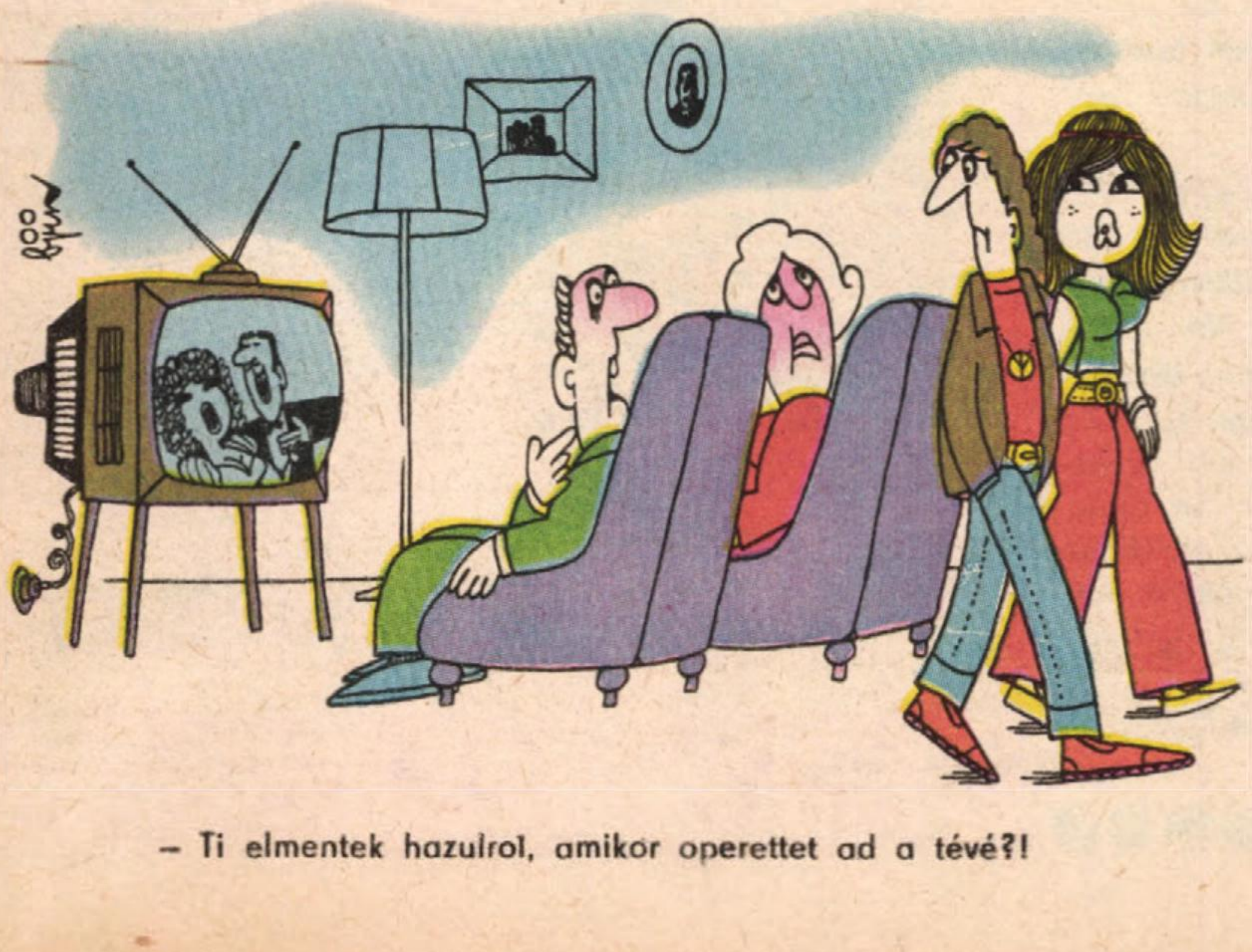

– Ti elmentek hazulrol, amikor operettet ad a tévé?!

BEÁZOTT A KÁBEL

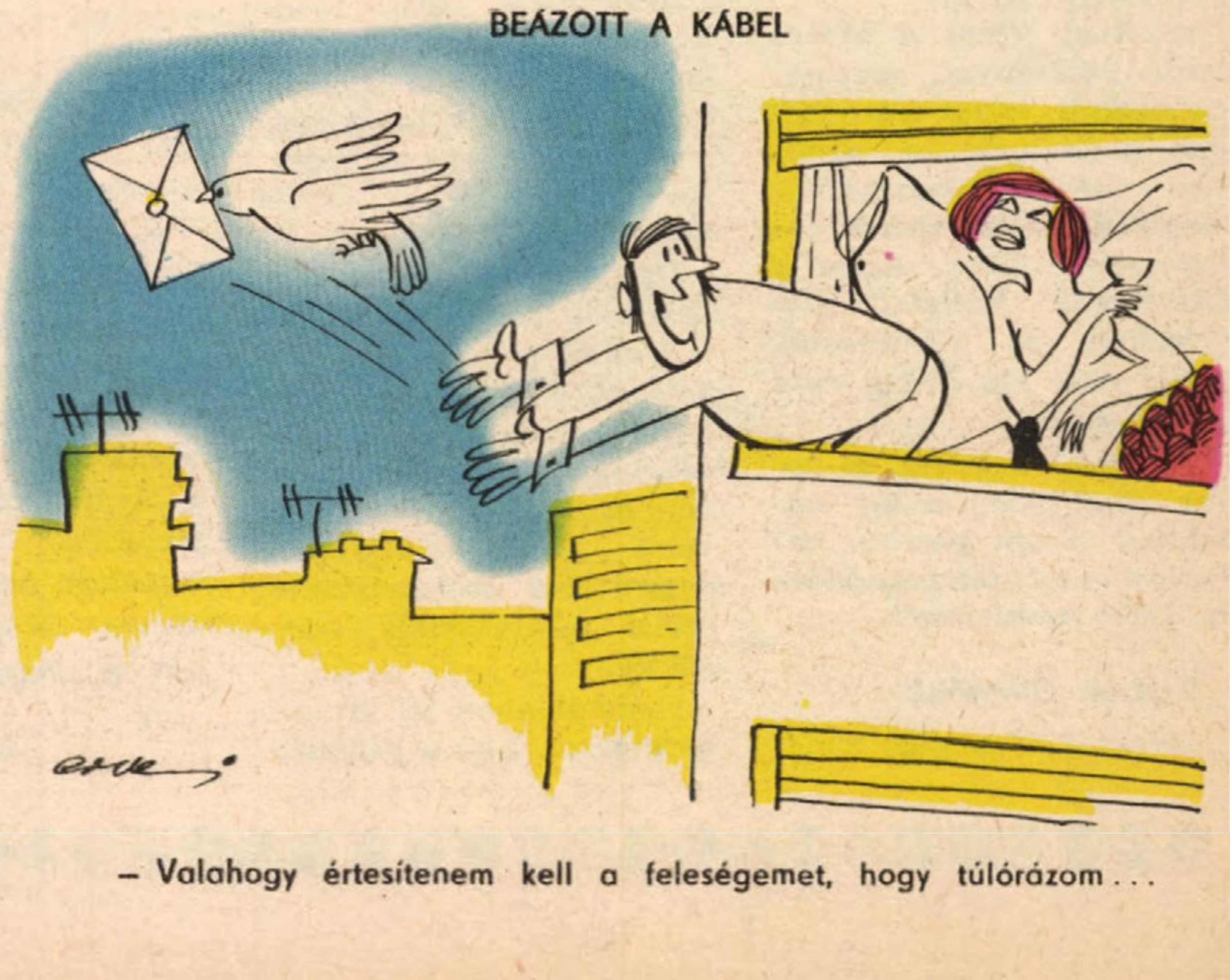

– Valahogy értesítenem kell a feleségemet, hogy túlórázom . . .

A VERHETETLEN

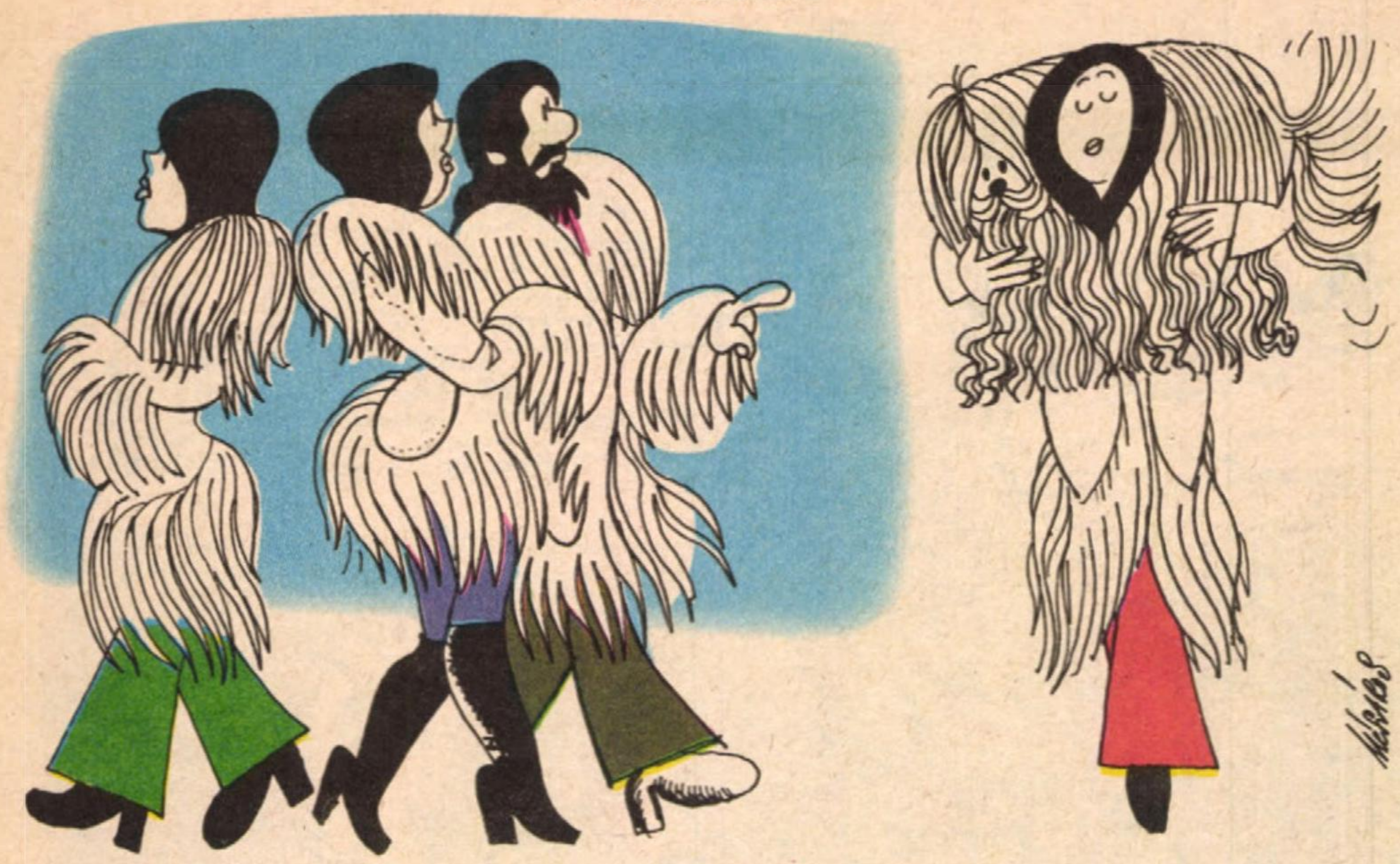

Levélváltás az ügyintézésről

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Elromlott a gázórám, kicserélték. Szeptemberben a leolvasáskor azt mondták, figyeljük. Figyeltük, de újra elromlott. A gázfogyasztásom eddig évente 1500 köbméter körül volt. A július—augusztus havi gázfogyasztásomra az OTP-től a Díjbeszedő Vállalat 7295 köbméterért 4906 forint 5 fillért fizettetett be. Sajnos, volt az OTP-számlámon pénzem, mert egész évben valamivel többet fizettem be, hogy a karácsony körüli nagyobb kiadások miatt az év utolsó két hónapjában mentesüljek a befizetés alól.

Azonnal írtam a Díjbeszedő Vállalatnak, megmagyaráztam, hogy kétszemélyes a háztartásom: mintegy ötévi fogyasztásnak megfelelő ellenértéket inkasszáltak tőlem. Azóta a Díjbeszedő Vállalat nem értesített az elintézésről, pedig már kb. öt-hat hete reklamáltam.

Mit lehetne tenni, de soron kívül, hogy az így jogtalanul elvont pénzem haladéktalanul visszakerüljön az OTP-számlámra?

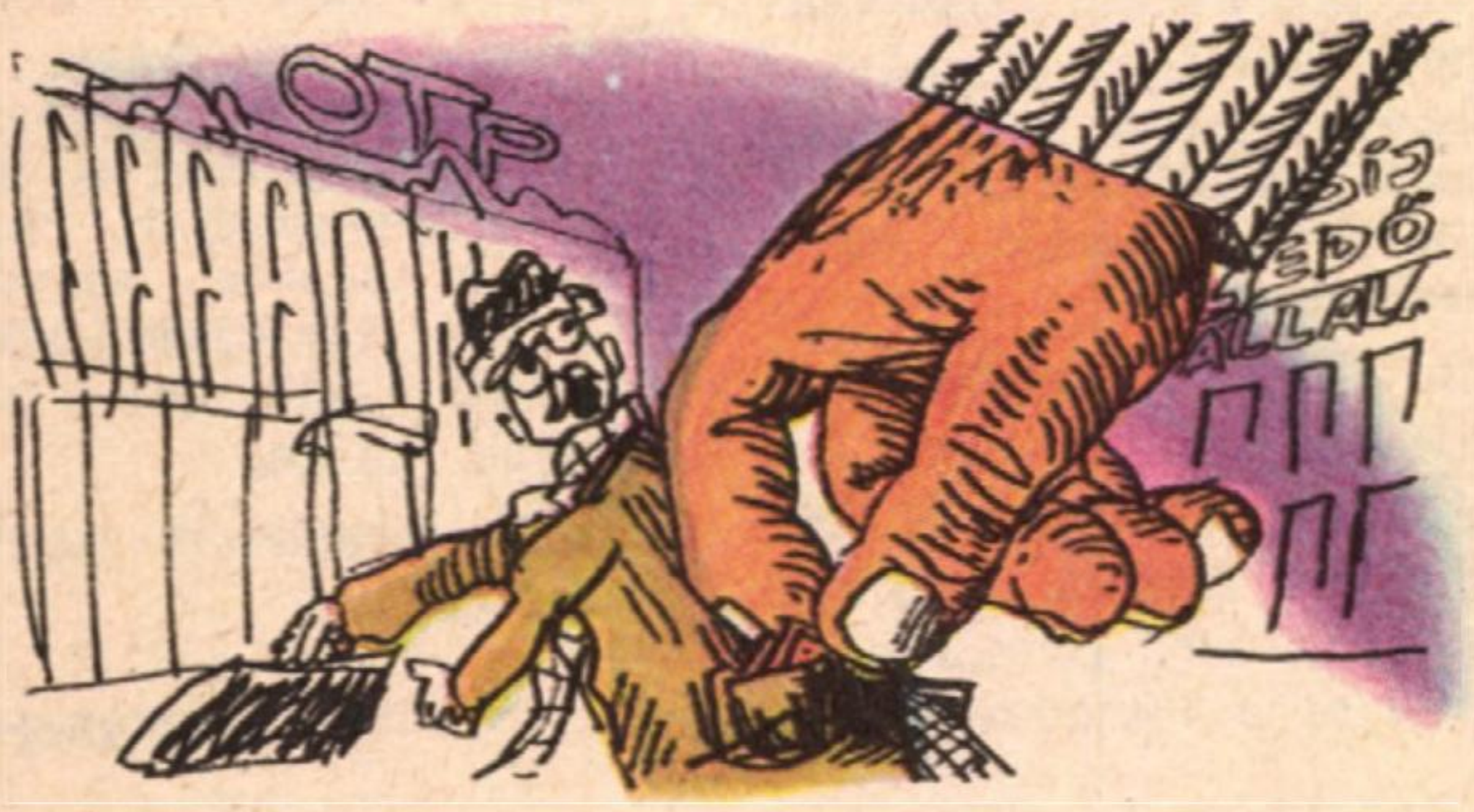

Tisztelt Olvasónk!

Nevével és pontos címével aláírt levelét így fejezi be: *„úgy is, mint a Gázművek hitelezője, beruházásainak finanszírozója".*

Megértem, hogy ezt a mondatot nem minden irónia nélkül írta le és neheztel a Díjbeszedő Vállalatra. Szerintem azonban ön egy nem mindennapi megtisztelő kísérletnek a részese. Ha ugyanis, teszem fel, a gázszámlák inkasszálásának ezt a módszerét a Díjbeszedő Vállalat általánosítaná, az nagyon megkönnyítené a Gázművek pénzügyi gazdálkodását, s ennek közérdekű voltát aligha lehetne vitatni. Jelentősebb átszervezésre sem lenne szükség: egyszerűen csak el kellene rontani a gázórákat, leolvasni a hibás számokat és lehívni az összeget az OTP-től az ügyfél átutalási betétjéből.

De nemcsak a Gázművek járna jól. Tessék elképzelni, milyen előnyös lenne a Díjbeszedő Vállalat szempontjából az, ha csak ötévenként egyszer kellene a gázszámlát kiállítani és könyvelni. Az adminisztráció nagyarányú csökkentésével óriási megtakarítás volna elérhető.

Nemkülönben jól járna a gázfogyasztó is: a díjbeszedésnek ezzel a kísérletnek tekinthető új módszerével, takarékosságra nevelnék a fogyasztót. Ha teszem fel, mindenki minden hónapban többet fizetne be az OTP-nek, mint ahogy ön tette, akkor a Díjbeszedő Vállalat megtanítaná takarékoskodni a fogyasztót, és nem okozna neki fejfájást, hogy akár ötéves gázszámlát előre és egyösszegben kifizesse. (Vagy nem izgatná a díjbeszedőnél tárolt 4906 forint és 5 fillér követelése sem!)

Ha fenti érveimmel nem tudtam volna kellőképp meggyőzni arról, hogy ezzel az újítási kísérlettel milyen nagy megtiszteltetés érte és mégsem kívánja évekre előre kifizetni a gázszámláját, akkor azt javasolom, hívja fel telefonon a Díjbeszedő Vállalat igazgatóját és kérje meg arra, hogy most már, két hónap elteltével, illik visszaküldeni a pénzét az OTP-hez. Neki bizonyára fogalma sincs az ilyen ügyintézésről: hogy az ügyfél reklamációjára két hónapig még a fülük botját sem mozgatják.

Persze lehetséges, hogy ennyi idő múltán már átutalták az ön túlfizetését a Gázműveknek. Sőt lehet, hogy már onnan is továbbutalták és a pénze bekerült a főváros gazdasági vérkeringésébe. De ez ne nyugtalanítsa önt. Jó pénz az, kérem! Közművekről van szó, a lakosság szolgálatában.

Földes György

FARSANGI BOLONDSÁGOK

Brenner György rajzai

MAGÁNY

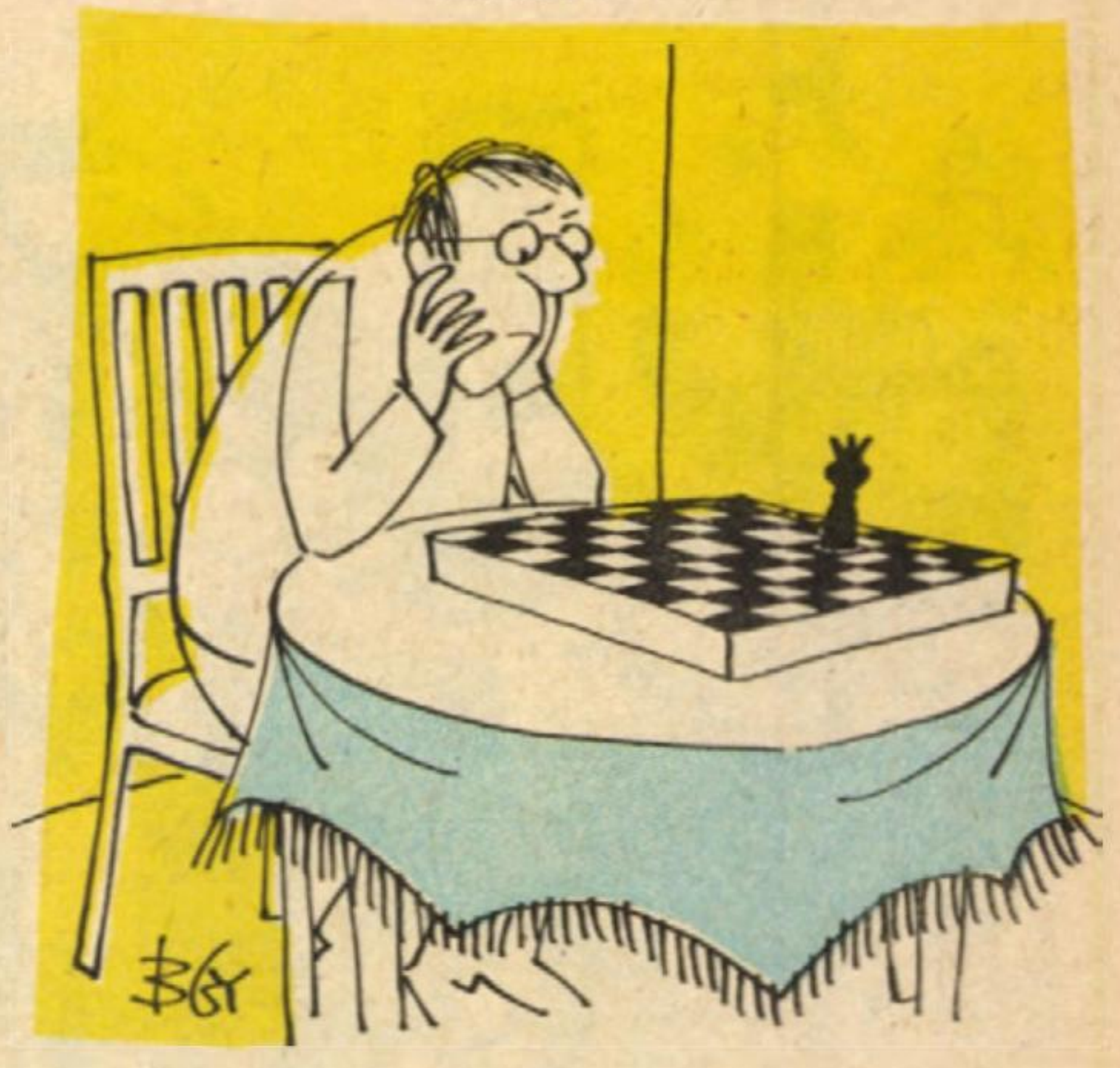

ABSZOLÚT KONKRÉT ZENE

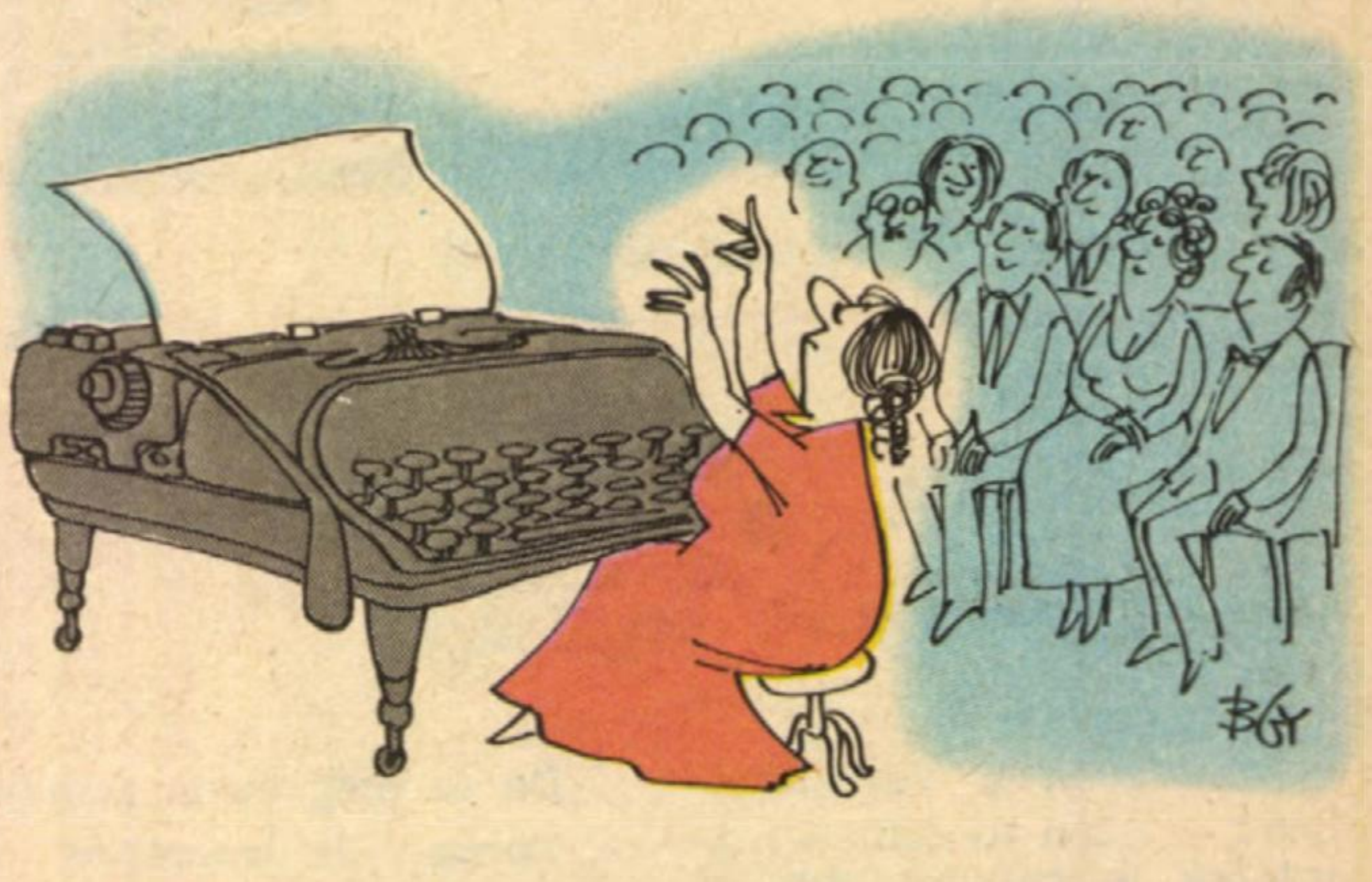

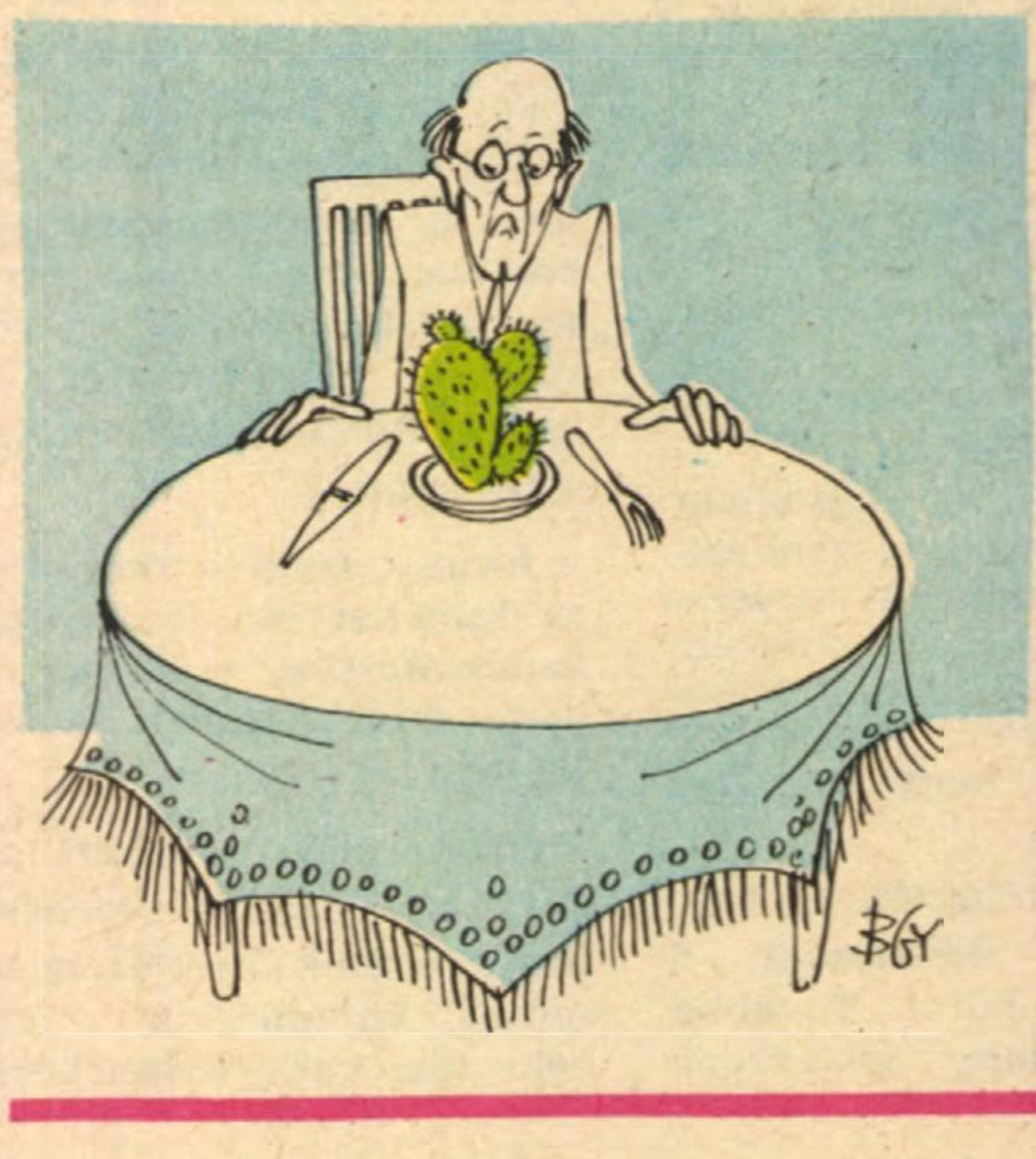

VEGETÁRIÁNUS DIÉTA

PRAKTIKUS MEGOLDÁS

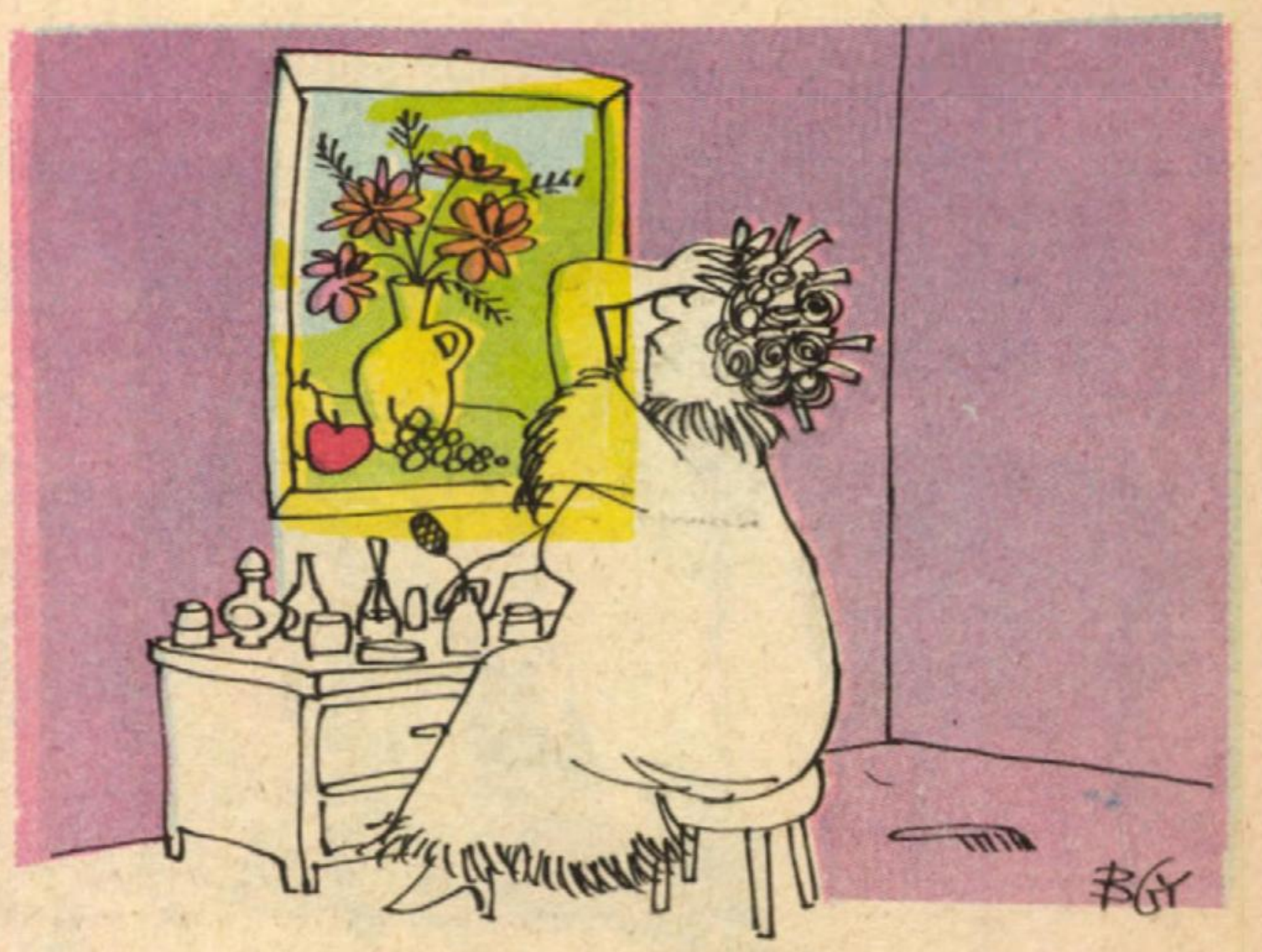

A SZÓ-BUTIK

Sok új cég-név közül előbukik
egy friss tábla. – Rajt ez áll: SZÓ-BUTIK

... Ott bent nyüzsögtek a tinédzserek,
ifjú ifjak, sőt néhány vén gyerek,
a pultok közt mindegyik matatott
túrva durva hangból szőtt kacatot
és érdeklődtek mohón az iránt,
hogy jött-e friss műanyag-kacifánt?

Néztem az árut. Sok köz-szó topis,
ilyet használt régen részeg kocsis.
De volt más torz torzó is épp elég:
primitív sallangból font rongy-beszéd,
koptatott mondat slampos, pongyola,
– kívül villogó, belül ostoba.
Álmodern jelszó, melyen link a máz:
mintás bla-bla, mely semmit magyaráz.

Ám közeledik a tulajdonos:
csinibaba volt, – most már túlkoros.
Riadtan szólok: – Drága hölgyem, én
szép szót keresek. Nem, nem költemény
amit kutatok ... gondos, szép beszéd,
melyből nem lóg ki a férc szerteszét.
Szép Szót keresek! Csak akad az is?!
Vagy itt minden mű, – ál, – avagy hamis?

– Amit ön keres: bóvli. Cikis cikk,
szövegelt szövet: régen nem viszik.
A rongyrázás ma úgyis nagy divat:
mért ne rongyolnánk pont a szavakat? –

Bedő István

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

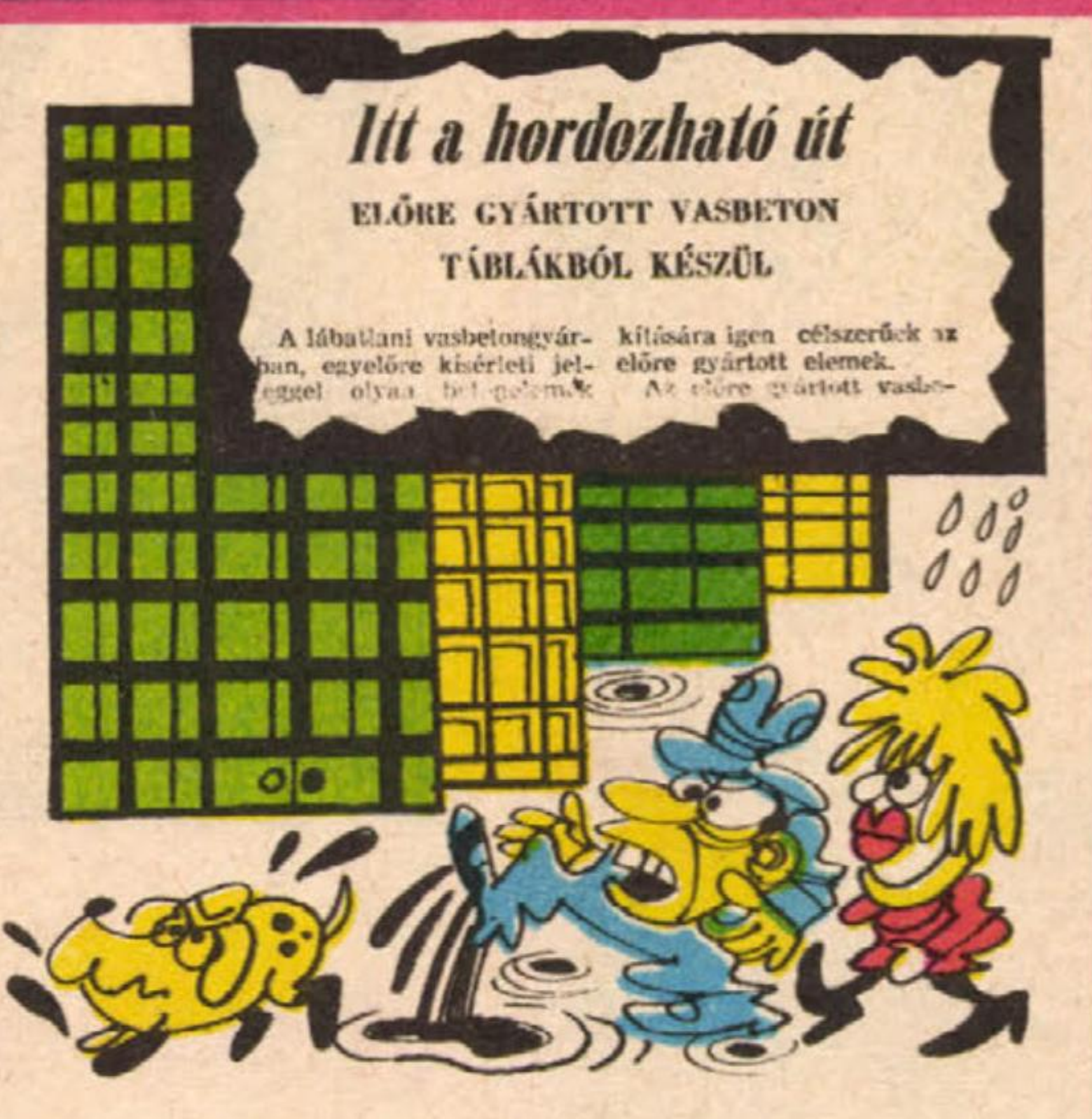

Itt a hordozható út

ELŐRE GYÁRTOTT VASBETON
TÁBLÁKBÓL KÉSZÜL

A lábatlani vasbetongyár-
ban, egyelőre kísérleti jel-
leggel olyan [illegible]

kitűsára igen célszerűek az
előre gyártott elemek.
Az előre gyártott vasbe-

– A mi lakótelepünkön máris az van. Nyáron a szél hordozza, télen pedig mi hordjuk be a lakásba.

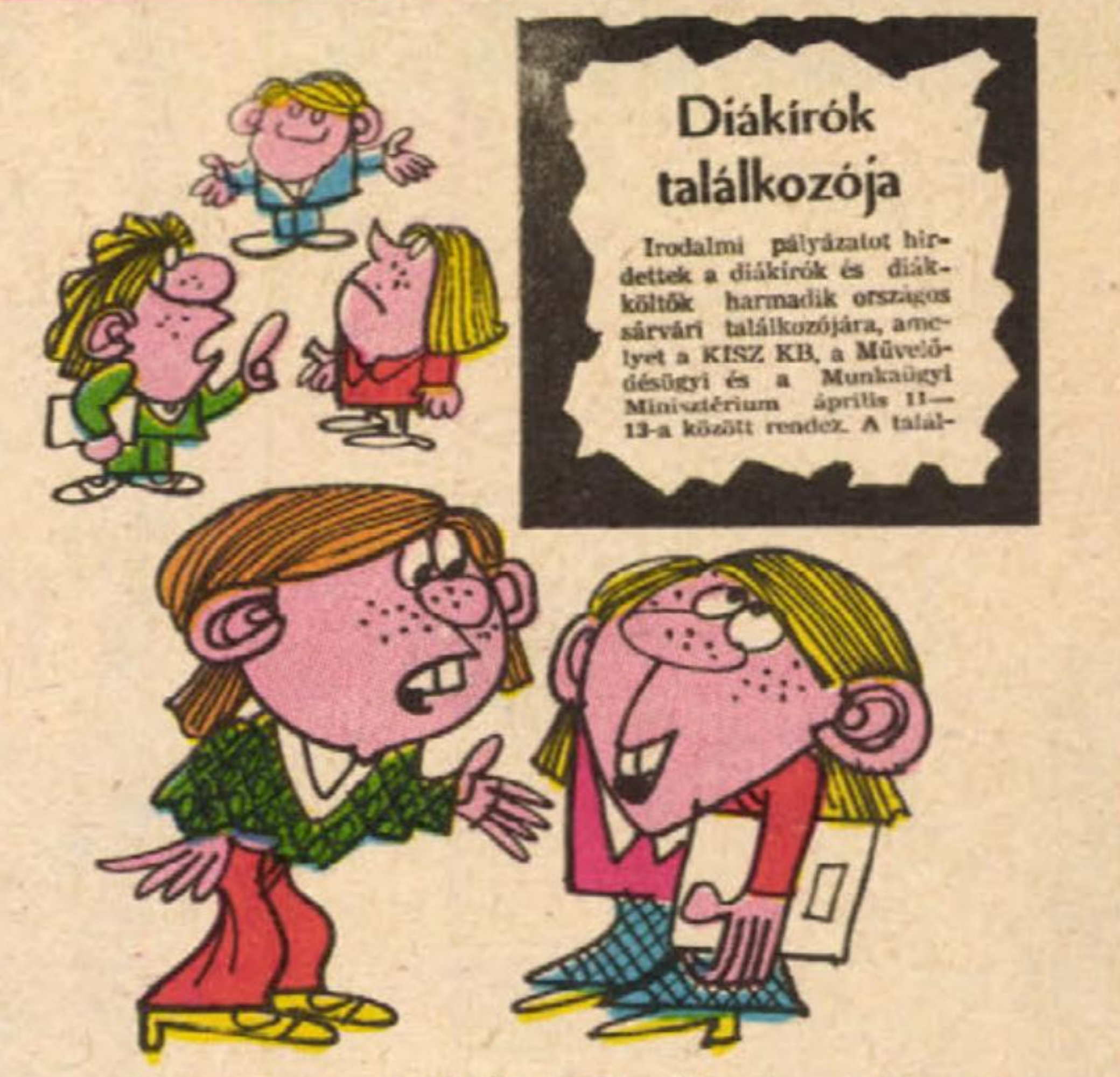

Diákírók
találkozója

Irodalmi pályázatot hirdettek a diákírók és diákköltők harmadik országos sárvári találkozójára, amelyet a KISZ KB, a Művelődésügyi és a Munkaügyi Minisztérium április 11—13-a között rendez. A talál-

– Hogyan tudtál kisdiák létedre háromfelvonásos tragédiát írni?

– Hát az úgy kezdődött, hogy hazavittem a bizonyítványomat.

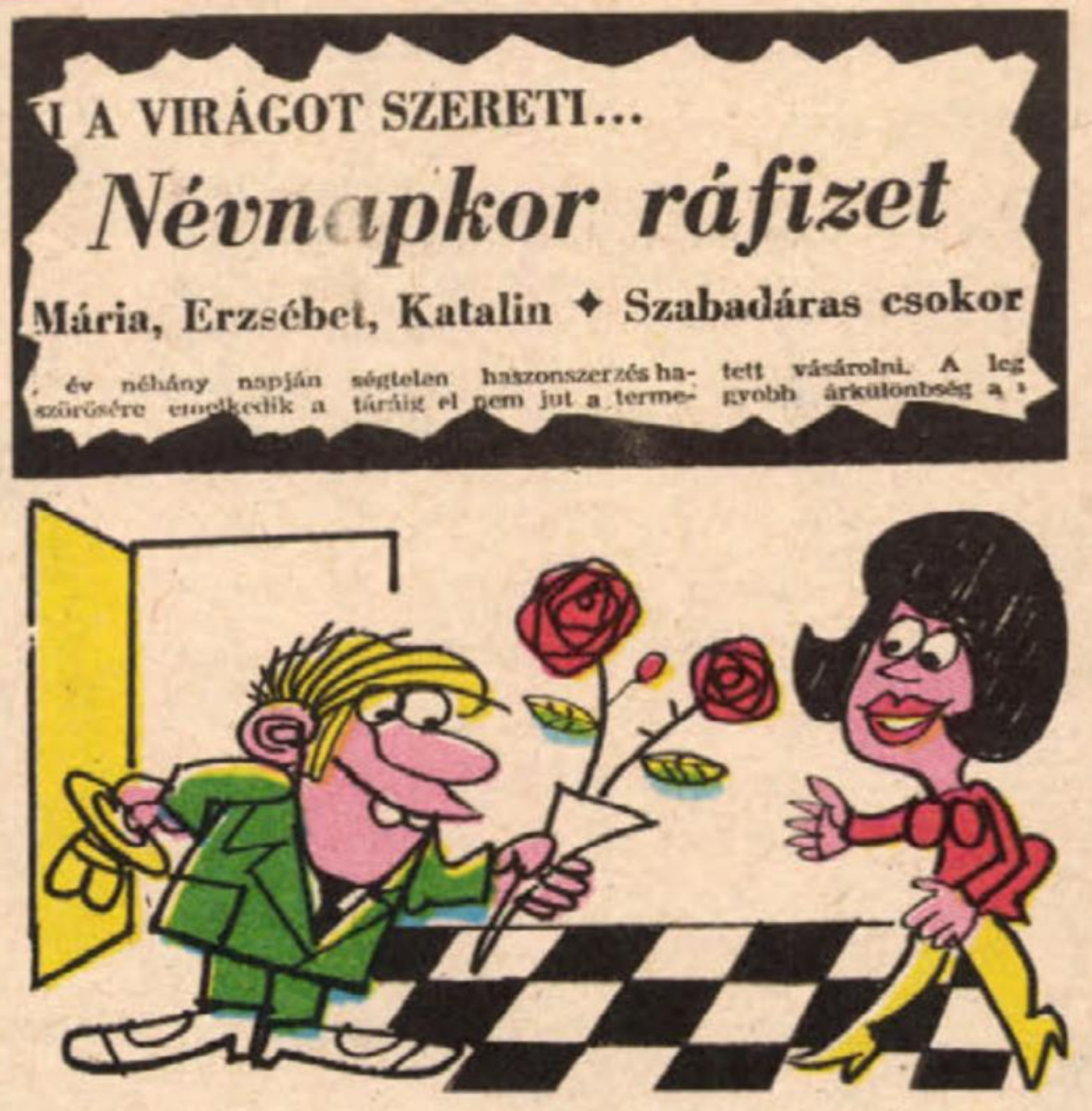

A VIRÁGOT SZERETI...

Névnapkor ráfizet

Mária, Erzsébet, Katalin ✦ Szabadáras csokor

év néhány napján ségtelen haszonszerzés ha-
szörösére emelkedik a táráig el nem jut a terme-

tett vásárolni. A leg
gyobb árkülönbség a

– Drága Pista! Ennyire szeretsz?

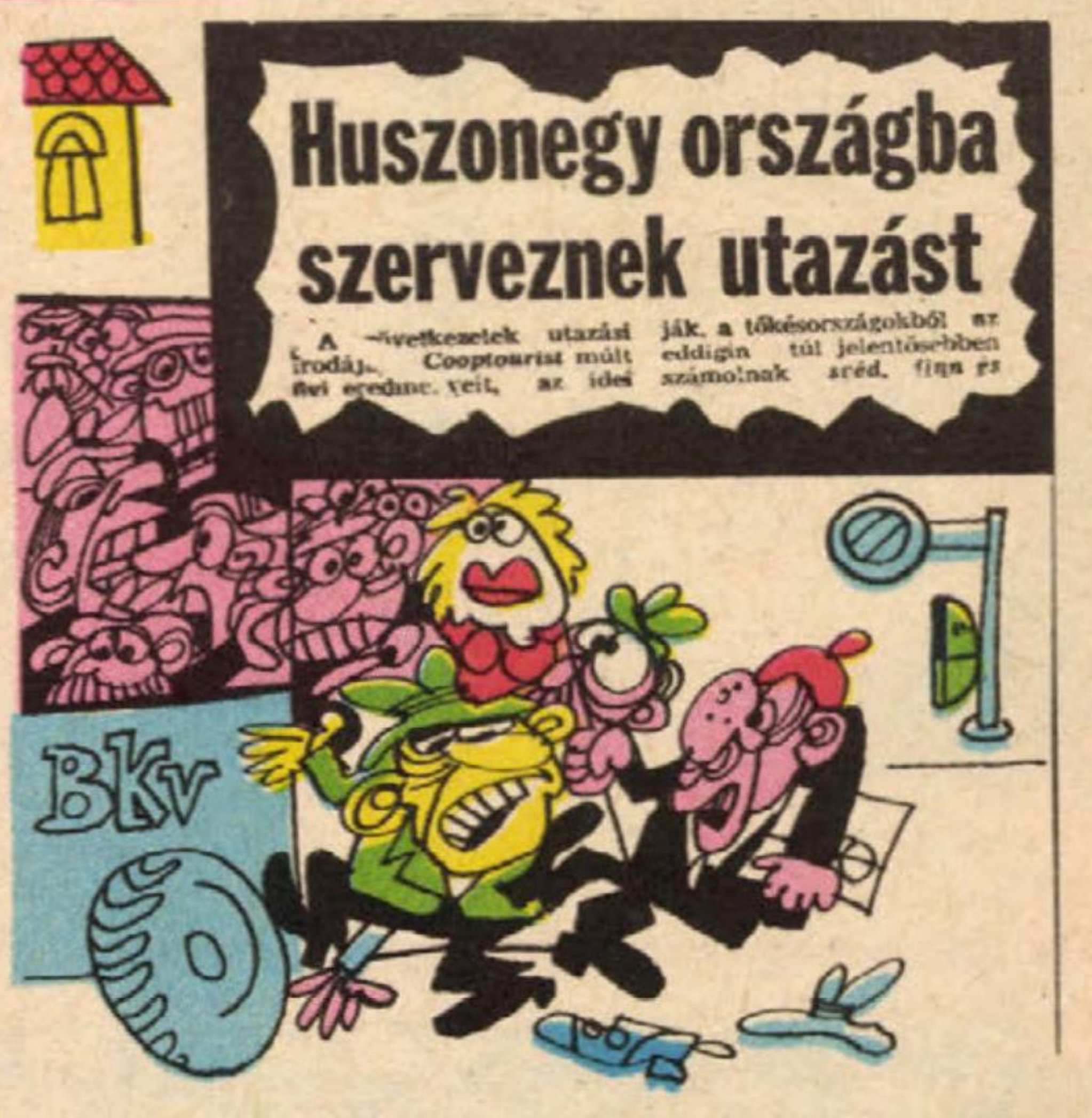

Huszonegy országba
szerveznek utazást

A következetek utazási
irodája Cooptourist múlt
évi eredményeit, az idei

ják, a tőkésországokból az
eddigin túl jelentősebben
számolnak aréd, finn és

– Most már csak a kőbányai társasutazást kéne jobban megszervezni.

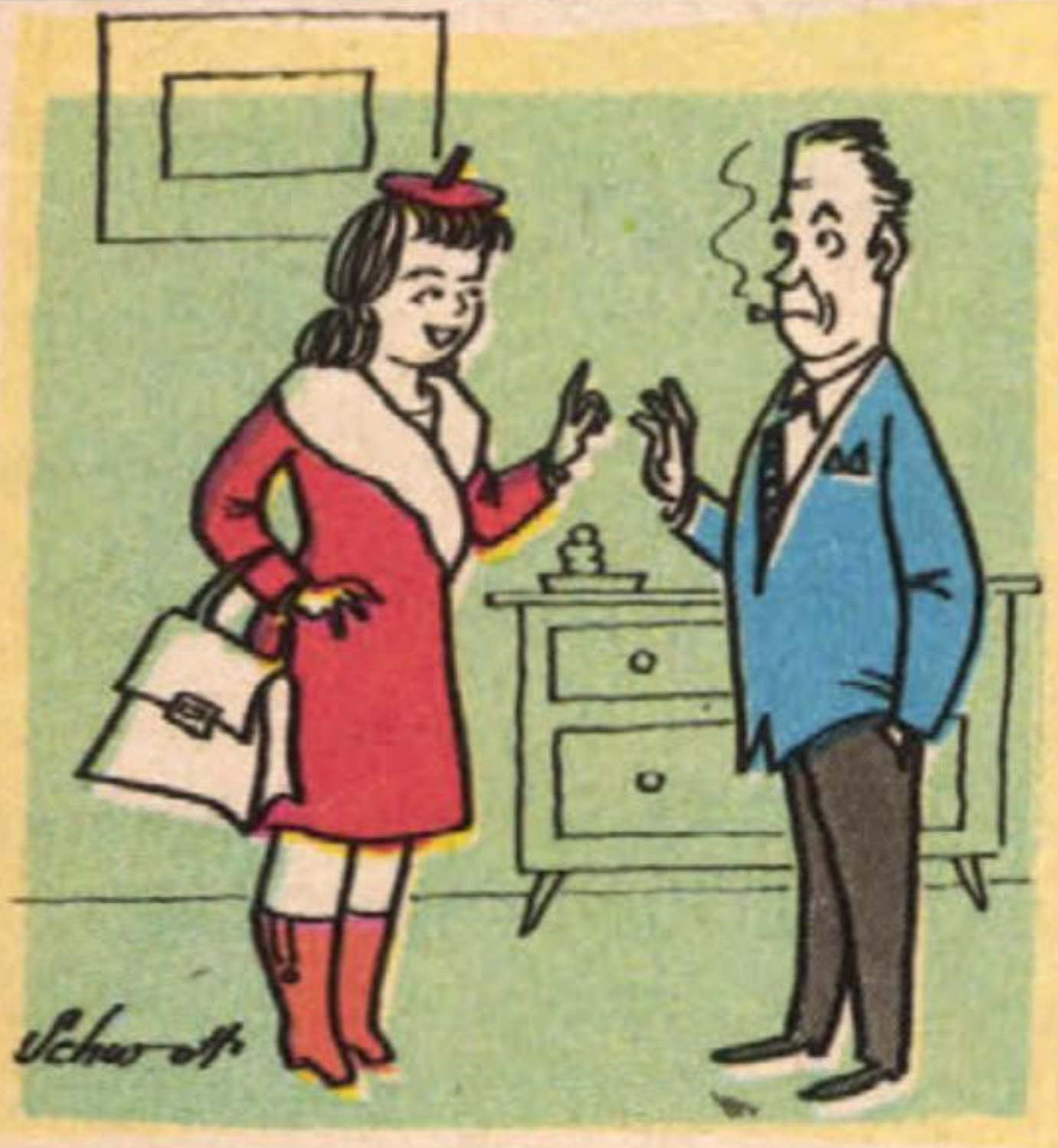

ISMERI A FELESÉGÉT

– Most vásárolni megyek, fiacskám. Fél ötkor várj rám a Corvin előtt.

– Jól van, de te mikor leszel ott?

CARLO MANZONI:

A ROSSINI UTCA

Veneranda úr kinyitotta lakása ajtaját, kihajolt és rákiáltott egy arra haladó férfira:

— Halló!... Igen, igen, maga!

— Mit óhajt? — kérdezte a járókelő.

— Én megmondhatom magának, hogy miként juthat el a Rossini utcába. Végigmegy a sugárúton, aztán jobbra fordul és a harmadik kereszteződés — az lesz a Rossini utca.

— Óriási! — felelte erre a férfi alant. — Csak az a difi, hogy nekem eszem ágában sincs, hogy a Rossini utcába menjek. Miért mennék oda?

— Hogy miért menne oda vagy miért nem menne oda, az más lapra tartozik, de a Rossini utca pontosan úgy közelíthető meg a legkönnyebben, ahogyan az előbb elmagyaráztam. És ha magának esetleg még a jövőben sem támadna kedve rá, hogy felkeresse a Rossini utcát, megnyugtatom, hogy attól az az utca továbbra is ott lesz és nem máshol! — jelentette ki némiképp ingerülten Veneranda úr.

— Elhiszem — bólintott a másik. — De bocsásson meg, nekem igazán semmi keresnivalóm nincsen a Rossini utcában.

— Ezt már említette.

— Azért ismétlem meg, mert érdekelne, hogy akkor miért kiáltott rám, miért magyarázta el, hogy hogyan juthatok a Rossini utcába?

— Egyszerű. Nem vagyok gondolatolvasó, nem találhatom ki, hogy maga nem a Rossini utcába iparkodik. Nincs a képére írva!

Mintha most már a járókelő is kissé idegessé vált volna.

— Idefigyeljen! Még abban az esetben is, ha a Rossini utca lenne az úticélom, mi köze magának ahhoz?!

— Természetesen — semmi. Én egyszerűen szívességet akartam tenni magának. Talán van valami kifogása az ellen, ha előzékenyen viselkedem embertársaimmal?

— Nincs kifogásom. De elárulom, hogy én pontosan tudom, hogy hol van a Rossini utca!

— Micsoda?! — dühödött fel Veneranda úr. — Tudja, hogy hol van? Akkor mi az ördögnek lopja az időmet és fagyoskodtat itt, a nyitott ablaknál?!

És becsapta az ablakot, miközben az ég válogatott csapásait kérte erre a pimasz járókelőre.

(Fordította: K. A.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

Két férfi beszélget:

— Nagyon kérlek, ne mondd meg a feleségemnek, hogy kölcsönt kértem tőled.

— Rendben van, de te se mondd meg a feleségemnek, hogy kölcsönt adtam neked ...

KÖZÚTI BALESET

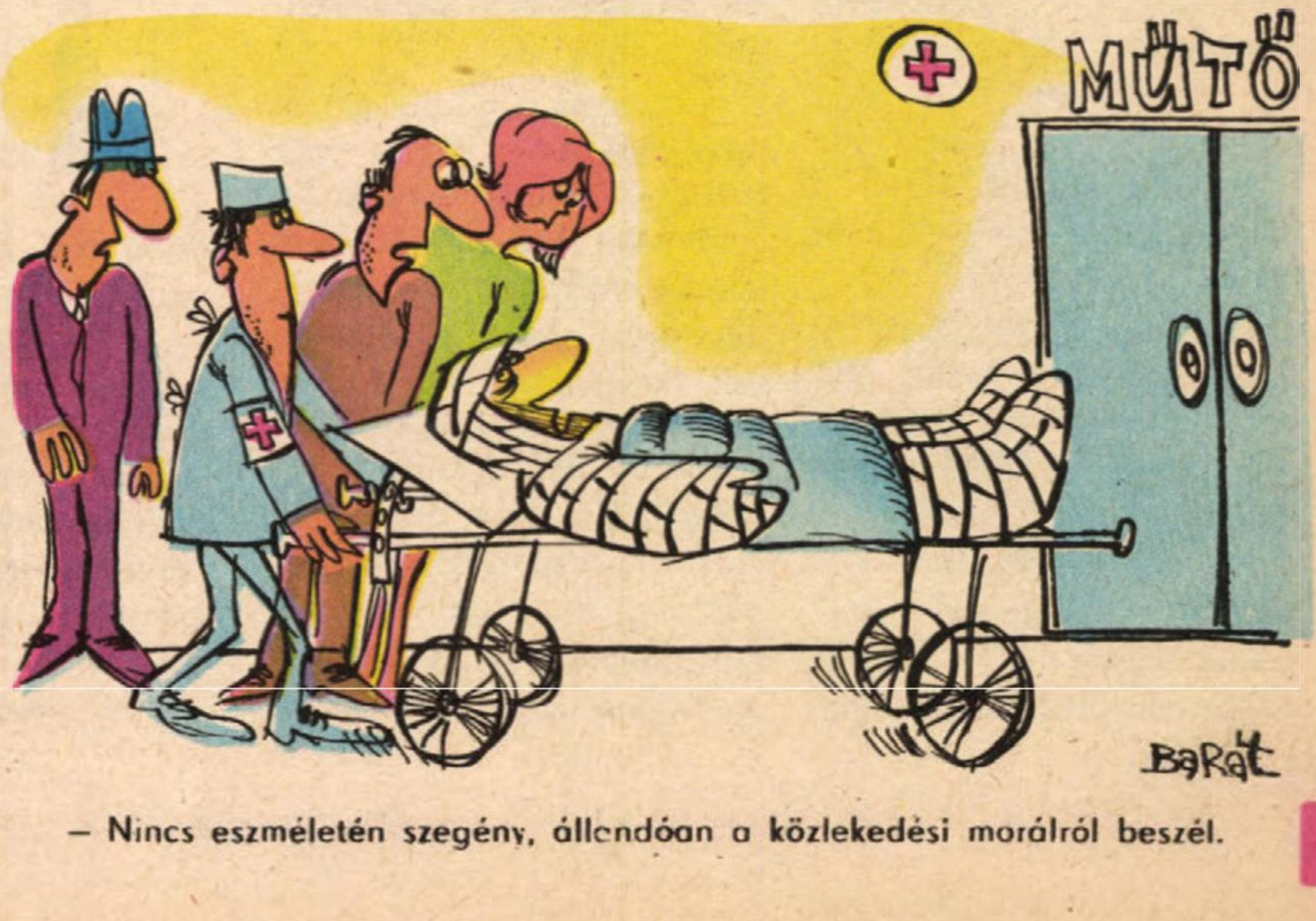

– Nincs eszméletén szegény, állandóan a közlekedési morálról beszél.

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

Lehoczki István rajzai

B

BŐVÜLŐ SZOLGÁLTATÁS

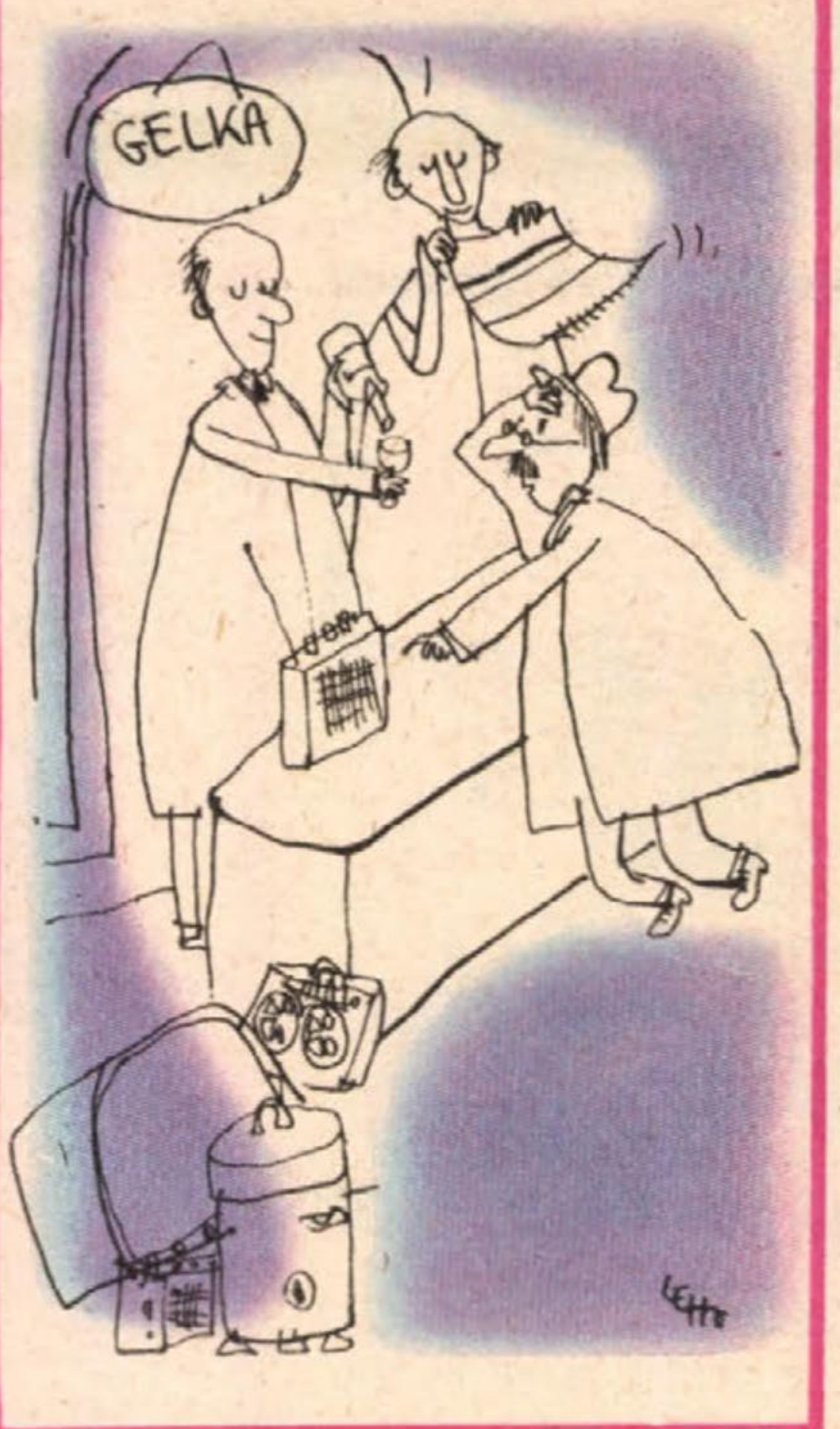

BESZÁMOLÓ

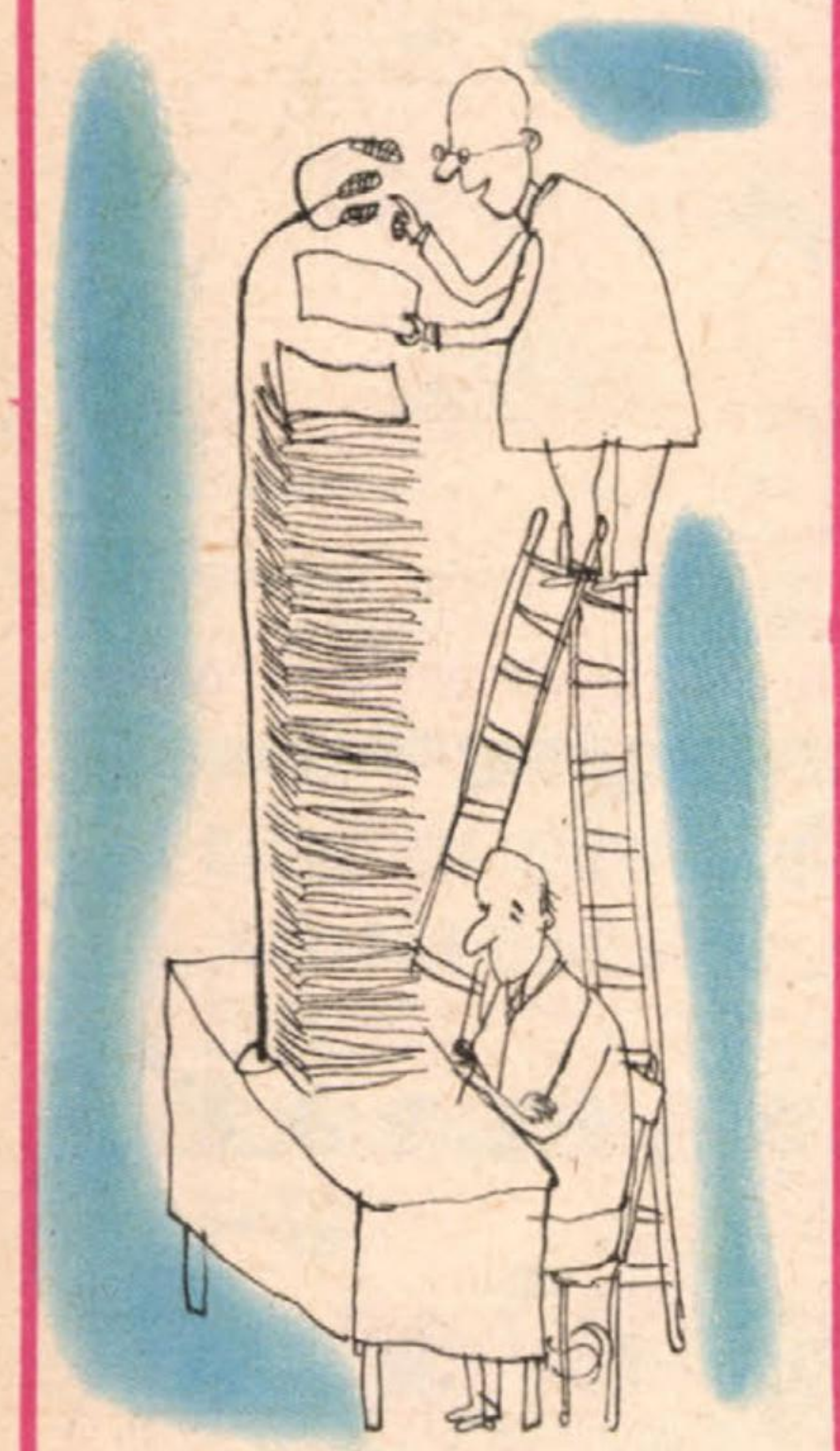

BELVÍZ

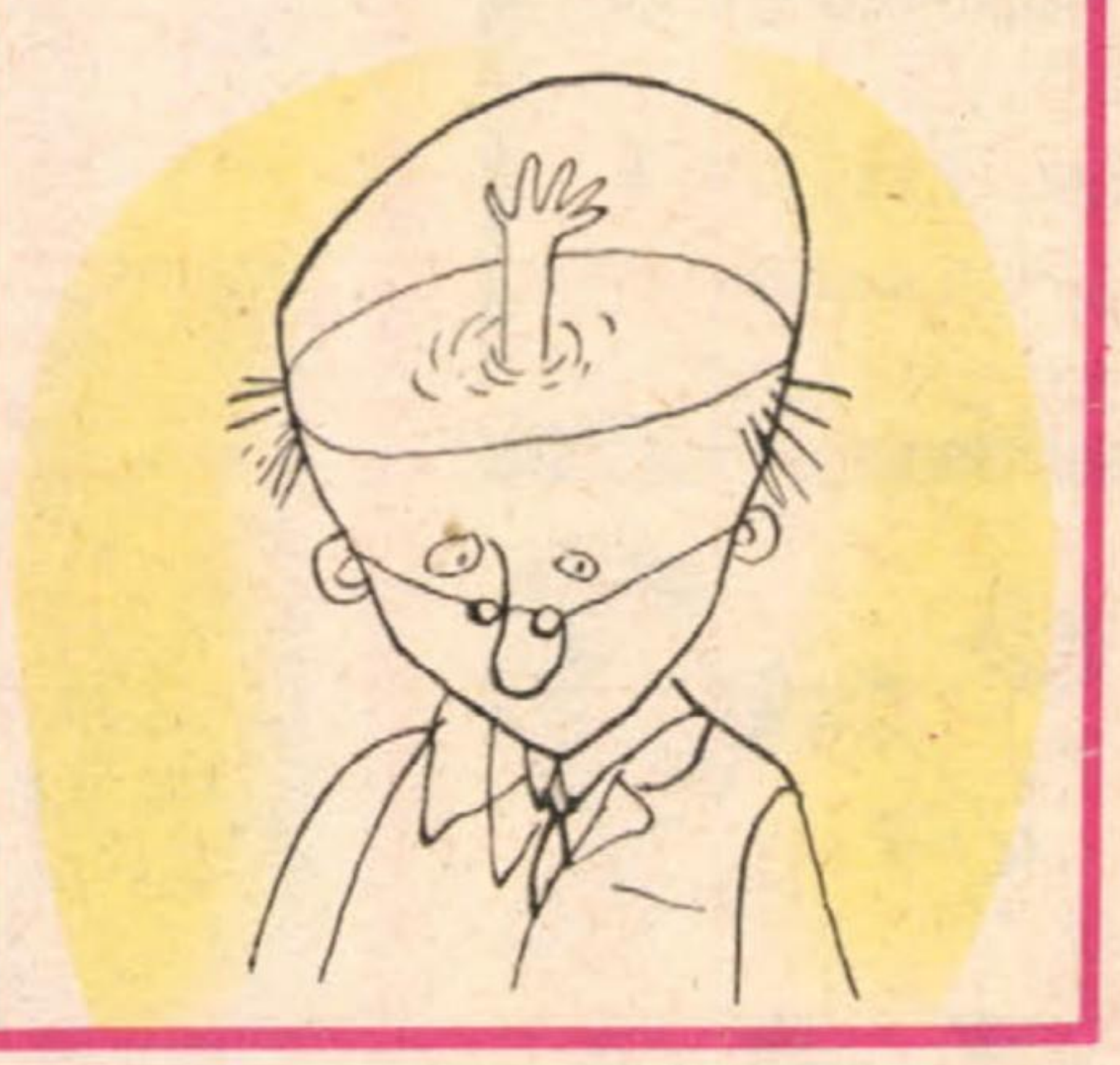

SZEMBESÍTÉS

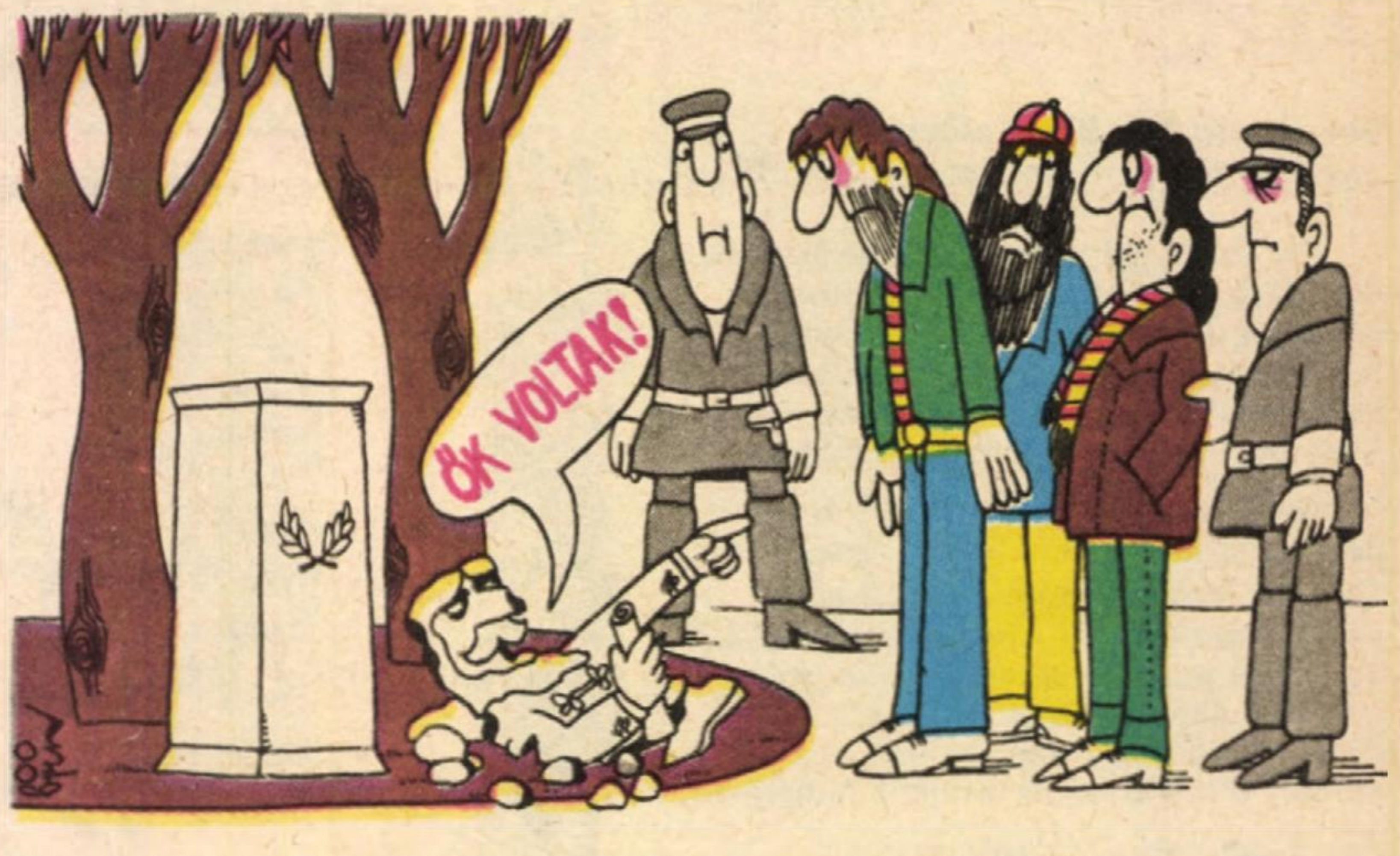

AZ ÉLETBŐL ELLESVE

– Látja, igazgató úr, ezt a számot a zsúfolt buszon gyakoroltam be.

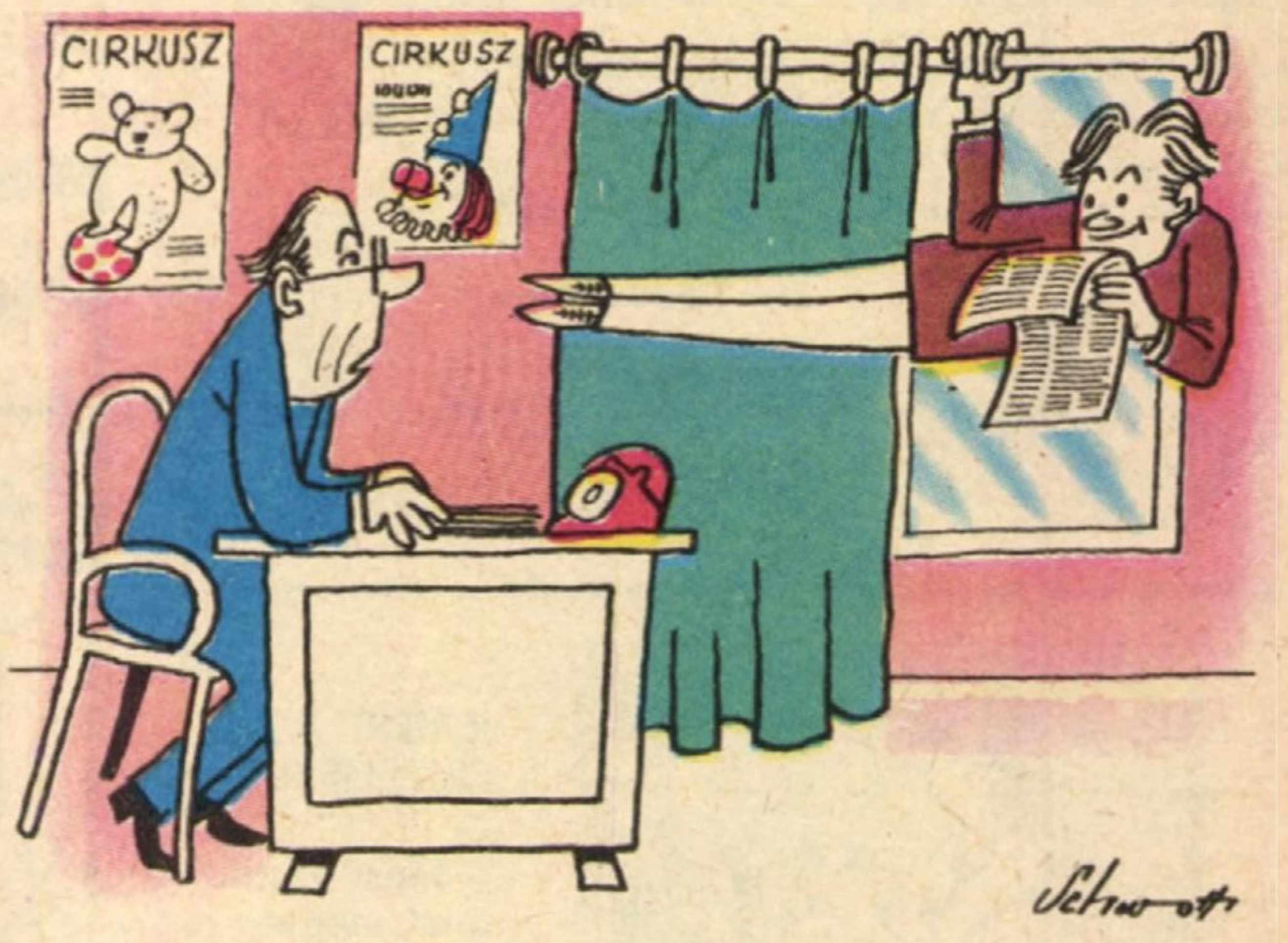

GYALOGSZER

Hosszabb autós múlt után néhány hete ismét a gyalogosok táborát erősítem. Saját hibámból, ördög vigye a vigyázatlan fejemet. Hiába, a nyílt utca során öttonnás teherautóval karambolozni rossz ómen. Főleg, ha ő jön jobbról.

Az autós és a gyalogos között az a különbség, mint az úszó és a futó között. Az úszót nagy mennyiségű idegen közeg zárja el a ma ismert világtól s így legfeljebb maga elé motyoghatja bánatát. A futó viszont — bár kínjai semmivel sem csekélyebbek — végül mégis a földgolyó tetején szedegeti a lábát, lát, hall és észlel.

Tehát caplatok a Sónyíró Géza utcán. Átkozott idő van. Kemény kis gömbök potyognak az égből s egy bolond lik lehet a közelben, mert bolond szél fúj.

A megállóban két aktatáskás egyed vár a 99-es villamosra, szőrmegallérral. Az arcuk kék és töpörödött, mint az aszalt szilva, szemük sarkából gyanta csorog. Vagyis nem tárnyadoznak a hőségtől. Ha megkocogtatnám őket, talán még üvegszerűen csendülő hangot is adnának. Ettől a kísérlettől azonban eltekintek, mert hogy jövök én ahhoz...

A szélfútta Sónyíró utcát egyetlen sólyomszerű pillantással végigmérheti az ember. 99-es sehol. Kóbor és nyüves macska kettő is, de 99-esből egy szem nem sok, annyi se.

A Trumbauer Matild téri végállomásig innét egy megálló. Sokat mondok, ha nyolcszáz méter. Tíz perc alatt könnyed táncléptekkel oda lehet érni. Közben ki is melegedhet az ember, még az egészségének is használ, sőt estenden elmondhatja szerettei körében, a meghitten pattogó tűz mellett, hogy na anyjuk, nem fogod elhinni, ma kocogtam egy jót, hát van még kakaó az öreg legényben, nem igaz?

Eszükbe se jut.

Én viszont kezdem érteni. A várta-pszichózis ez. Góg és Magóg, Hunor és Magor, Etelköz óta állnak ott. S, ha ötszáz év múlva ne adj isten, megint a Sónyíró utcába vetődöm, őket még mindig ott találom a megállóban. Jégheggyé fagyva, ilyen pici kis Mirelite-fejjel, de rém büszkén. Jó, néha fúj egy kicsit a szél, meg apró, kemény gömbök potyognak az égből, de a vártán állni még mindig kényelmesebb, mint tenni-venni, gyüszmékölni. Nagy mentség! Mert mondjuk egyszer valaki megkérdezi:

— Hát maguk hol voltak, amikor ezt-azt el kellett igazítani, rendbe kellett tenni?

Akkor ők majd kihúzzák magukat:

— De kérem, nekünk akkor a 99-esre kellett várnunk a Sónyíró utcában.

A magam részéről nekivágok.

Nem mintha hatalmamban állna ezt-azt eligazítani. Csak utálok fázni. Odabenn mindenféle dolgok történnek. Pulzusszám, adrenalin, ütőtérfogat, oxigénkapacitás. Kívül is mindenféle dolgok történnek. Emberek, fák, felhők. Az egyik kirakatban nyolc fehér tengerimalac rágcsál valamit, mozog a bajuszuk. Tele van a világ ezzel-azzal. Ha az ember jól meggondolja, minden csupa ez meg az. A körülményekhez képest elégedett vagyok, tehát s pusztán azért nem fakadok fickós dalocskára, mert a környezetemet mélységesen tisztelem.

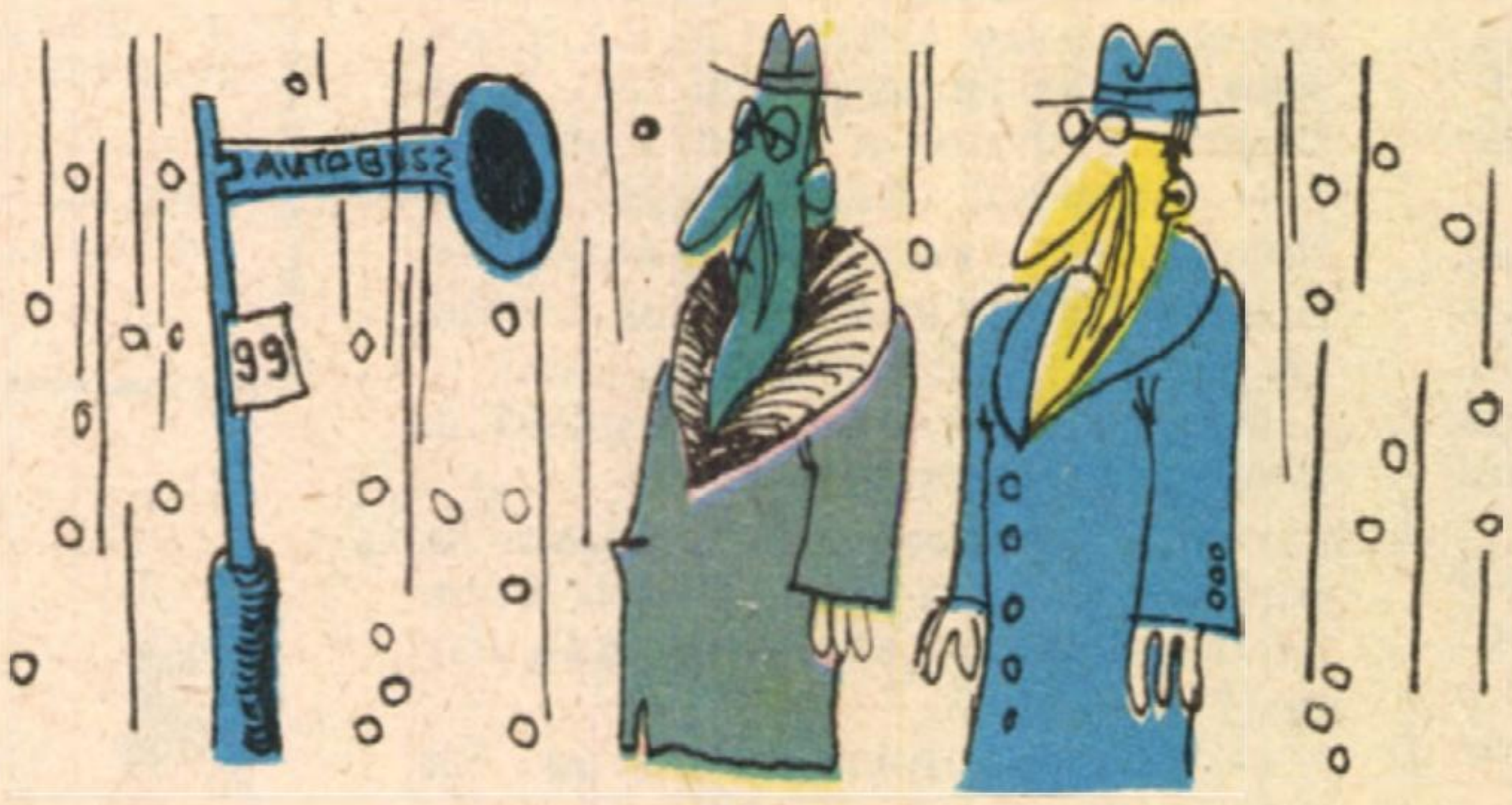

Már persze bizonyos öttonnás teherautóktól eltekintve.

Az enyhe pityók állapotában érek a Trumbauer Matild térre. Ez heves testmozgás útján is beszerezhető.

Akkor zúdul be mellettem a 99-es járat. Lehet mondani, hogy holtverseny. Az utasok leszállnak, ott van a két aszaltszilva is, Góg és Magóg.

Ahogy elkutyagolok mellettük, az egyik felém bök azzal a jégcsappá fagyott orrával.

— Nézd már — mondja a másiknak. — Rohan, mint az őrült, kezét-lábát töri, aztán ő is csak most ér ide. Hát nem igaz, micsoda marhák vannak...

Peterdi Pál

SZERÉNY KÉRÉS

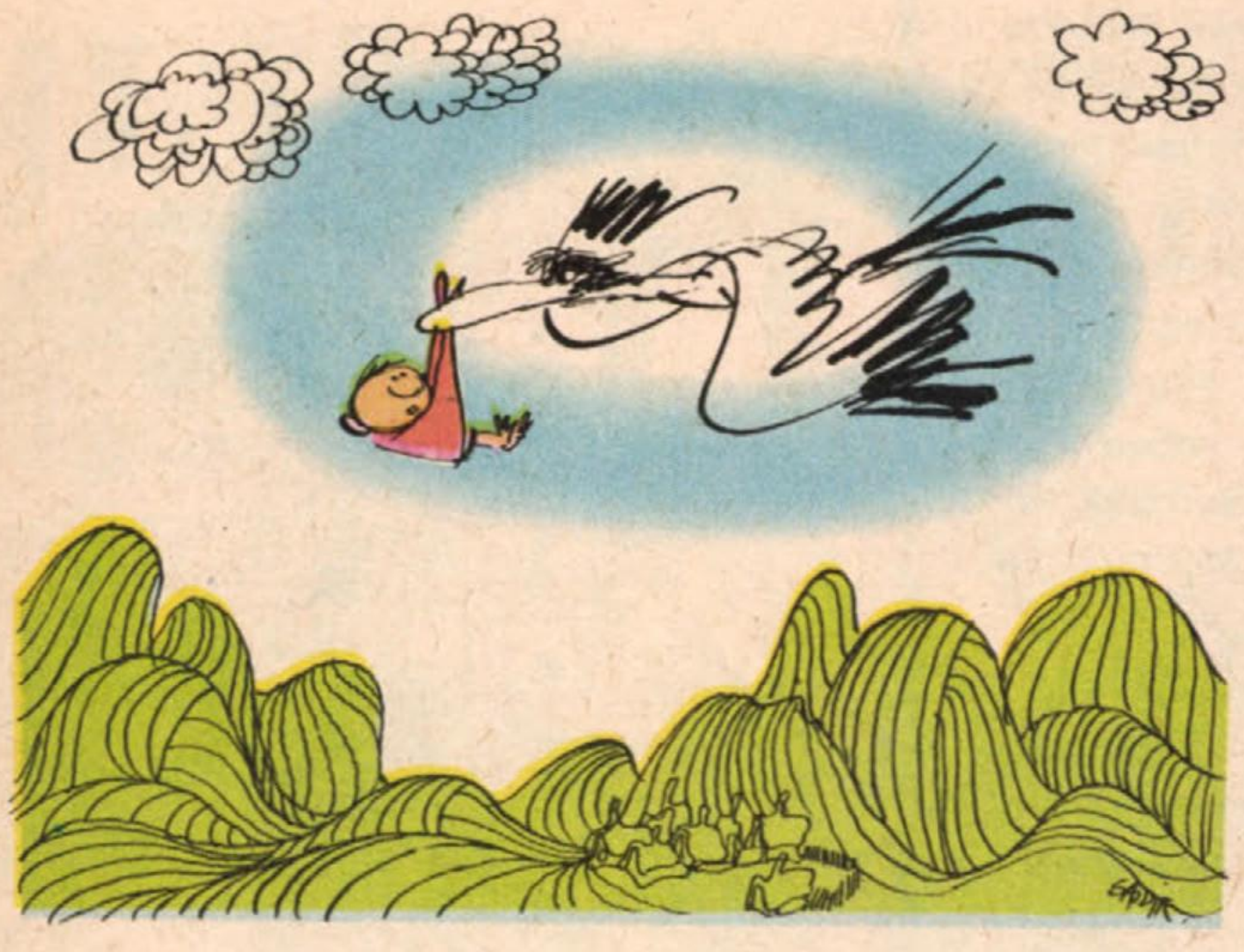

– Előbb szülőkhöz tessék engem vinni, ne rögtön állami gondozásba!

FIATALKORÚ

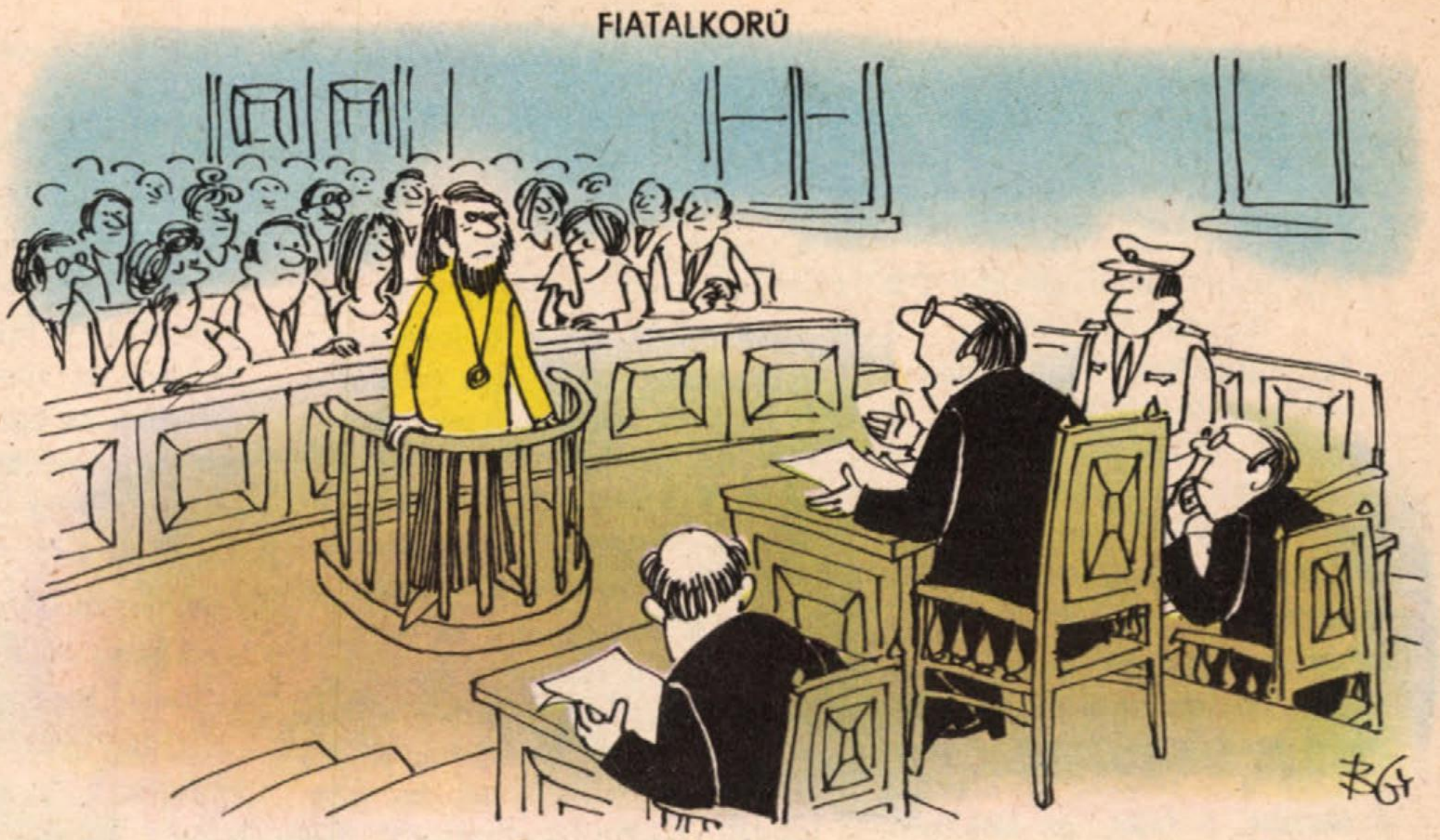

– És súlyosbító körülménynek vesszük, hogy a szülei nem alkoholisták és nem váltak el.

A MESTERDETEKTÍV

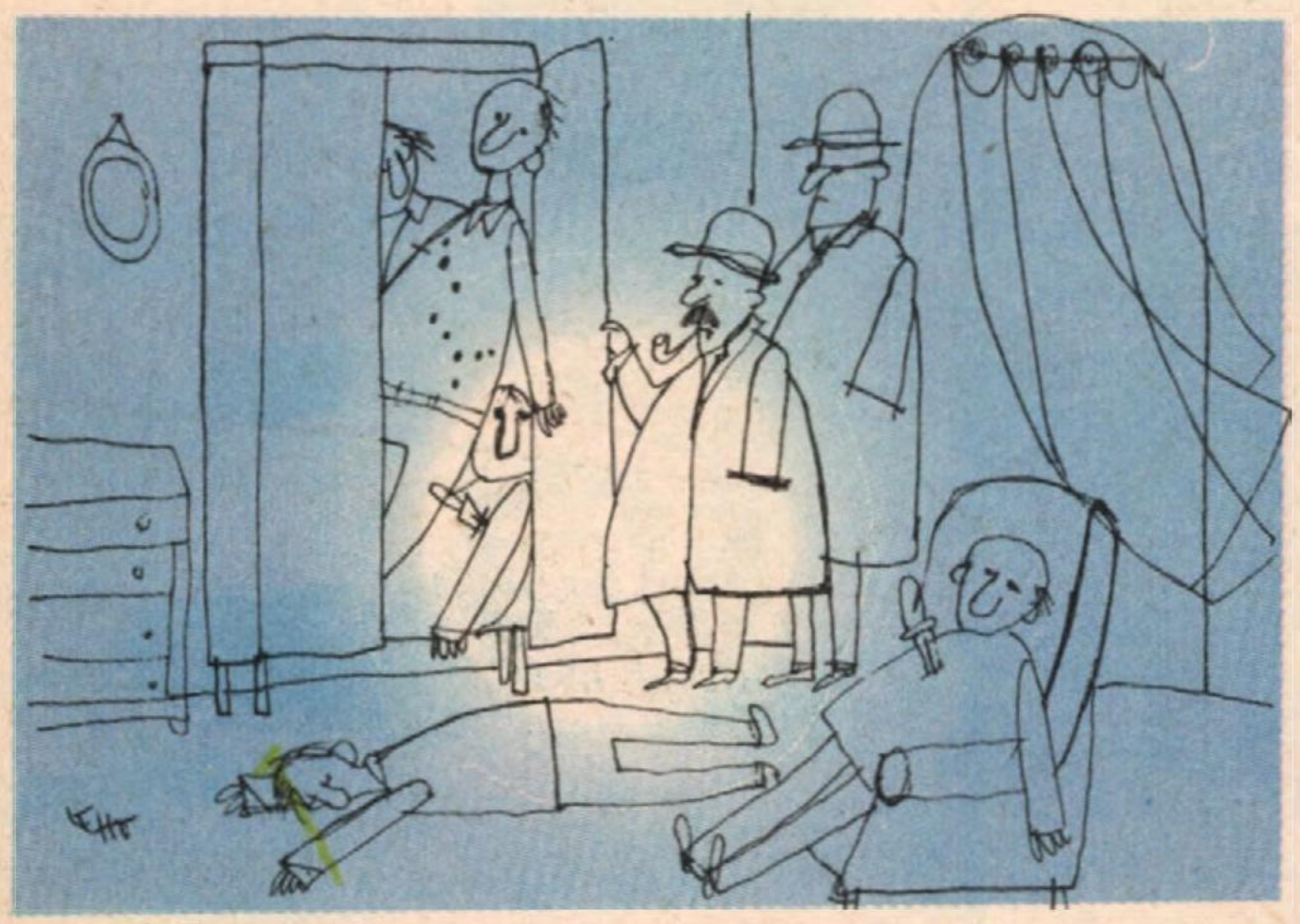

– Jellemző, hogy mindig én kapom ezeket a rutinügyeket!

KÉNYES VERSENYZŐ

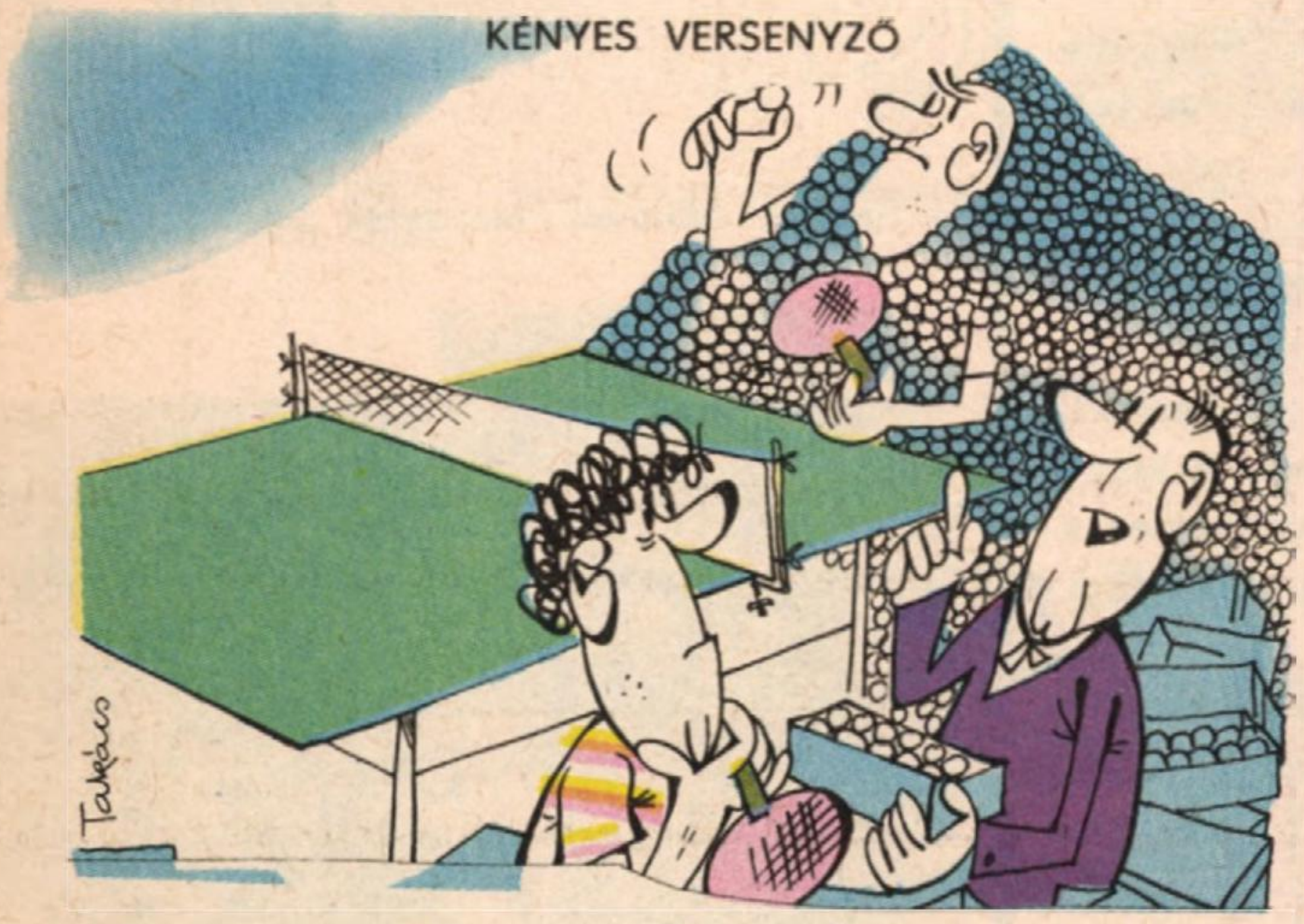

– Nagyon nehezen választja ki a versenylabdát!

SÉRTŐDÖS FOCISTA

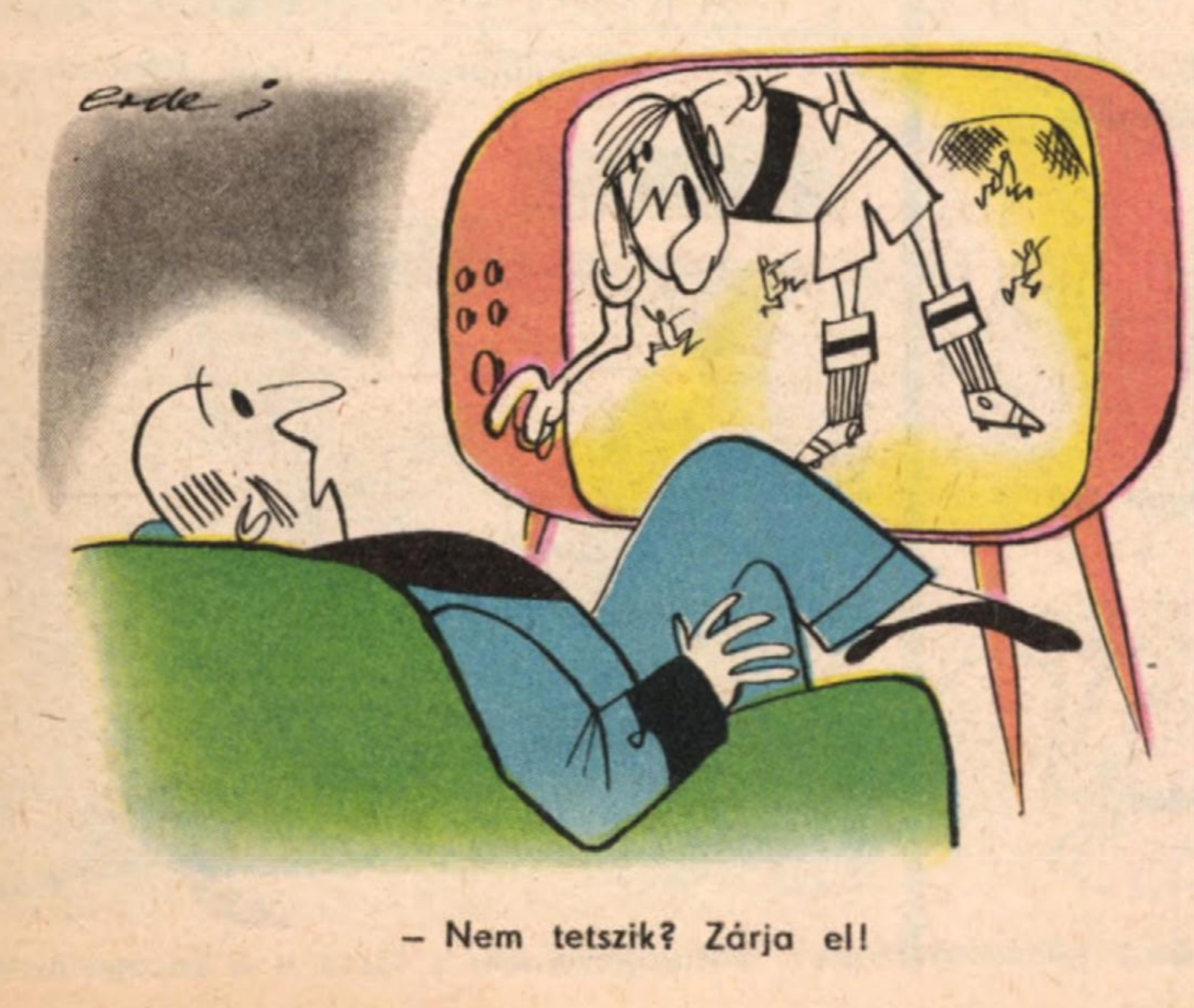

– Nem tetszik? Zárja el!

KÉT EMBER

Ül valahol egy főhivatalban egy ember és emeli az árakat.

A detektívregények, az idegenlégiós könyvek, a krimik árát.

Ezt az embert, aki egy főhivatalban ül valahol és időt, fáradságot nem kímélve emeli a krimik árát, tiszteletre méltó, nemes cél vezeti munkájában.

Le akarja szoktatni a népet a krimik olvasásáról.

Ezért emeli az árakat.

Bátran, nagyvonalúan.

Néhány éve még húsz forint körül mozgott egy Simenon, egy Agatha Christie, egy Chandler ára, ez hullánként nem jelentett többet három-négy forintnál, vitték, mint a cukrot. Igen? Akkor legyen harminc, negyven, ötven forint egy gyilkosságos, kémkedéses, idegenlégiós kötet ára! Annyi, vagy még több, mint amennyibe egy klasszikus író főműve kerül, vagy egy gazdagon illusztrált képzőművészeti kötet, kitűnő kéziszótár, állami díjas tudós egyetemi tankönyve, stb.

Ennek az embernek, aki egy főhivatalban ül valahol, még arra is van gondja, hogy a krimik már külső megjelenésükben is jelezzék, hogy úgynevezett irodalomalatti alkotásokról van szó. Karton borítólappal, a borítólapon zavaros fotó-rajz egyveleggel, silány minőségű papíron nyomatja ki a detektívregényeket. Ügyel rá, hogy legyen bennük összeragadt, vagy rosszul vágott lap, egy fejezet maradjon ki, egyet kétszer fűzzenek be. És a pocsék nyomdafesték következtében olvashatatlanná maszatolódott oldalak feltétlenül a legizgalmasabb részeknél legyenek.

Tehát ez az ember mindent megtesz, hogy elvegye az olvasó kedvét a krimitől.

Igen ám, de ül valahol egy főhivatalban egy másik ember is!

Ez a másik ember a példányszámot emeli!

A detektívregények, az idegenlégiós könyvek, a krimik példányszámát!

Ez az ember is bátor, ő is nagyvonalú a maga módján.

Néhány éve még harminc-negyvenezerben szabta meg egy Simenon, egy Agatha Christie, egy Chandler példányszámát, ma már az ötvenezres, nyolcvanezres példányszámú kiadás sem ritka.

Mit mutat mindez?

Azt, hogy ez a második ember nem hisz az első ember harcának igazában, sikerében, sőt ellene dolgozik. Azt akarja, hogy ne csökkenjen, hanem növekedjék a krimi-falók tábora. Ez a második ember cinikus és anyagias. „Csak emeld az árakat, pajtás — kuncog magában, amikor értesül arról, mit csinált már megint az első ember —, ezzel is az én malmomra hajtod a vizet. Te emelted tíz forinttal az árat, én emelem húszezerrel a példányt! Legyen teli vele minden könyvesbolt, újságos pavilon, falusi üzlet! Aki tavaly kiguberálta a harmincat a krimiért, az kiguberálja az idén a negyvenet, vagy az ötvenet. Legfeljebb kevesebbet jár színházba, nem vesz annyi jó hanglemezt magának, kihagy néhány művészi filmet."

Szóval: van egy ilyen elkeseredett harc a két ember között.

Az első ember és a második ember között.

Az áremelő és a példányszám emelő között.

Vagy nincsen ilyen elkeseredett harc?

Egyáltalán nincs köztük harc?

Lehetséges volna, hogy az első ember és a második ember — ugyanaz a személy?

Ha ez így van, akkor ez krimi a javából!

Kürti András

KONJUNKTÚRALOVAG

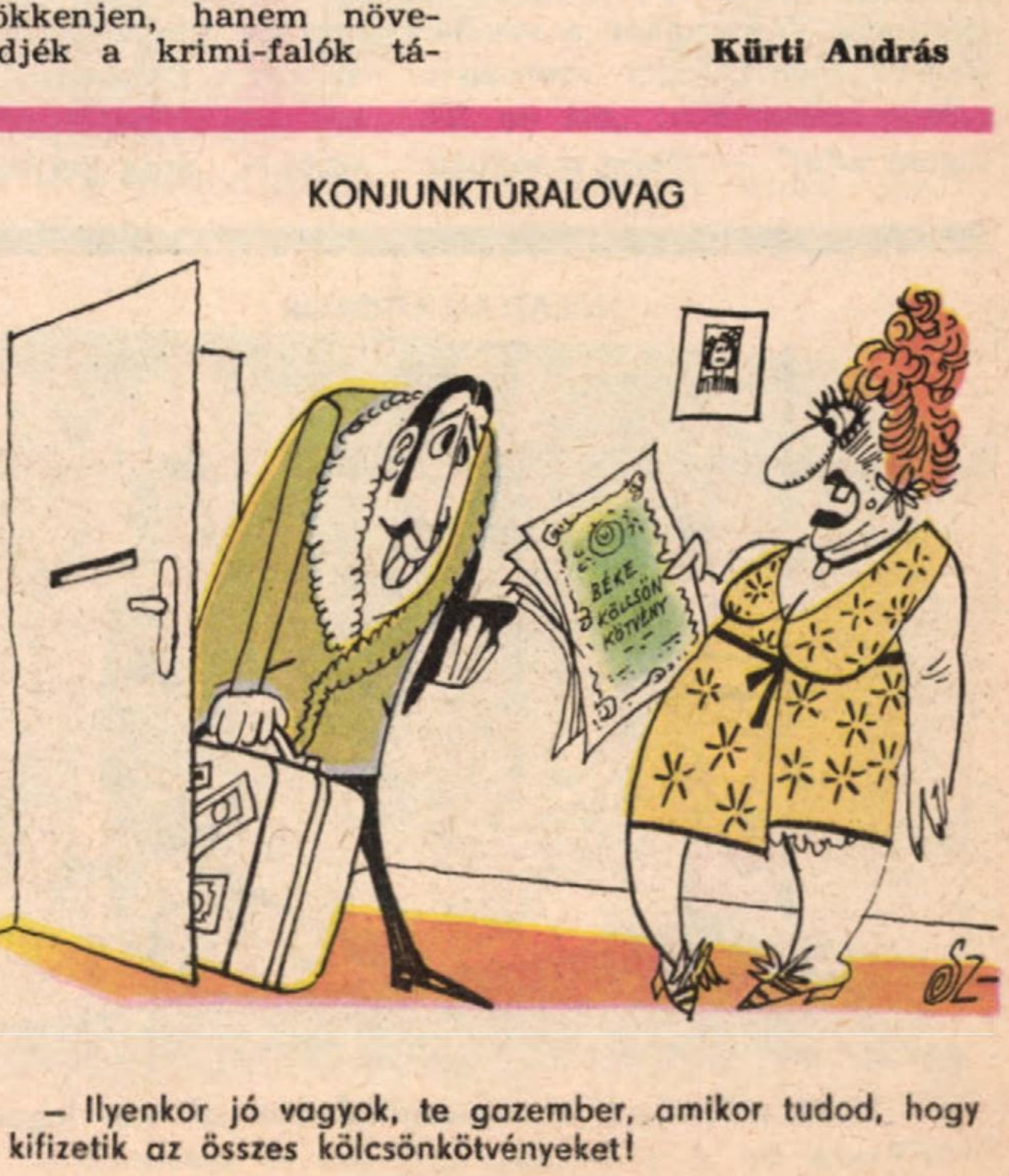

– Ilyenkor jó vagyok, te gazember, amikor tudod, hogy kifizetik az összes kölcsönkötvényeket!

Előttem és mögöttem

Mi ez? Merő véletlen? A sors gúnyos játéka? Természeti törvény?

Így tűnődöm, míg állok a postahivatalban a „Csekk és utalványbefizetések” feliratú ablak előtt a sorban, amely hosszúra nyúlik, mint a kígyó. Óriáskígyó, boa constrictor anakonda és én pillanatnyilag e kígyó farkának a legcsücske vagyok, módomban áll tárgyilagosan szemügyre venni a kígyó előrébbvaló részeit, a derekát, a törzsét, a fejét, az állkapcáját, sőt a sziszegő nyelvét is, vagyis az előttem állókat.

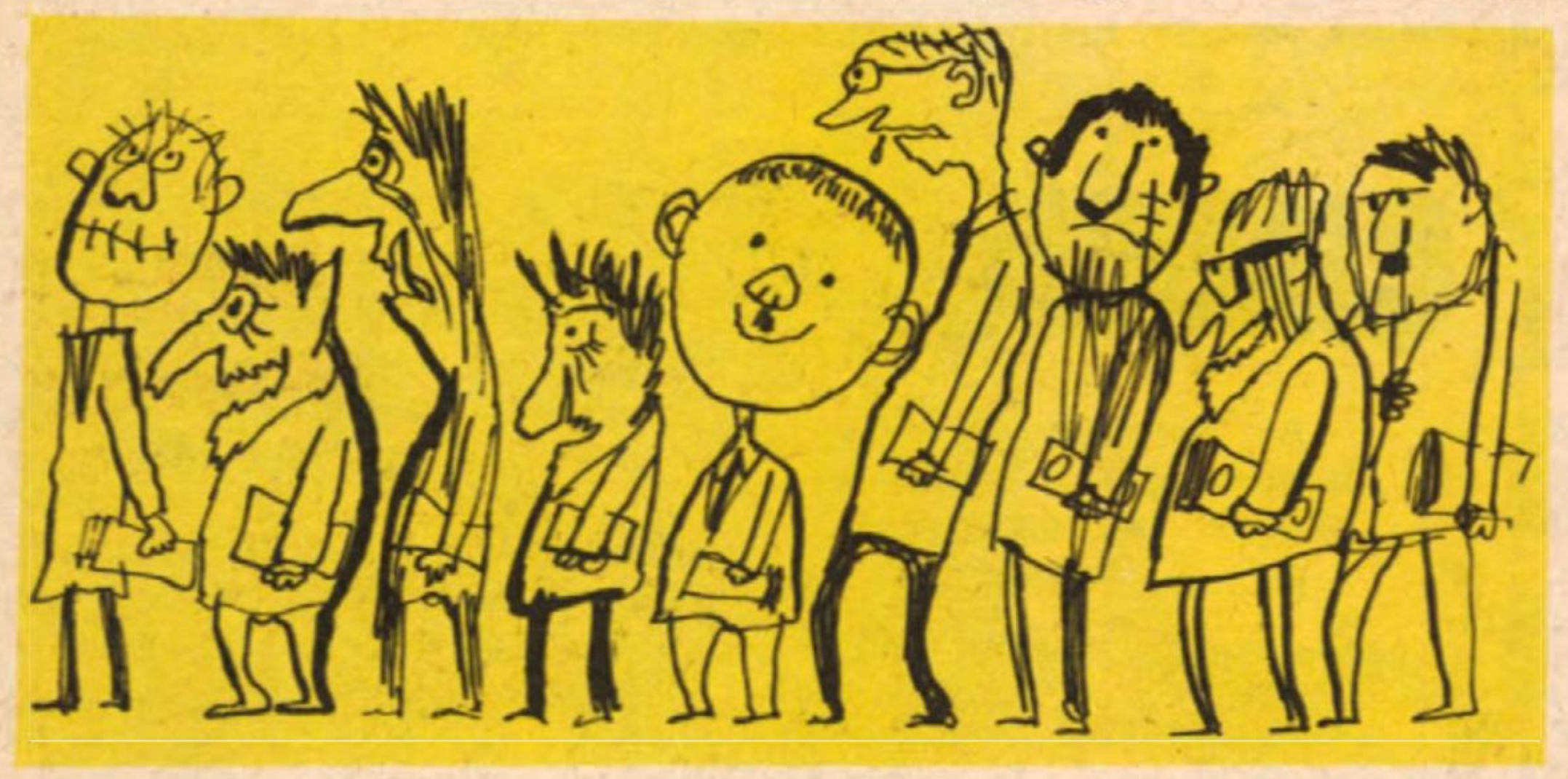

De értik ezt? Hogy-hogy nem, csupa ellenszenves alak verődött össze előttem a sorban. Nézzék azt a csúf boszorkát, aki éppen most dugja be a sziszegőjét az ablakon! Külsejénél csak a magatartása visszataszítóbb. Egy egész paksamétát gyömöszöl be az ablakon, tíz, tizenöt csekket, tucatnyi postautalványt, elterpeszkedik a könyöklőn, mint az udvari cselédek, még kellemkedni sem átall a kisasszonnyal. Vajon ki lehet ez, hogy ennyire otthon érzi magát? Miért nem jön az ilyen máskor, amikor nincs itt senki? Jól van, megy már ez a szörnyeteg. Hu-u-u-u! Utána következik egy lombrozóképű férfi, egy drakula, a szeme kegyetlenül villog, akár a sakálé. Vaskos pénzköteget szorongat szőrös mancsában: „ezt én fel fogom adni” — röhög magában a postai hiéna. — „Előttetek bizony, és ti mind szépen ki fogjátok várni, amíg a kisasszony a pénzeket végig nem számolja, bizony, és addig nektek coki és még azt is némán kell tűrnötök, hogy a kisasszony pa-pa-pampam-pa-pam-pam végigstemplizi egyszer-kétszer-háromszor az összes minekhíjjákot és bevezeti a szelvényeket egy szelvényösszesítő listára, és amíg mindez nincs meg ha-ha-ha, addig hátrább az agarakkal, ha nem tetszik, megpukkadhattok!” Ezt mondja a kígyó fejénél most sorra kerülő lombrozó sakálpofájúnak az a két keselyű szőrös szeme. Az ilyennek én nemhogy postai befizető lapot nem adnék, de adnék neki látatlanban négy évet, mert ilyenek miatt van a nemzetközi helyzet meg a tűzfészek.

No végre, eltakarodott onnan, hála a magasságos postavezérigazgatóságnak. De eben gubát cseréltünk, aki utána jön, az a mangalicaképű, attól se lehet sok jót várni. Annál ugyan kevesebb a csekk, talán kettő van neki, de most kezdi csak kiguberálni a pénzt a tárcájából, szálanként, mint akinek eddig fontos elfoglaltsága volt. Hát, kérem, nincsenek véletlenek... Ez a dagadt azért ilyen dagadt, mert nyilván otthon is tunya, csak falni tud az ilyen, teleképpel a töltött káposztát, meg vedelni a krigli söröket, amíg teljesen belehülyül, nem mozog neki az egykereke, akkor aztán idetolja a képét, bárgyún idétlenkedik, ahelyett, hogy kikészítené a pénzét. Édes istenem, hogy micsoda emberek vannak a világon és azok éppen ebben a városban, és éppen ebben a kerületben és éppen ebben a postahivatalban és ráadásul mind elibém kerül a sorban?! Mit vétettem én?

A kígyó a postahivatal bozótjában araszolva tekergőzik előbbre. Még mindig előttem a rusnyák gyülekezete, ormótlan vízfejek, durva pofacsontok, leffedt ajkak, elálló fülek, undorító tokák, aszott bőrök, vizenyős szemek, rinocérosz bőrök, idétlen langaléták, zsugorított törpék. Viszik a pénzüket az ablakhoz, nagy dölyfösen, a pénzüket, amit ugyan hogy is szerezhettek másként, mint harácsolással, lopással, csalással, kizsákmányolással, gyarmatosítással, fegyverszállítással, apagyilkossággal, bujasággal, kokaincsempészéssel, repülőgépeltérítéssel, leánykereskedelemmel, váltóhamisítással, diplomatarablással, szédelgő feldicséréssel, csőddel, kényszeregyezséggel és hullarablással. Hát jó, feszítsetek, hitványak, mi közöm nekem hozzátok, megvetlek benneteket, pfuj!

No végre-valahára, rajtam a sor. Igenis adom már. De mit csinál itt hátul ez a pasi, mit fészkelődik? Egészen rámmászik, a fülembe liheg. Hát nem érti, hogy ő csak énutánam következik, várja ki türelemmel. No nézd, megint kinőtt a kígyó farka! Mit akar mögöttem ez a sok tökfej, megannyi szánalmas, piti alak. Ezeknek olyan sürgős? Örüljenek, hogy egyáltalán itt lehetnek ebben a jó meleg, kellemes, rendes, becsületes postahivatalban!

Novobáczky Sándor

HÁLÁTLAN UTÓKOR

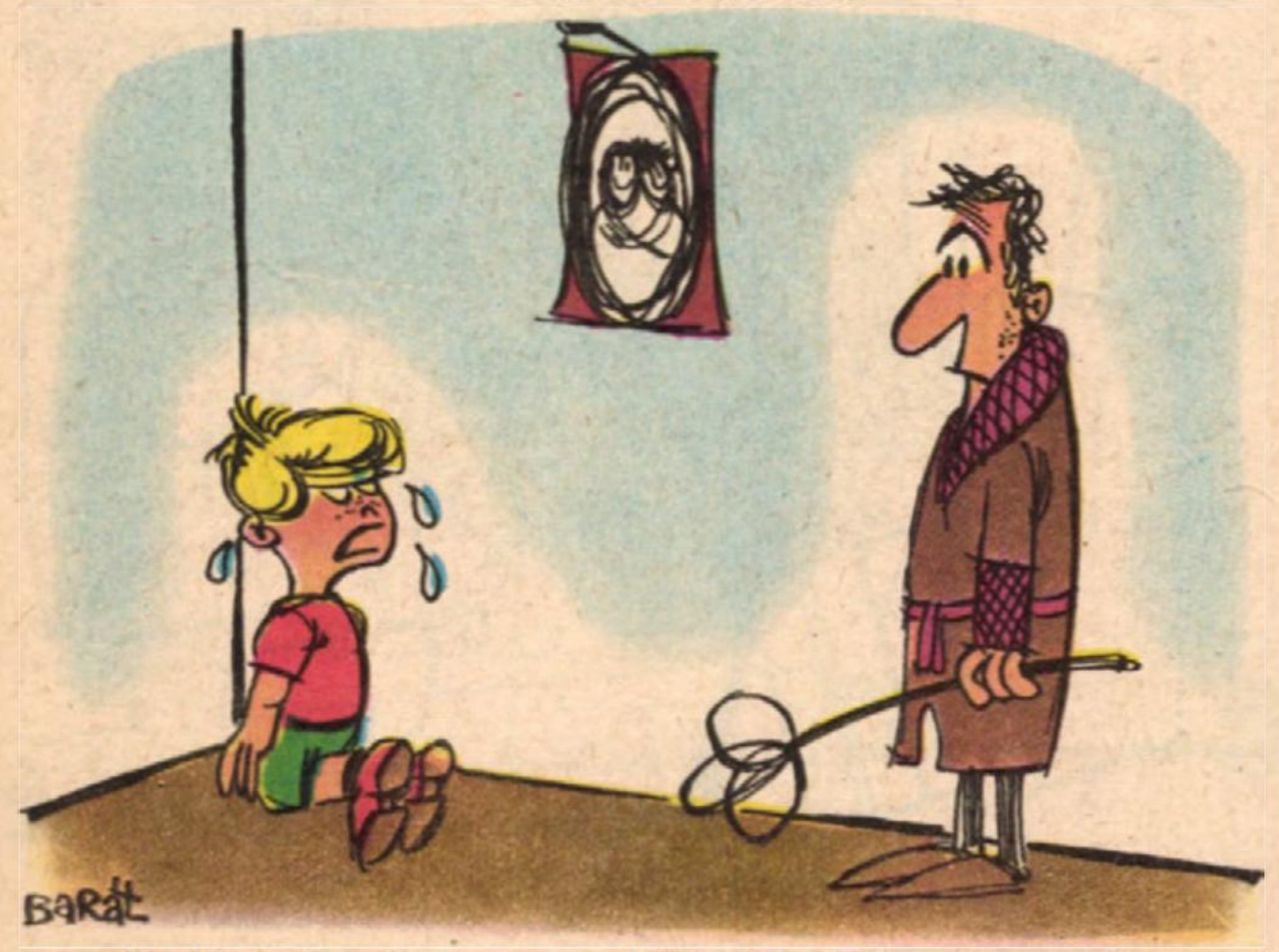

– Vedd tudomásul, az emlékirataimból ezt sem fogom kihagyni...

Számos olvasónk érdeklődésére közöljük, hogy a

Ludas Matyi

— akárcsak a többi magyar lap és folyóirat —
Csehszlovákiában és
Romániában
a helyi postahivatyaloknál,
Jugoszláviában
a Forum Lap- és Könyvkiadó
Vállalatnál (Újvidék)
fizethető elő.

Megkérdeztük rajzolóinkat:

Hogyan rendeznék a Városligetet?

Endrődi István:

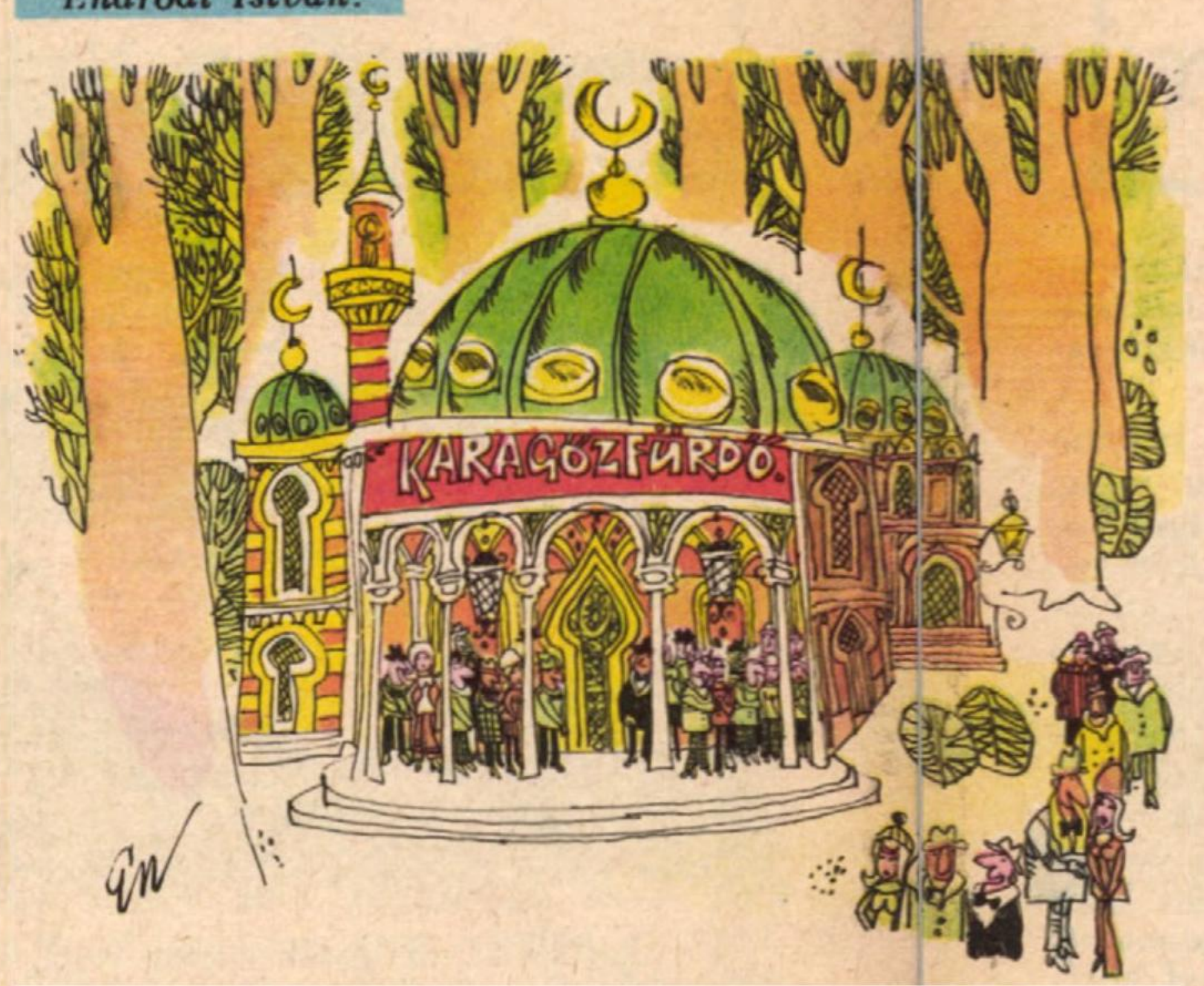

– Kombinált egészségügyi és kultúrintézményeket létesítenék.

Hegedűs István:

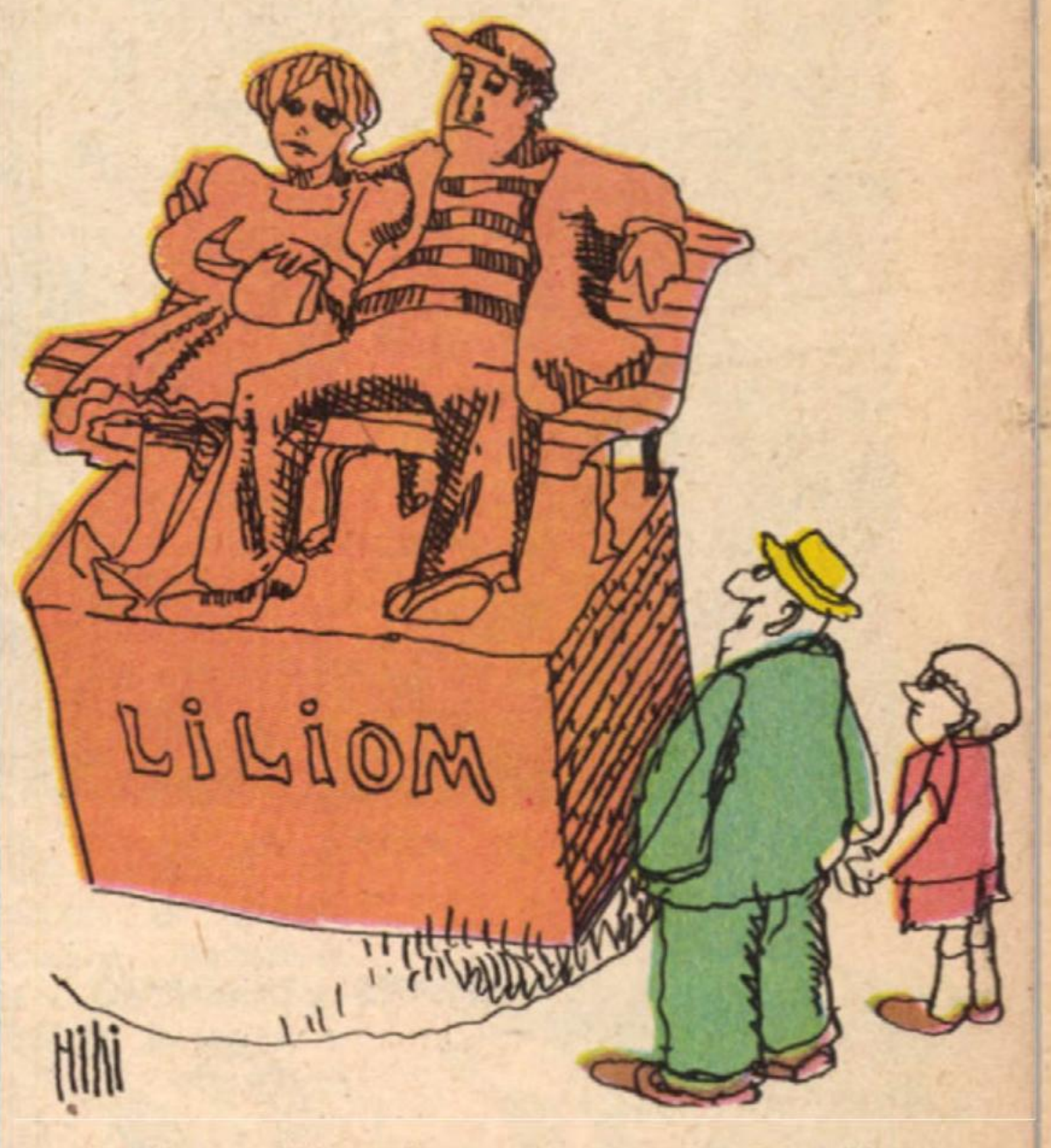

– Szobrot állítanék nevezetes liget-lakóknak.

Szűr-Szabó József:

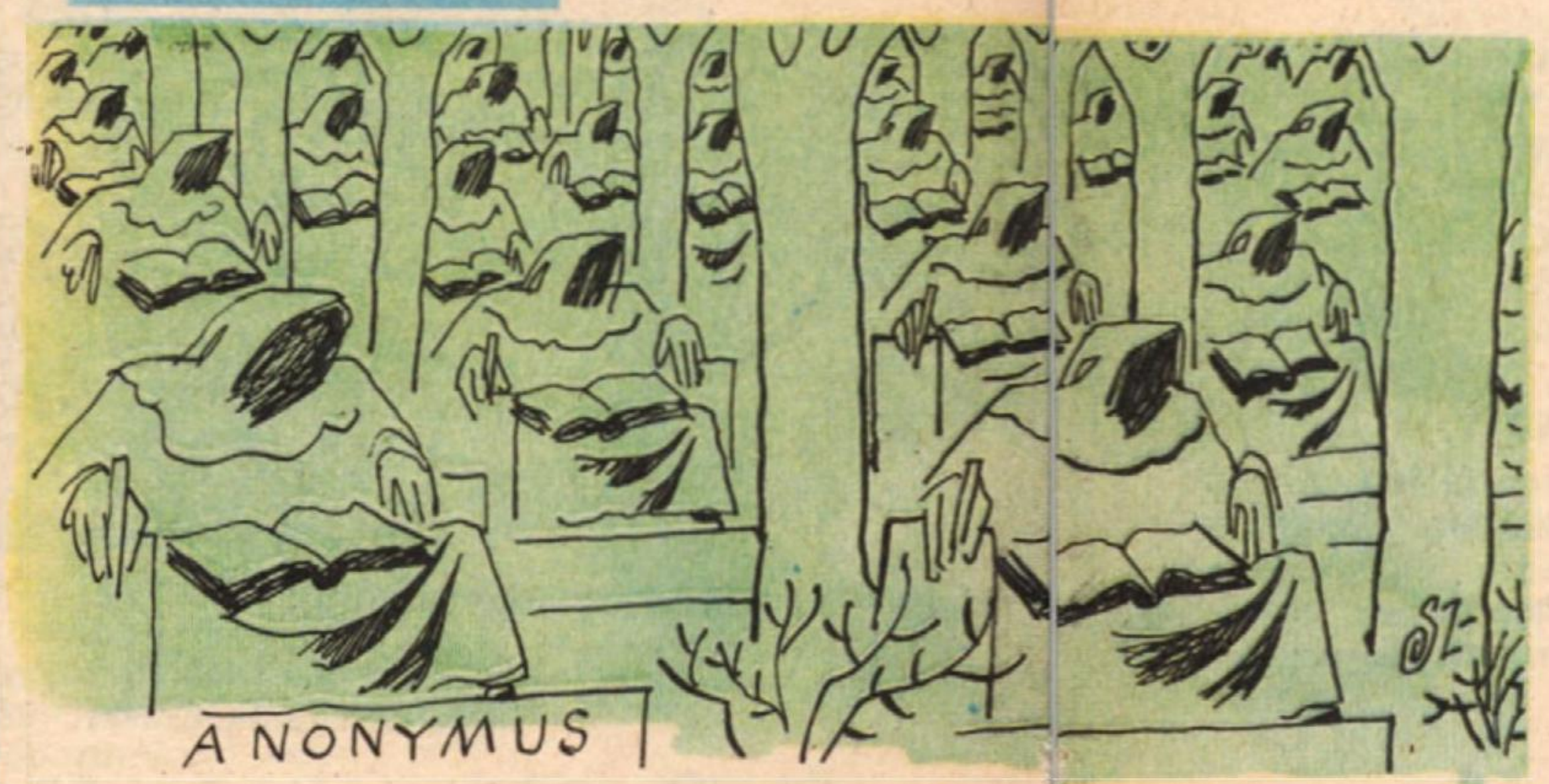

– Felállítanám a mai ismeretlen írók szobrát!

Vasvári Anna:

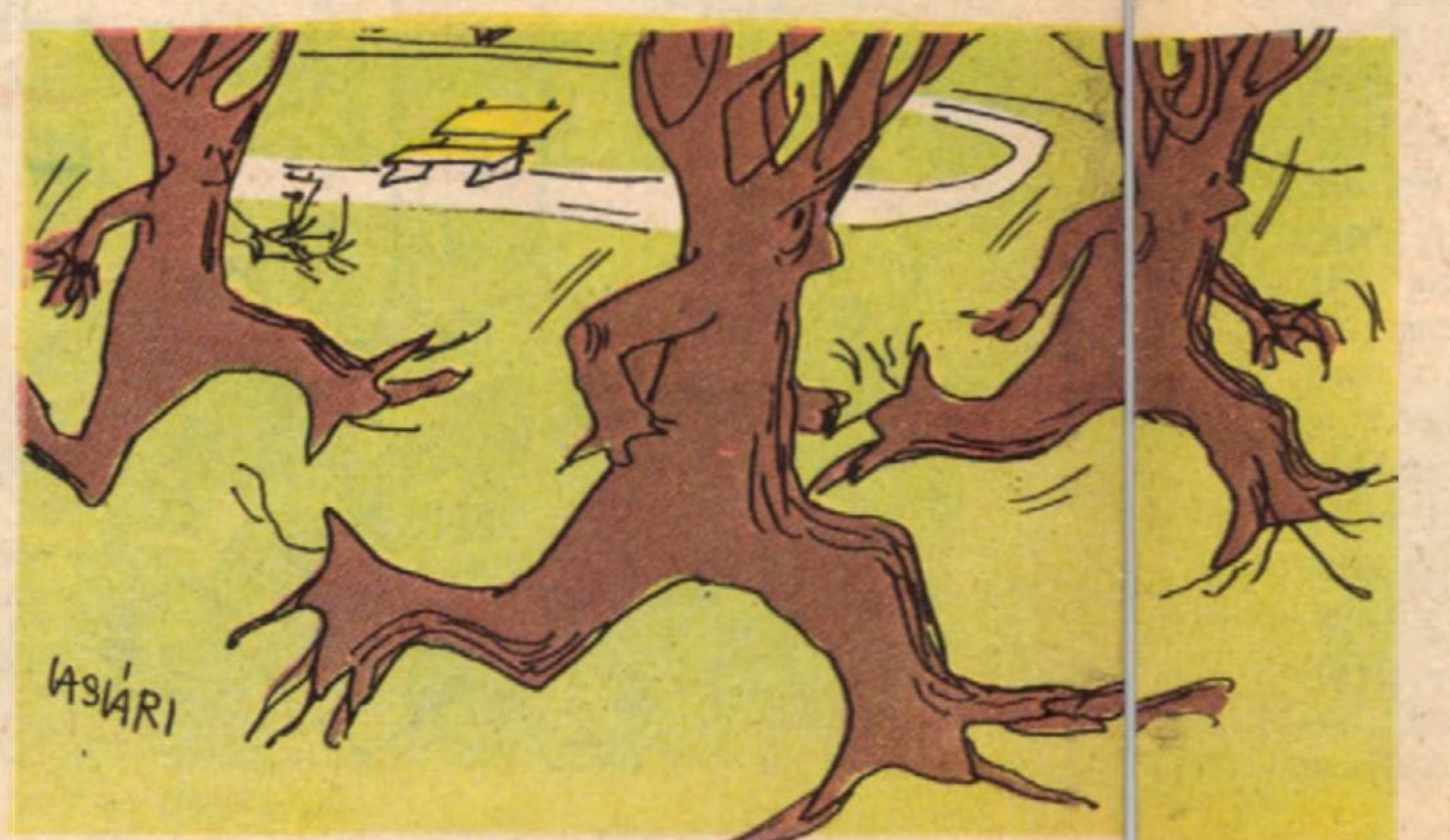

– Kiterjeszteném a fákra is a kocogó-mozgalmat.

Balázs-Piri Balázs:

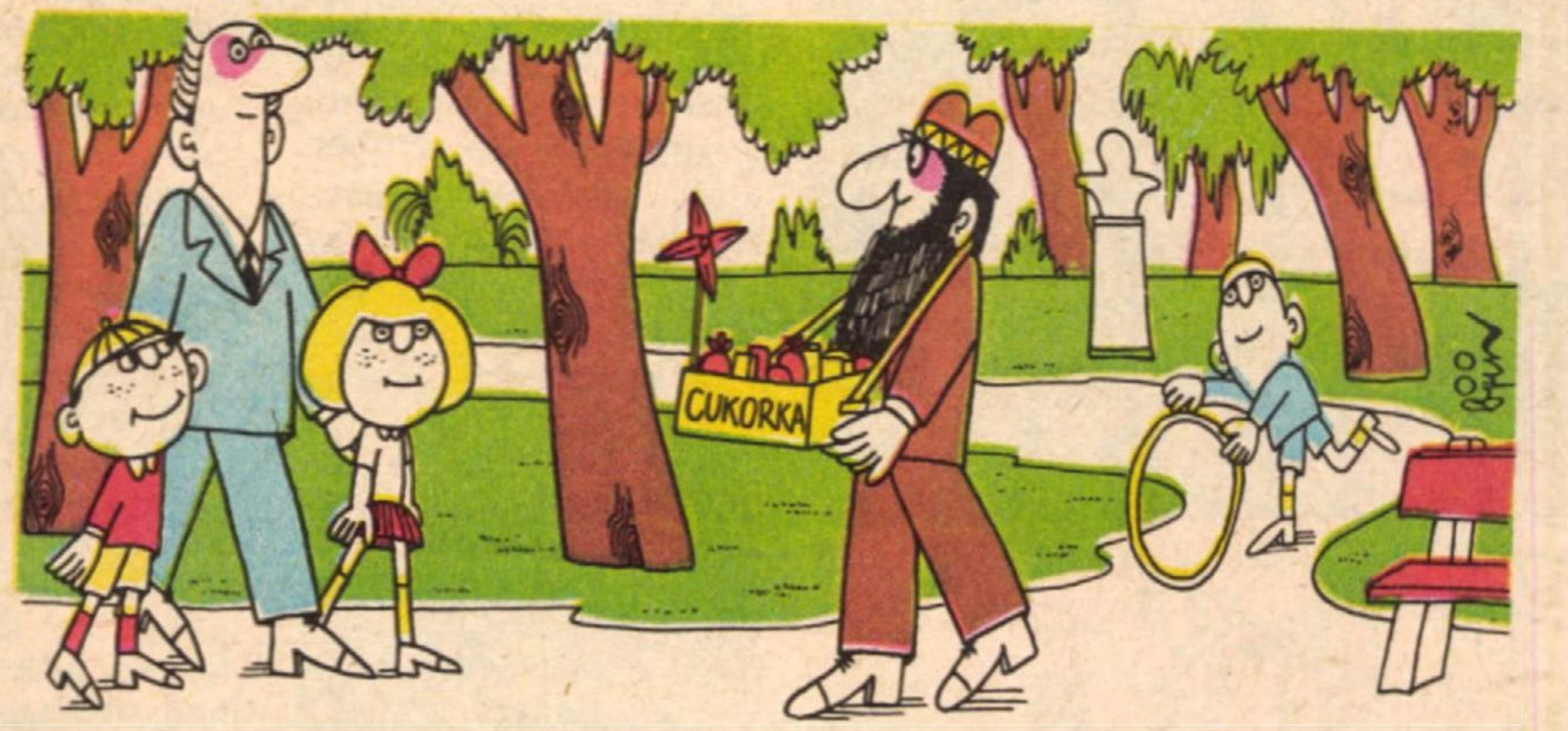

– A vásár területét a lehető legkisebbre csökkenteném.

Lehoczki István:

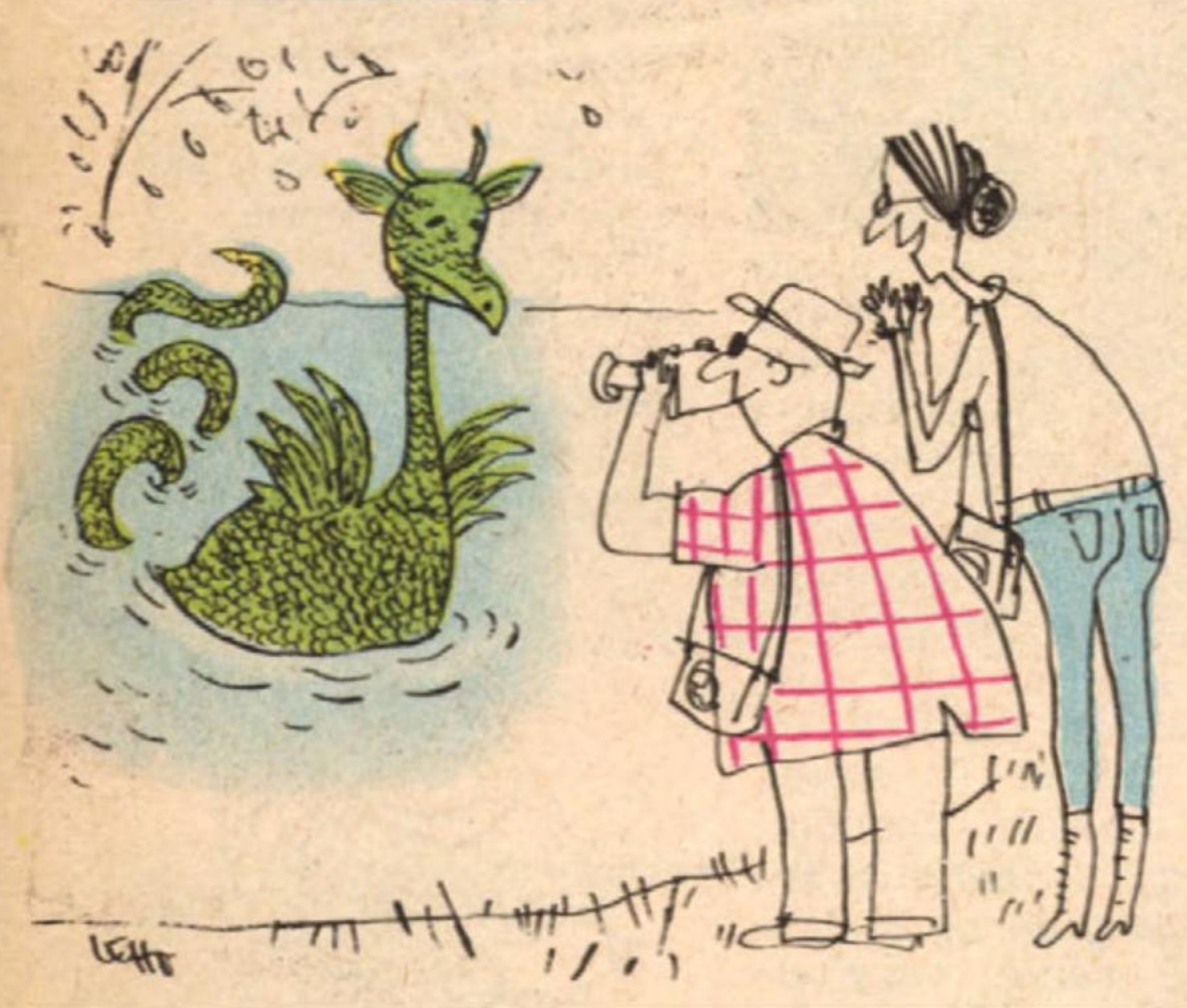

– Idegenforgalmi látványosságnak szörnyet telepítenék a tóba.

Fülöp György:

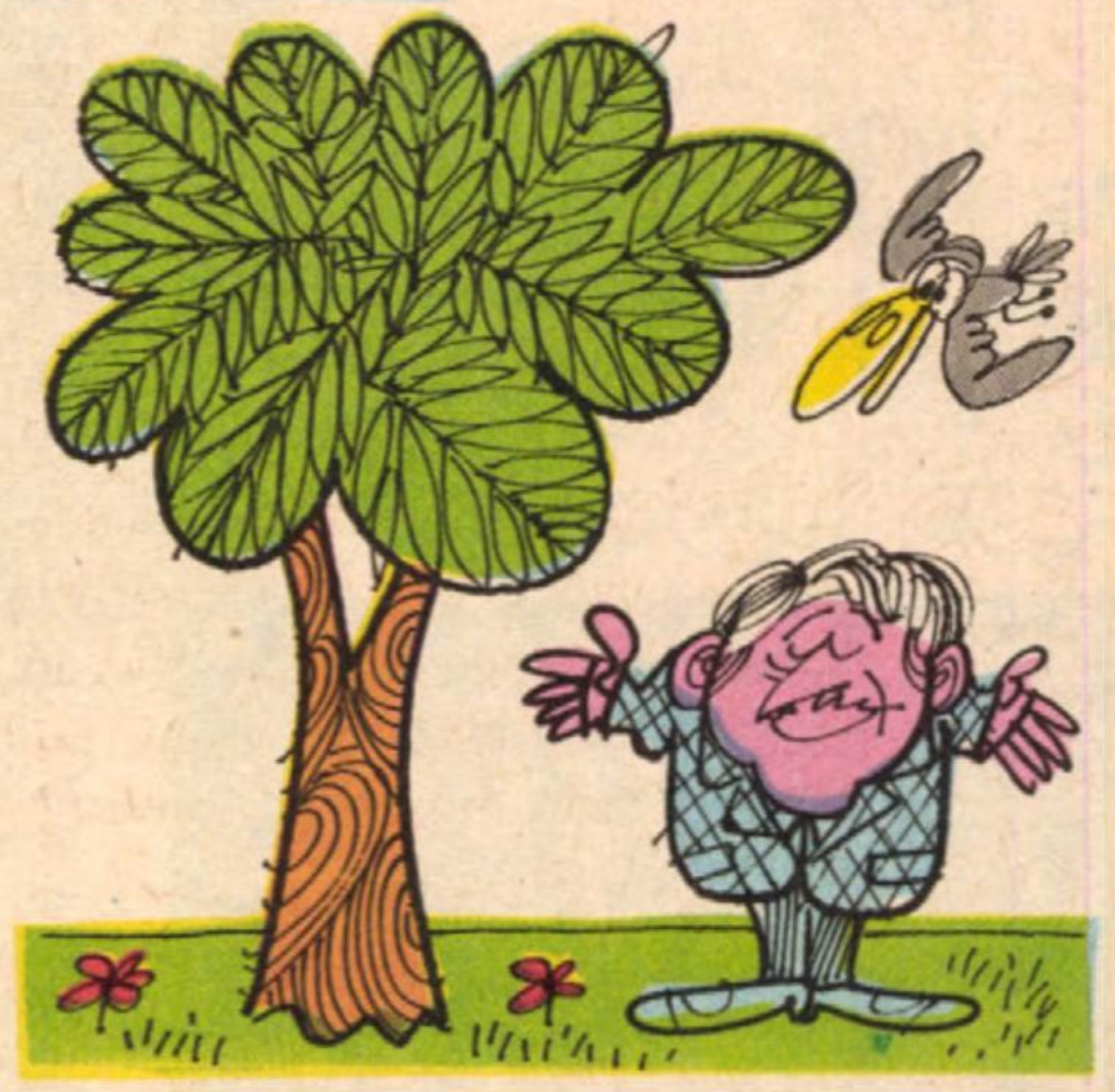

– Lehet, hogy különcnek tartanak, de én megkockáztatom: mi lenne, ha fákat telepítenének a Ligetbe és nem létesítményeket?...

Erdei Sándor:

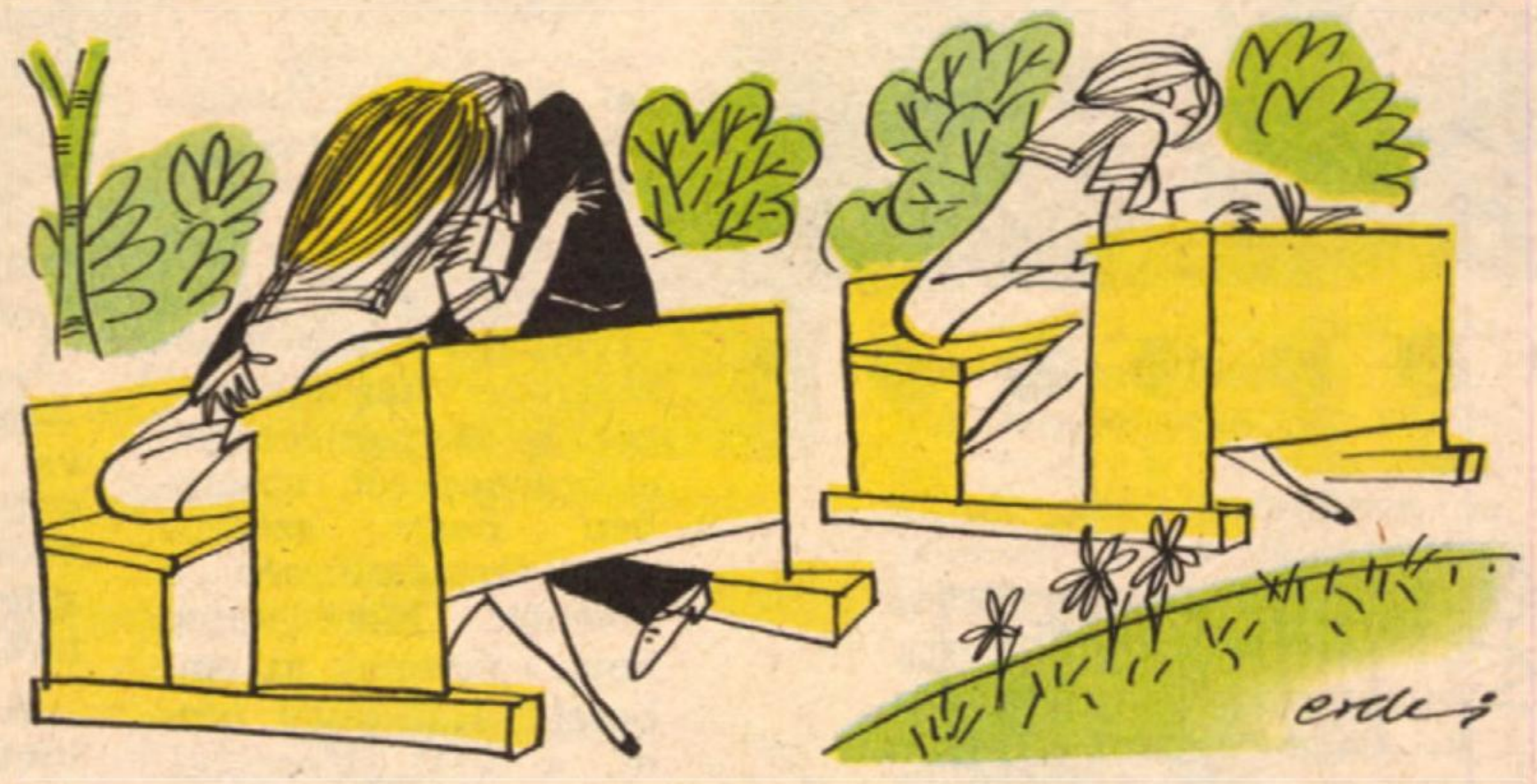

– Diákok részére ilyen padokat helyeznék el.

Sajdik Ferenc:

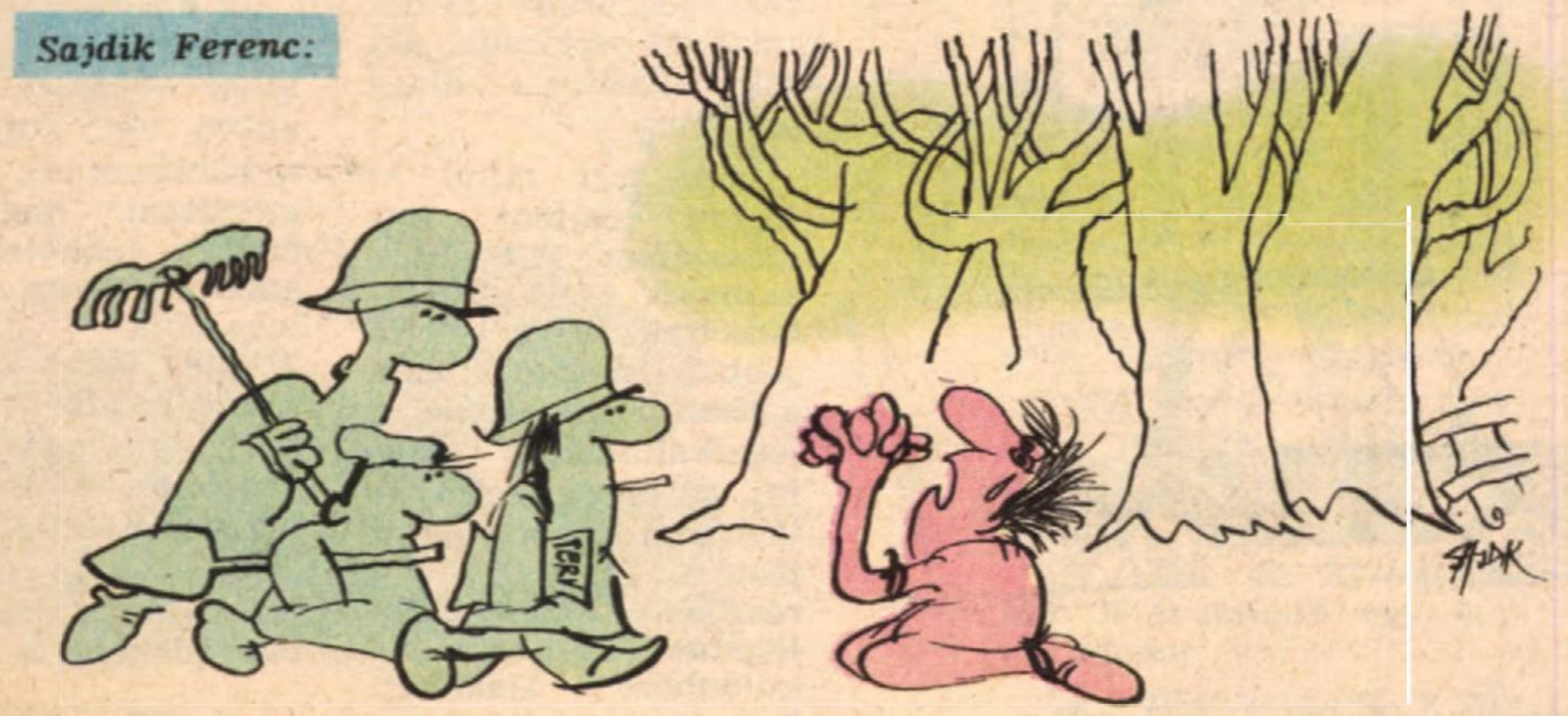

– Az istenért, már megint rendezik? Csak rosszabb ne legyen!

Barát József:

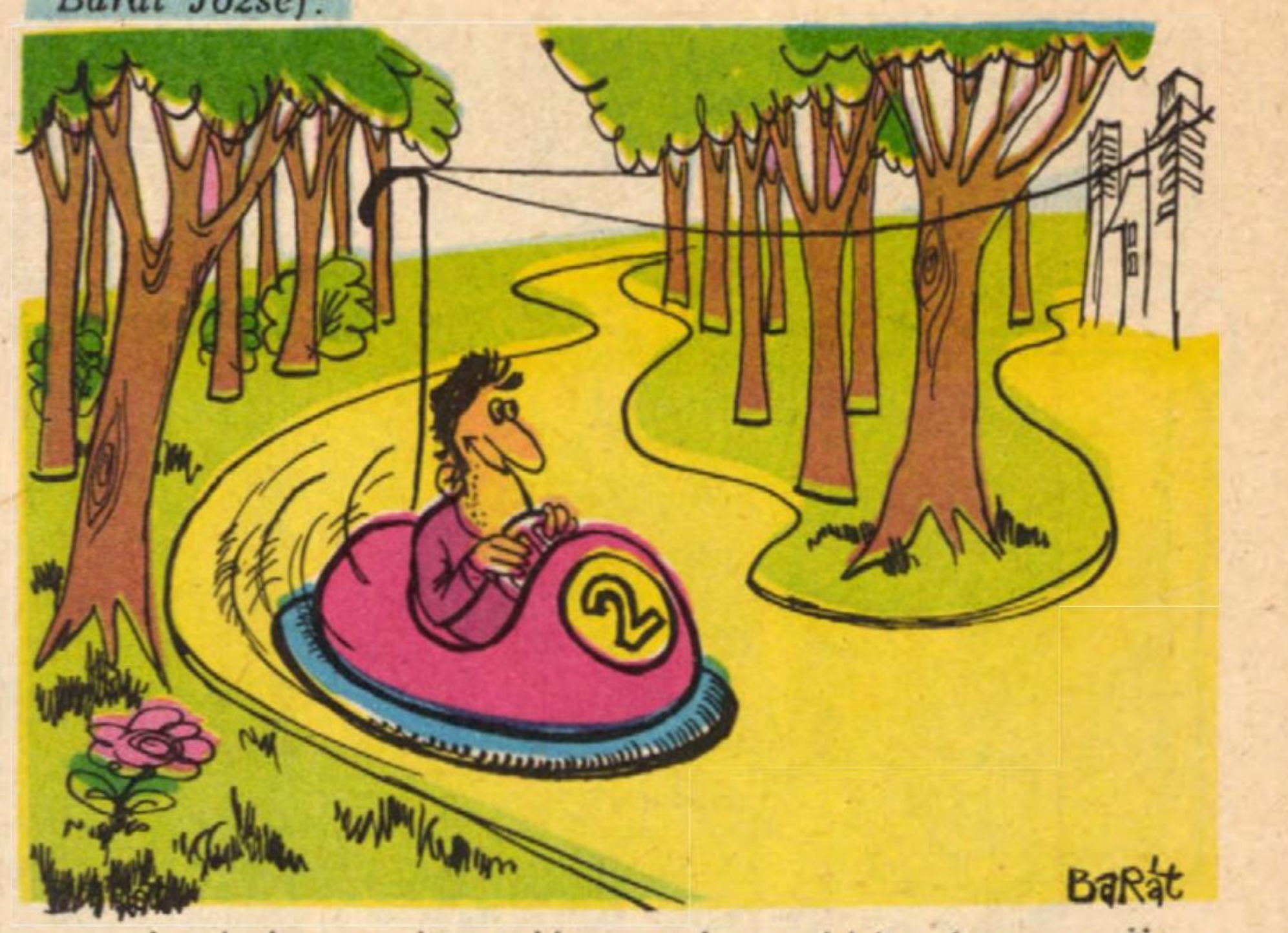

– A dodzsem útvonalát meghosszabbítanám az Örs vezér térig.

Takács Imre:

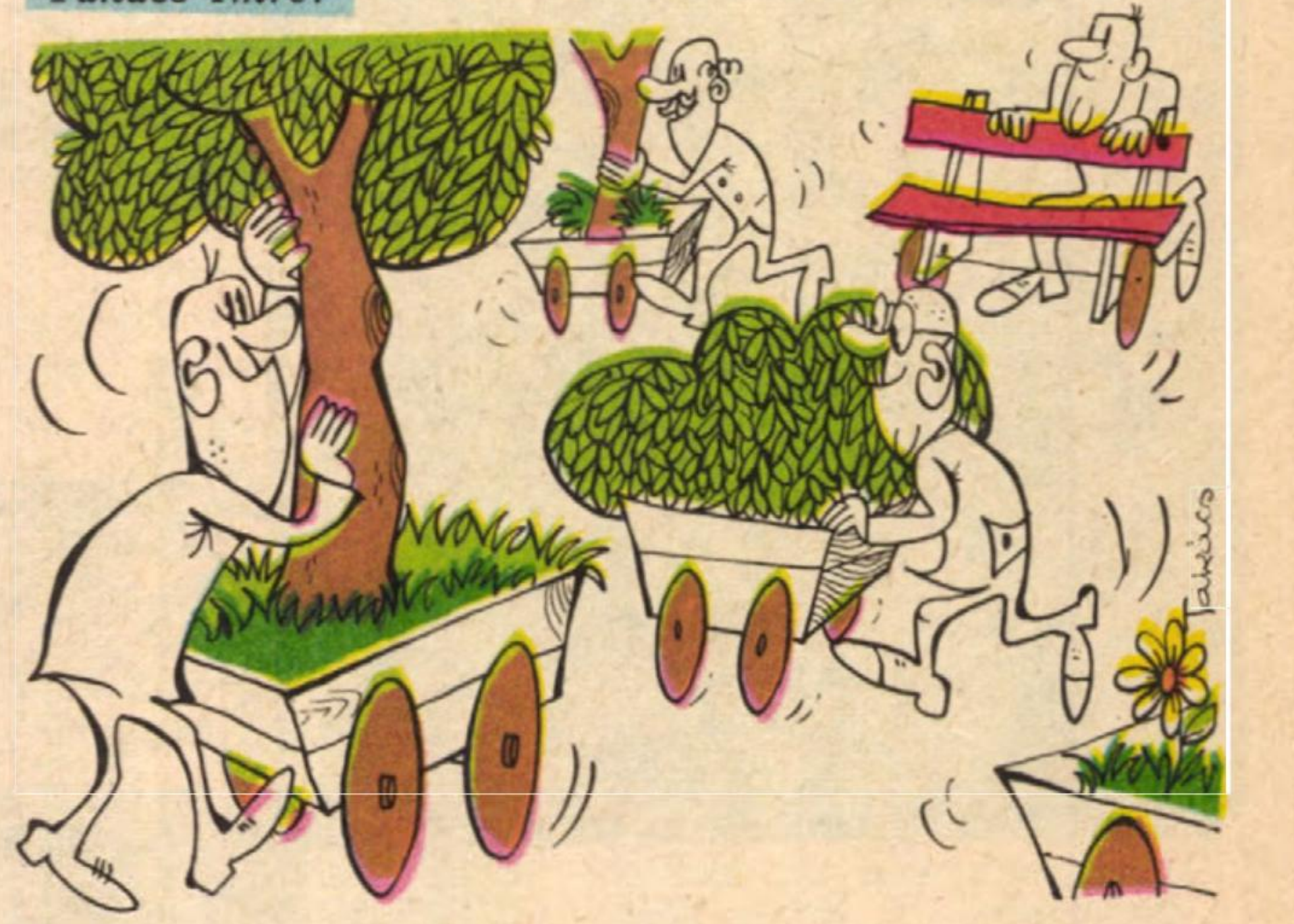

– Bevezetném az önkiszolgáló rendszert.

Dallos Jenő:

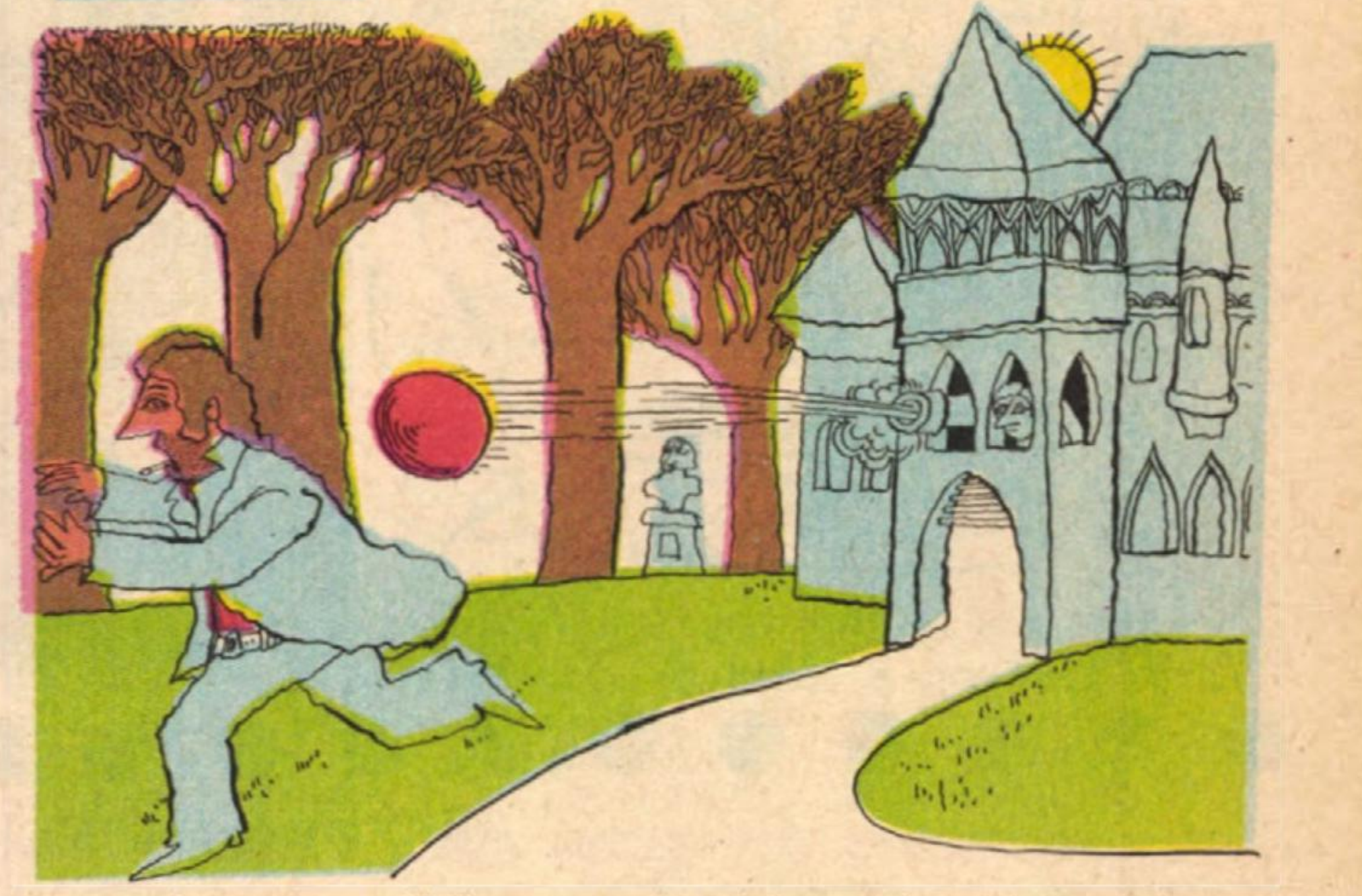

– A parkrongálókat a Vajdahunyad várból ágyúznám...

Brenner György:

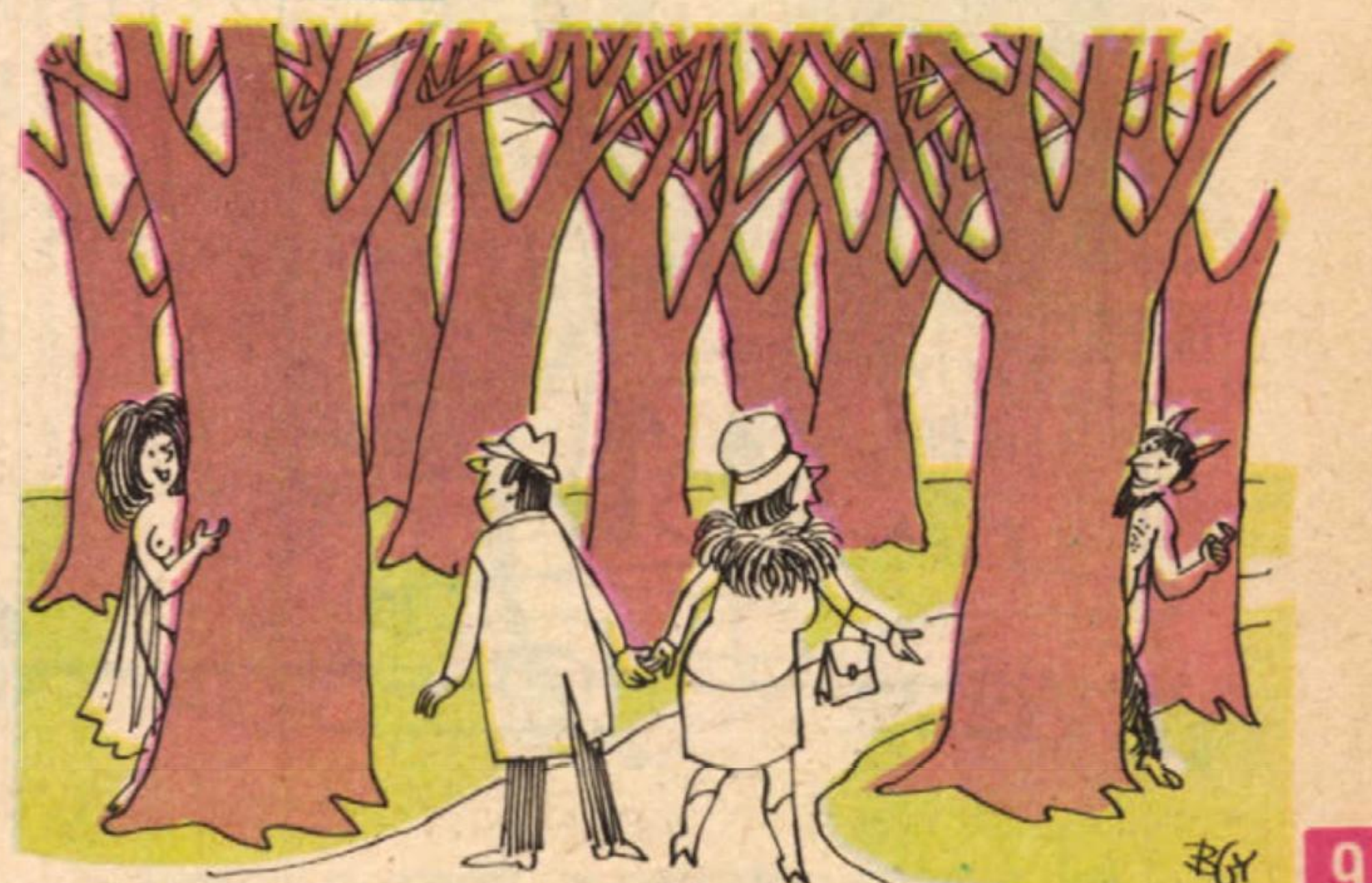

– Szatírokat és nimfákat telepítenék a fák közé...

TAKARÉKOSSÁGI HULLÁM

Hegedűs István rajzai

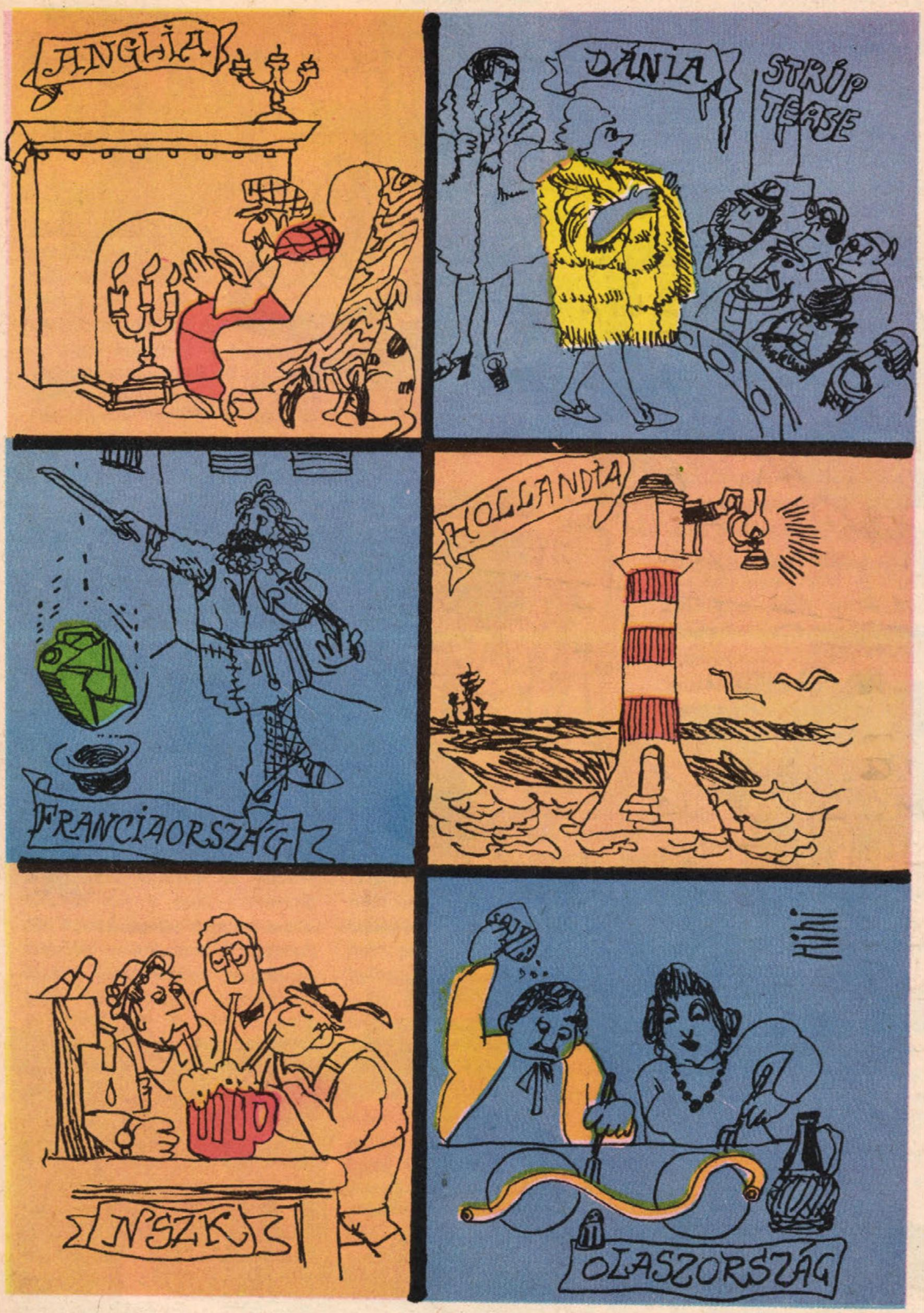

NYUGATI VASÁRNAP

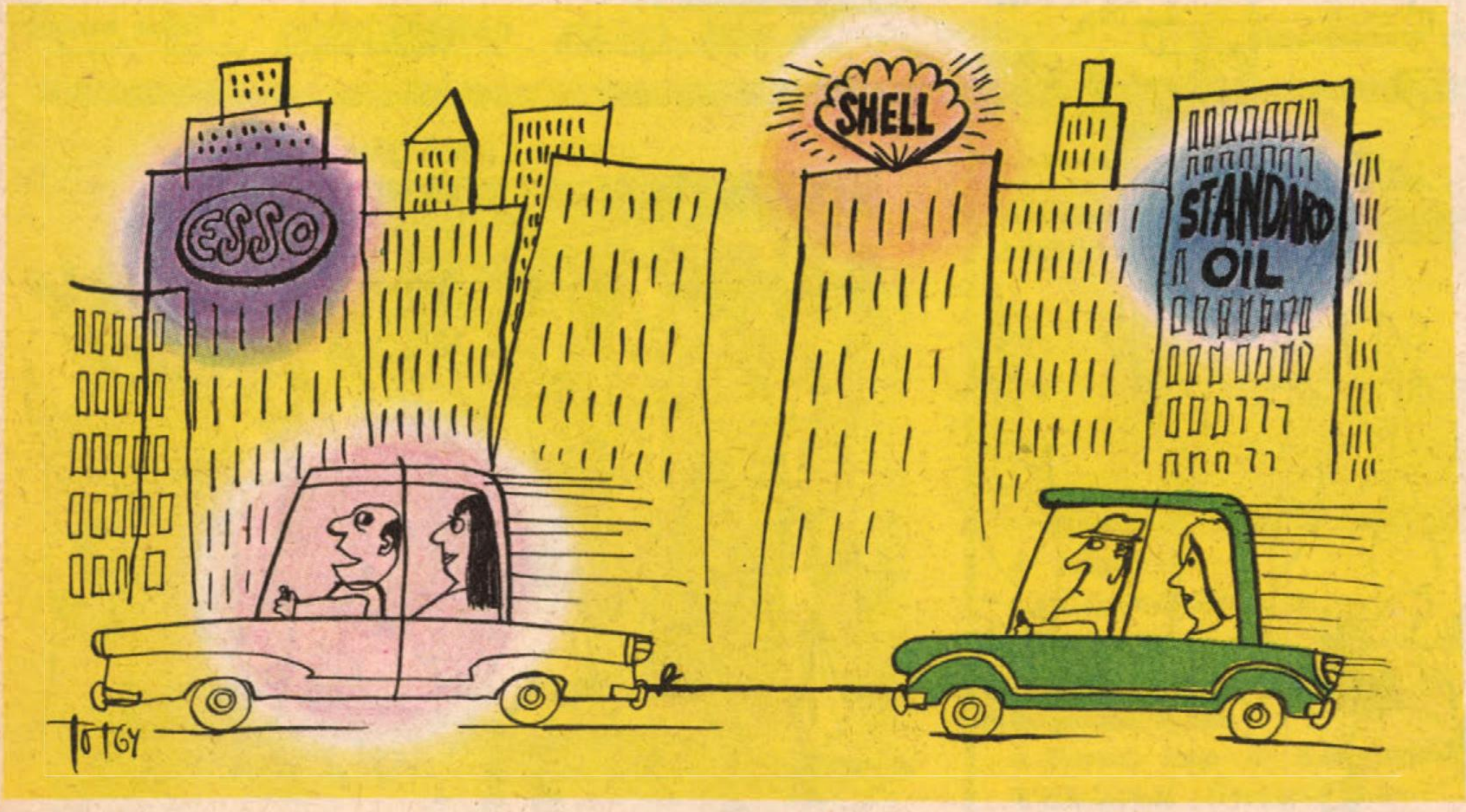

– A következő órában ők húznak minket, és akkor mi takarékoskodunk a benzinnel!

A TÉMA AZ UTCÁN HEVER

Az első pillanatban, amikor észrevettem, ahogy feküdt ott a járdán keresztben, mindennek inkább néztem, mint témának. Inkább olyan volt az alaktalan fekete tömeg, mint egy ember.

A közelébe érve azután láttam, hogy valóban ember. Egy férfi.

Alkonyodott, sokan jártak az utcán. A fekvő alak bizony útjában volt az embereknek. Többen megbotlottak a kinyújtott lábába, de különösebb baj nem történt, megbillenve, káromkodva mentek tovább.

Aki idejében észrevette, kikerülte, vagy átlépett rajta.

Néhányan egy futó pillantást vetettek rá, meg olyan is akadt, aki megállt, mondott valamit a mellette haladónak, de az csak a vállát vonta, vagy elfordítva a fejét, az úttesten suhanó autókat bámulta. Csak egy fiatal szerelmespár maradt huzamosabb ideig a férfi dereka táján. Ott jött rájuk a csókolózhatnék.

Én ekkor ismertem fel őt, a témát, aki az utcán hever, csak le kell hajolni érte.

Azaz dehogyis kell lehajolni, jobb tisztes távolból nézni a városi ember közömbösségét, részvétlenségét, elidegenedését, amelyben nagy szerepe van természetesen a tévének. Mert vajon hova rohannak az emberek? Hát tévét nézni, a VIII. Henriket, mert az a szoknyabolond, gonosz angol király fontosabb nekik, mint embertársuk, aki ott fekszik a hideg aszfalton.

Igen, ezt mind ki fogom fejteni egy glosszában. Mit glosszában!... Vezércikket írok, vagy... Ha jobban meggondolom, a hangjáték lenne a legalkalmasabb műfaj, de még inkább tévédráma kilenc folytatásban, vagy film két részben. Nagyszerűen lehetne ábrázolni a különböző alakokat: honnan jöttek, hova mennek, s föltárni az elidegenedés mikrobáit a makroorganizmusban.

A férfi most mintha kissé fölemelte volna a fejét, mintha hunyorgott volna, de aztán visszahanyatlott.

Megszólal bennem egy csendes hang, a lelkiismeretem hangja. Azt suttogja, hogy ez a férfi biztosan rosszul van, gyors orvosi segítséggel talán még meg lehetne menteni. Persze az is lehet, hogy részeg — meditál a hang —, de édes istenem, akkor sem szabad otthagyni a hideg kövön. Megfázik, s örök életére nyomorék lesz, pedig még fiatal.

Az élményanyagot tanulmányozó író egy ideig vitatkozik a lelkiismeretes emberrel. Végül győz az utóbbi. Odalépek a férfihoz, lehajolok hozzá, s hogy látom, ismét pislog, mintha a csuklóján levő órát lesné, próbálom kérdezni: Mi a baj? Segíthetek? — Újra visszaesik a feje.

Odakapok, alányúlok, s biztatom, hogy kapaszkodjon bátran a nyakamba.

— Menjen innen! — sziszegi fogai közül a férfi. — Nem érti? Olajra, amíg szépen mondom!

— Ne féljen tőlem — suttogom nyugtatva, mert fölismerem a tudatzavarban szenvedő típust —, én segíteni akarok magának.

A férfi ekkor váratlanul fölugrik, elkapja a galléromat, s ráz, ráz, de irgalmatlanul.

— Kivett a zsebemből egy százast, maga átok! — lihegi tajtékozva. — Fogadtunk a barátommal. Én azt mondtam, hogy egy óráig fekhetem itt anélkül, hogy valaki lehajolna hozzám. Minden ment a legnagyobb rendben, és akkor jön maga tisztelt Széplélek a hatvanadik percben!...

Evvel még egy utolsót rázott rajtam, aztán odakent a falhoz.

Sólyom László

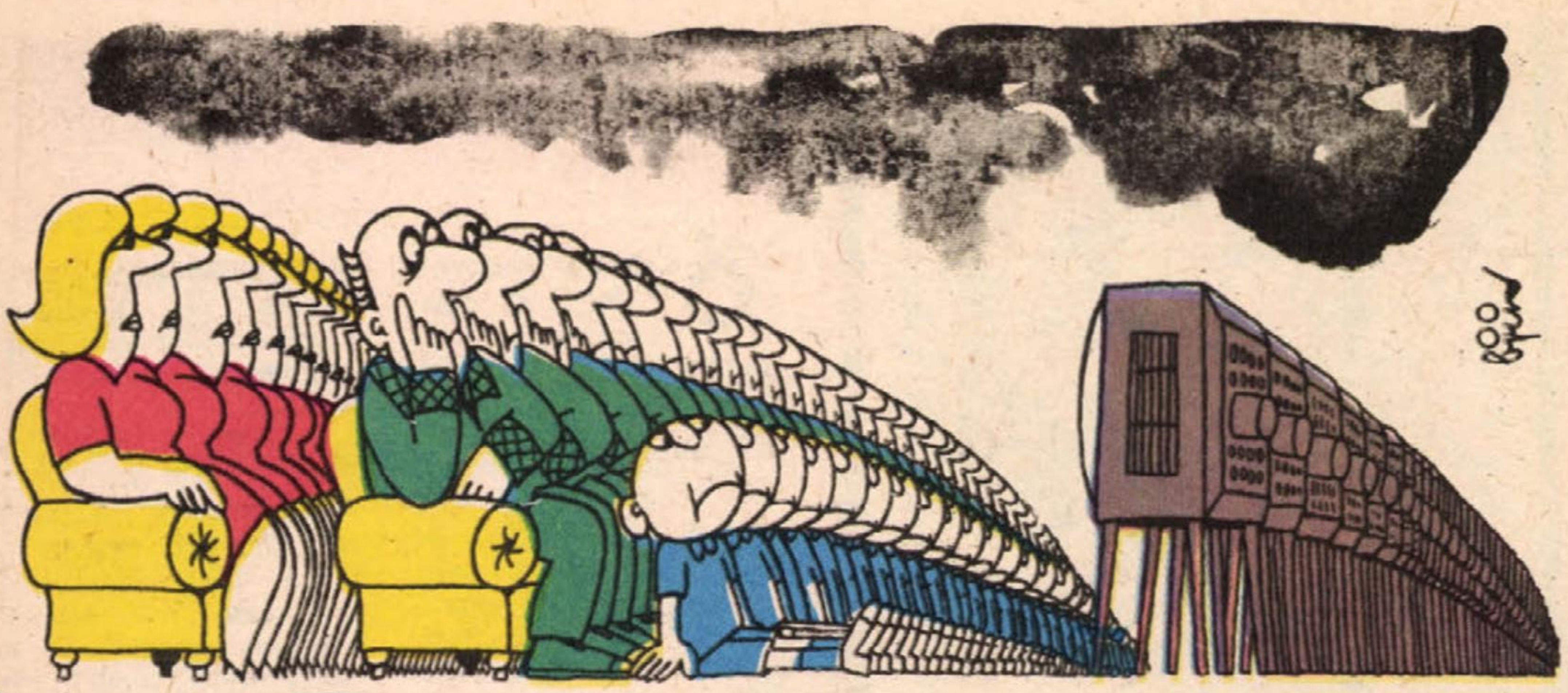

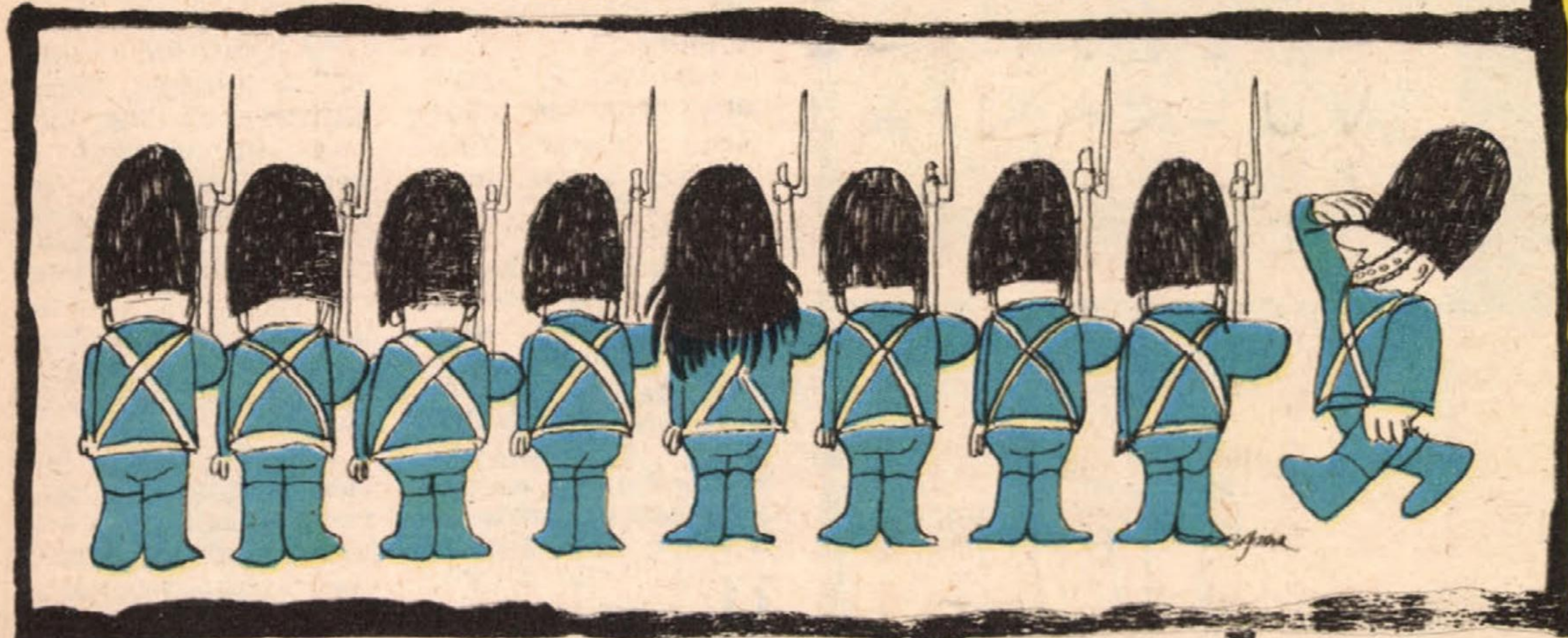

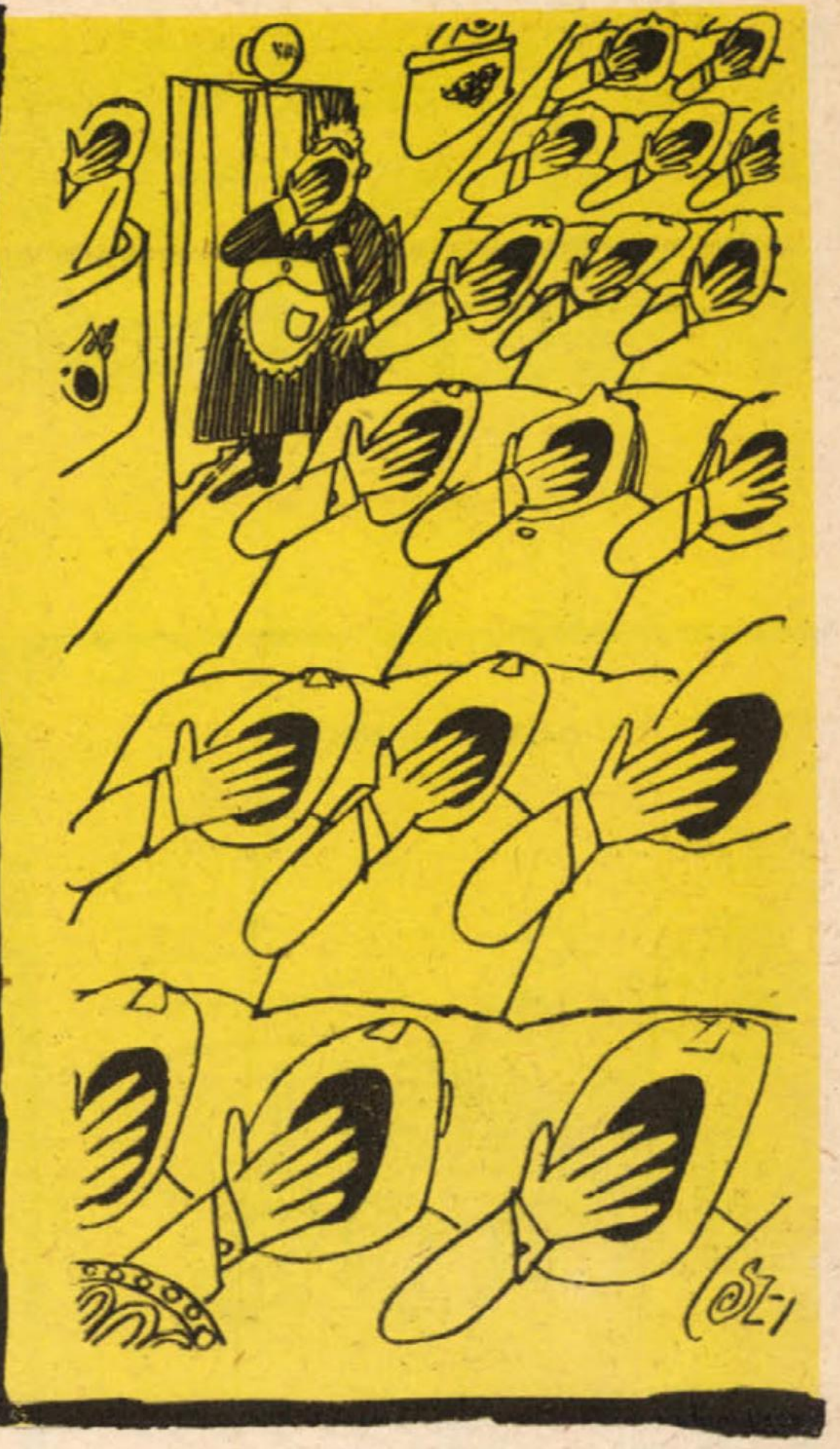

SABLON

BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
SZÜR-SZABÓ,
DALLOS,
FÜLÖP,
BRENNER,
HEGEDÜS

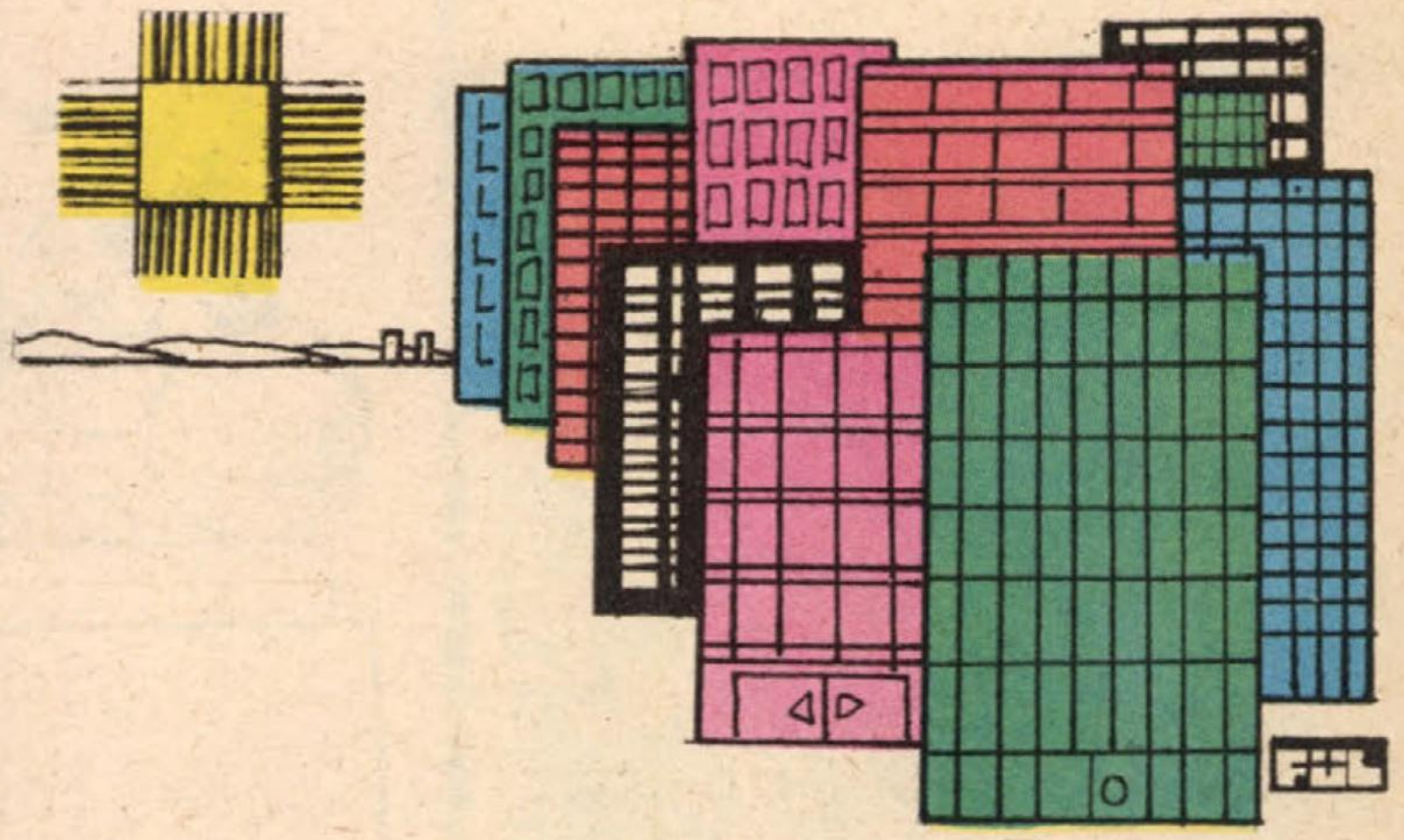

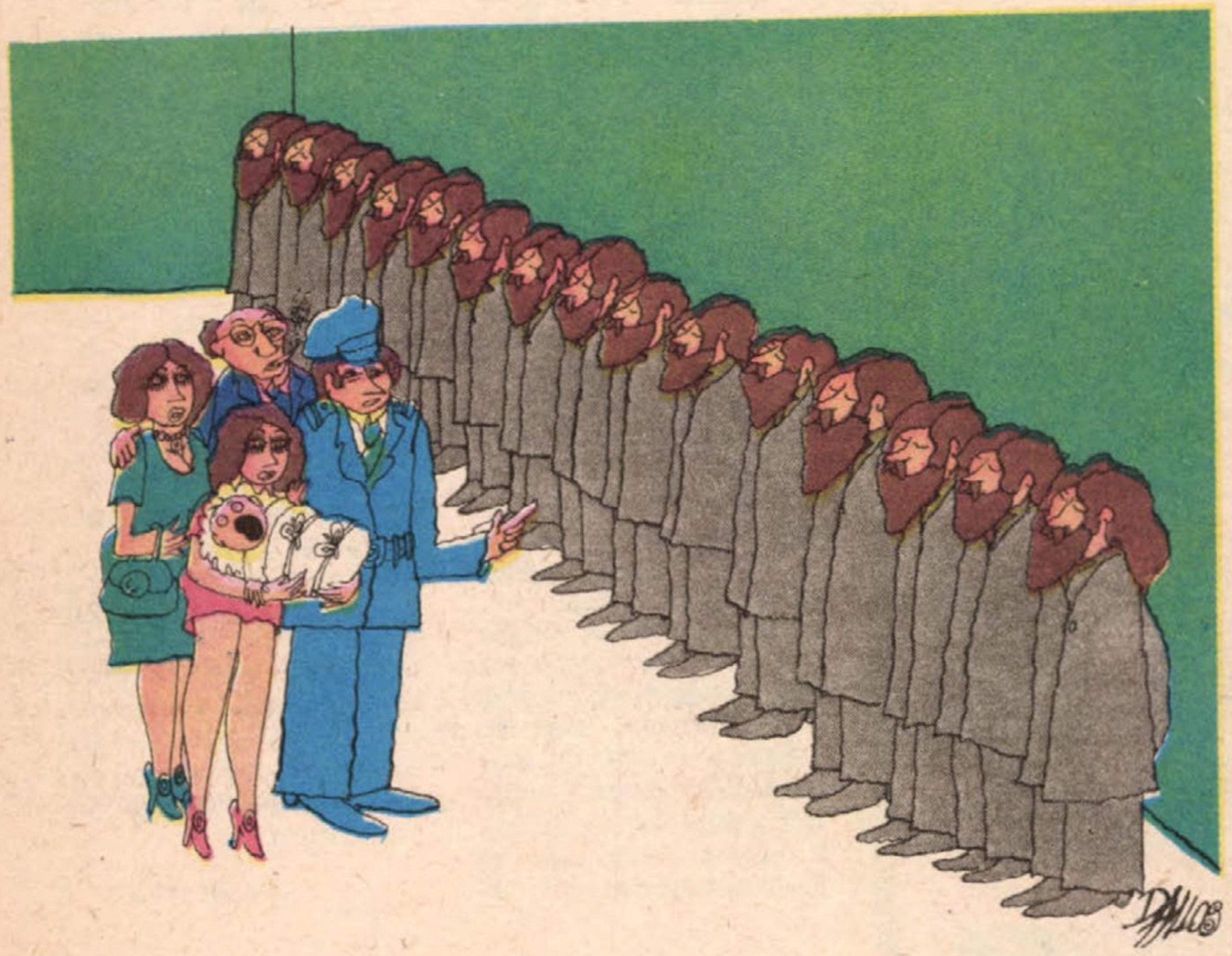

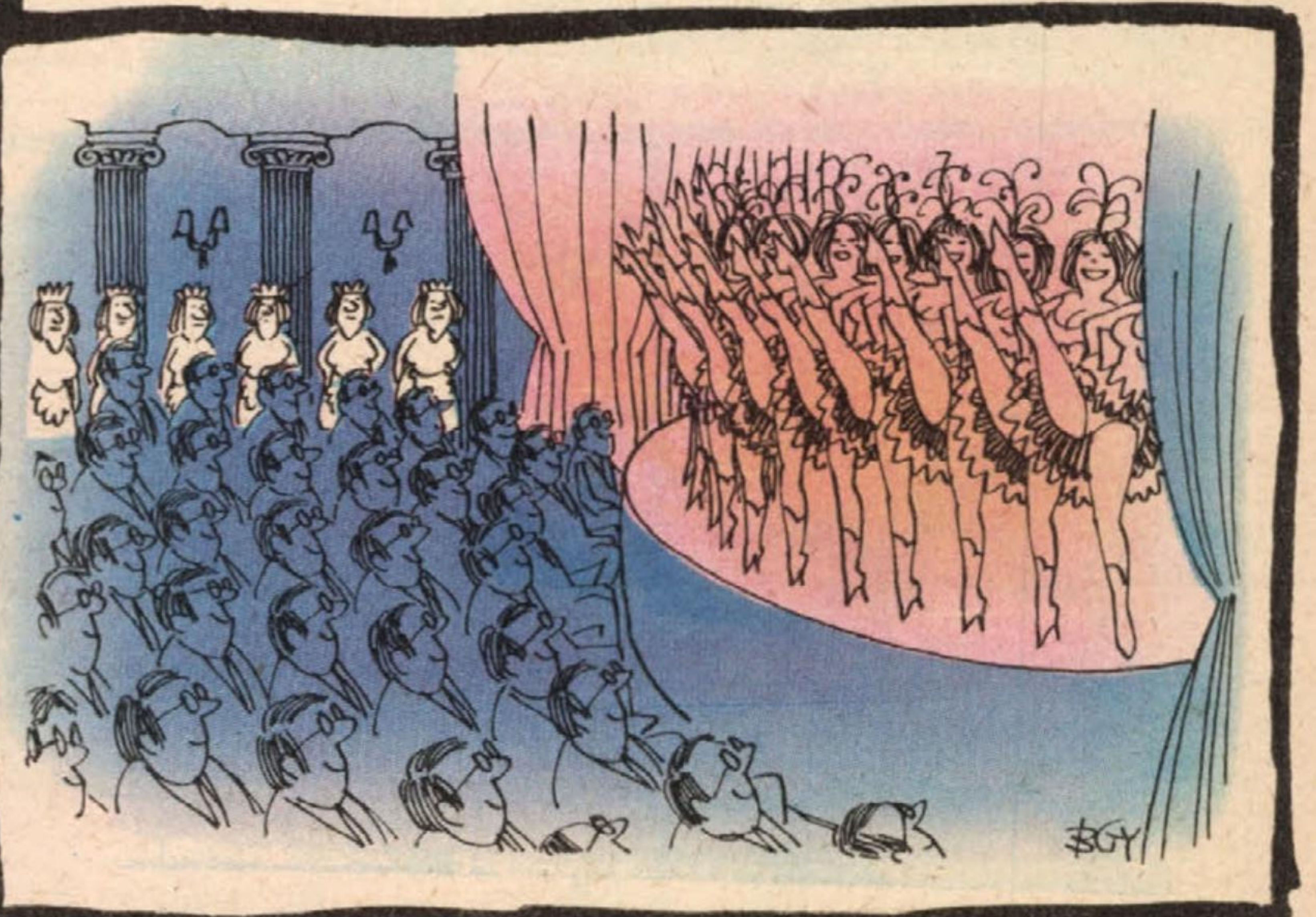

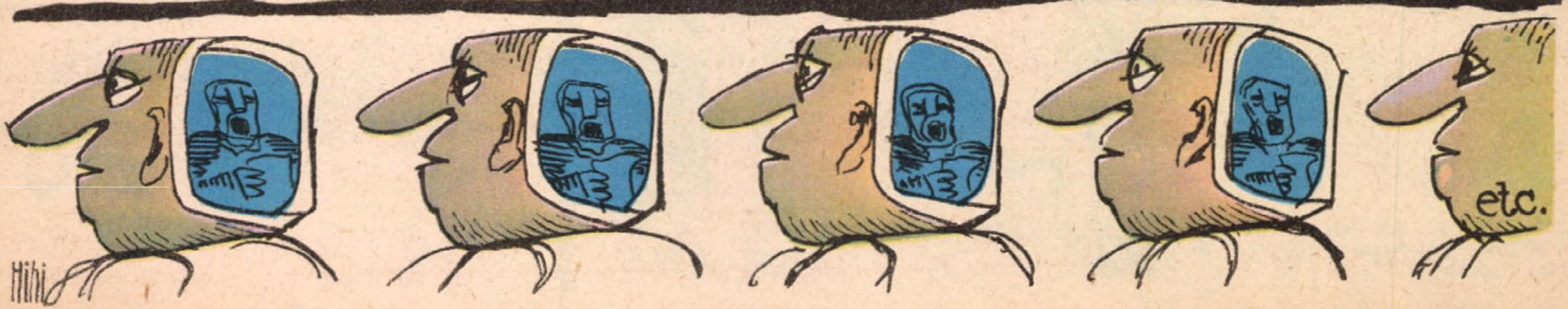

Ez aztán a meglepetés!

IMPORT HUMOR

A TÜKÖR

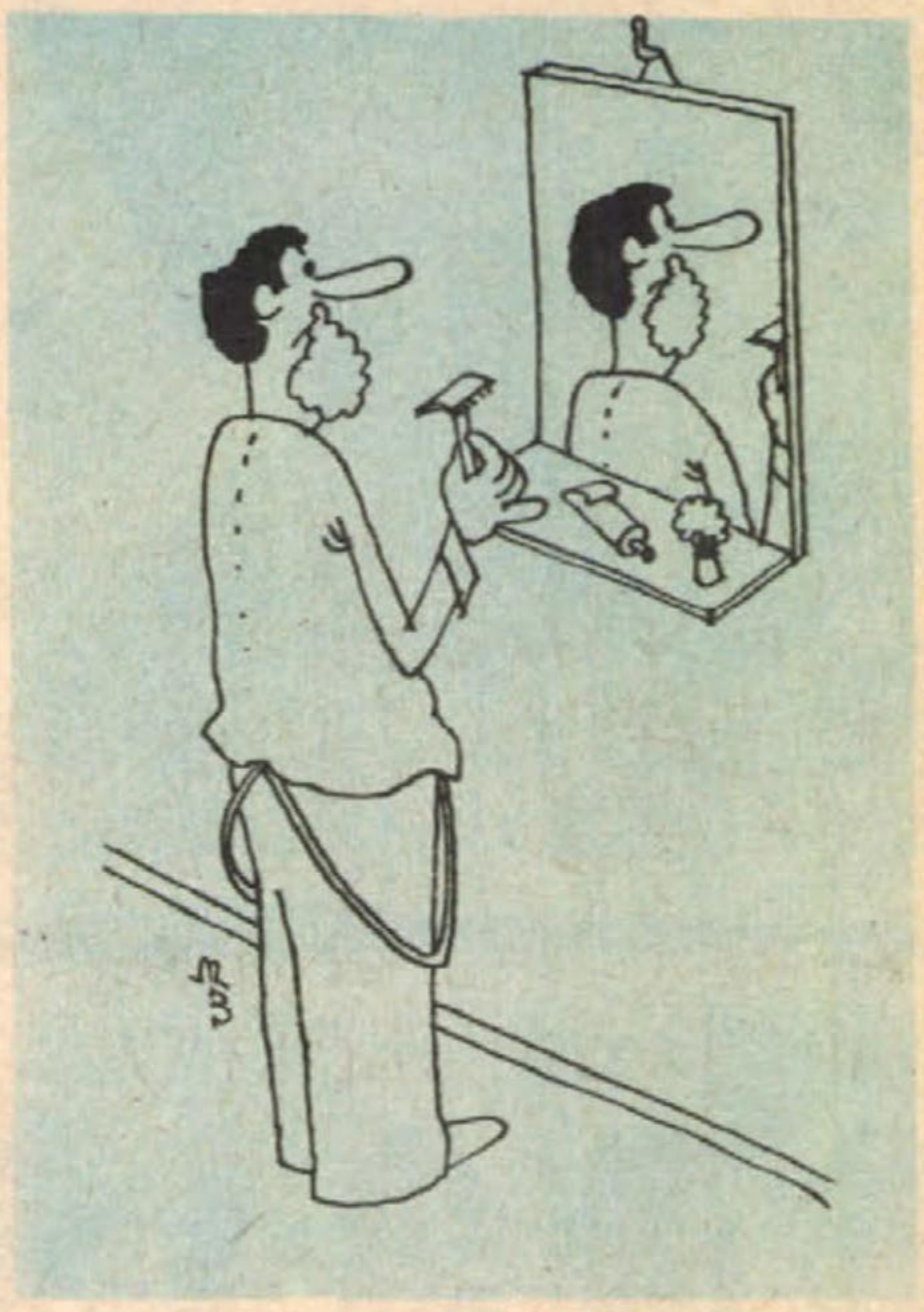

ÖRDÖGI AJÁNDÉK

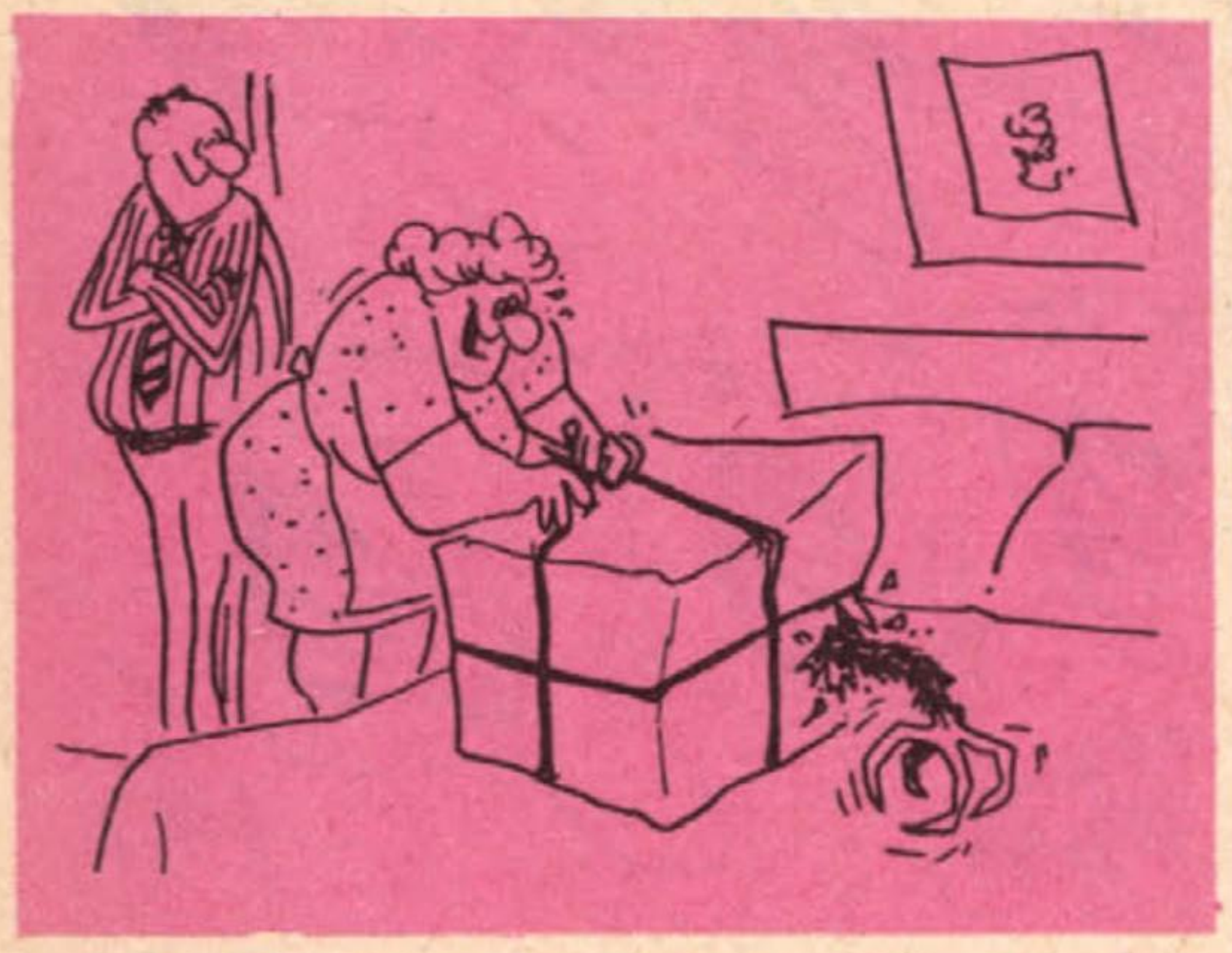

– Milyen kedves vagy, drágám, hogy nem feledkeztél meg a születésnapomról...

ÉHSÉG

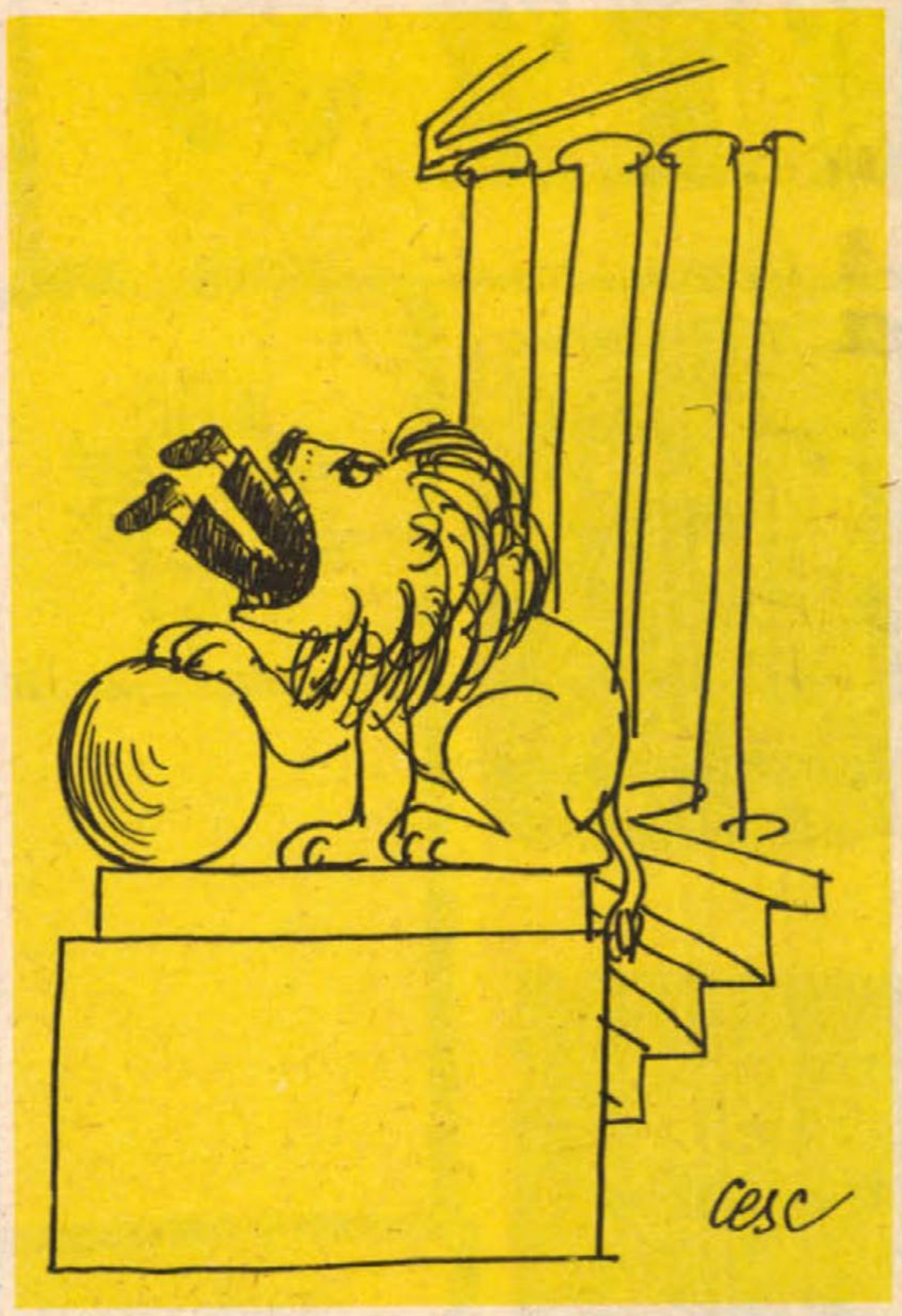

A TERMÉSZET MEGLEPETÉSEI

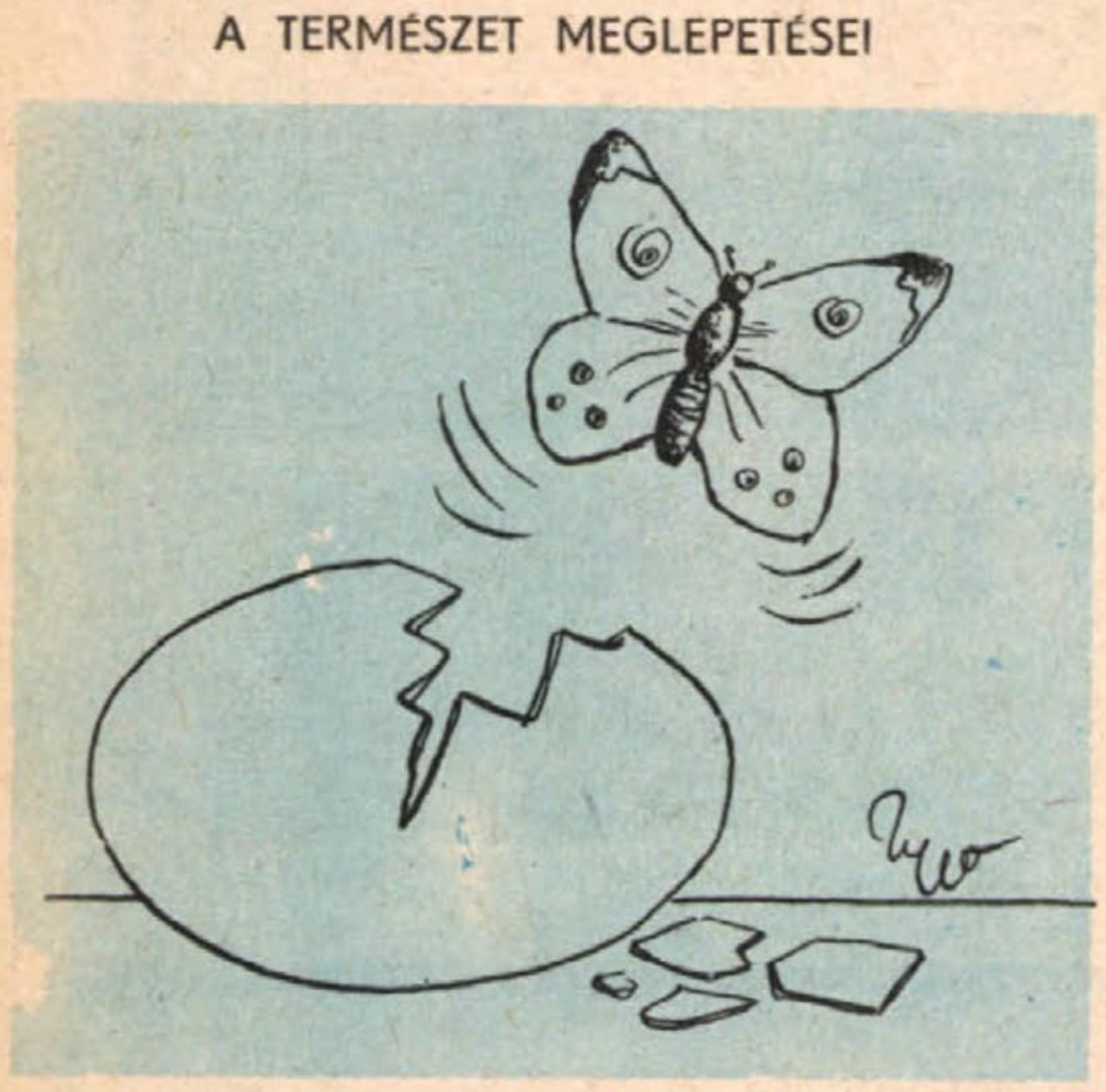

TECHNIKA

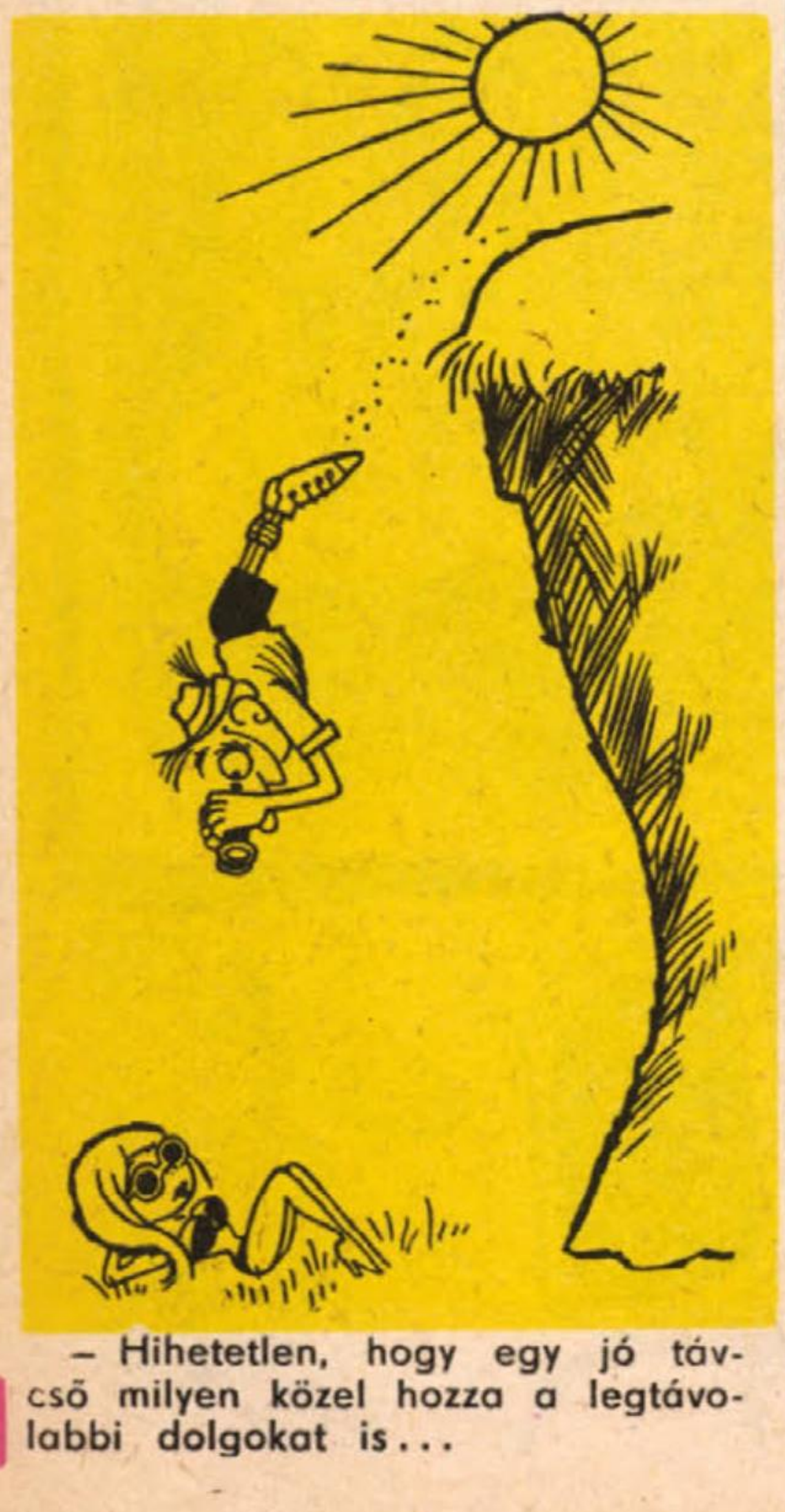

– Hihetetlen, hogy egy jó távcső milyen közel hozza a legtávolabbi dolgokat is...

VÁRATLAN FORDULAT

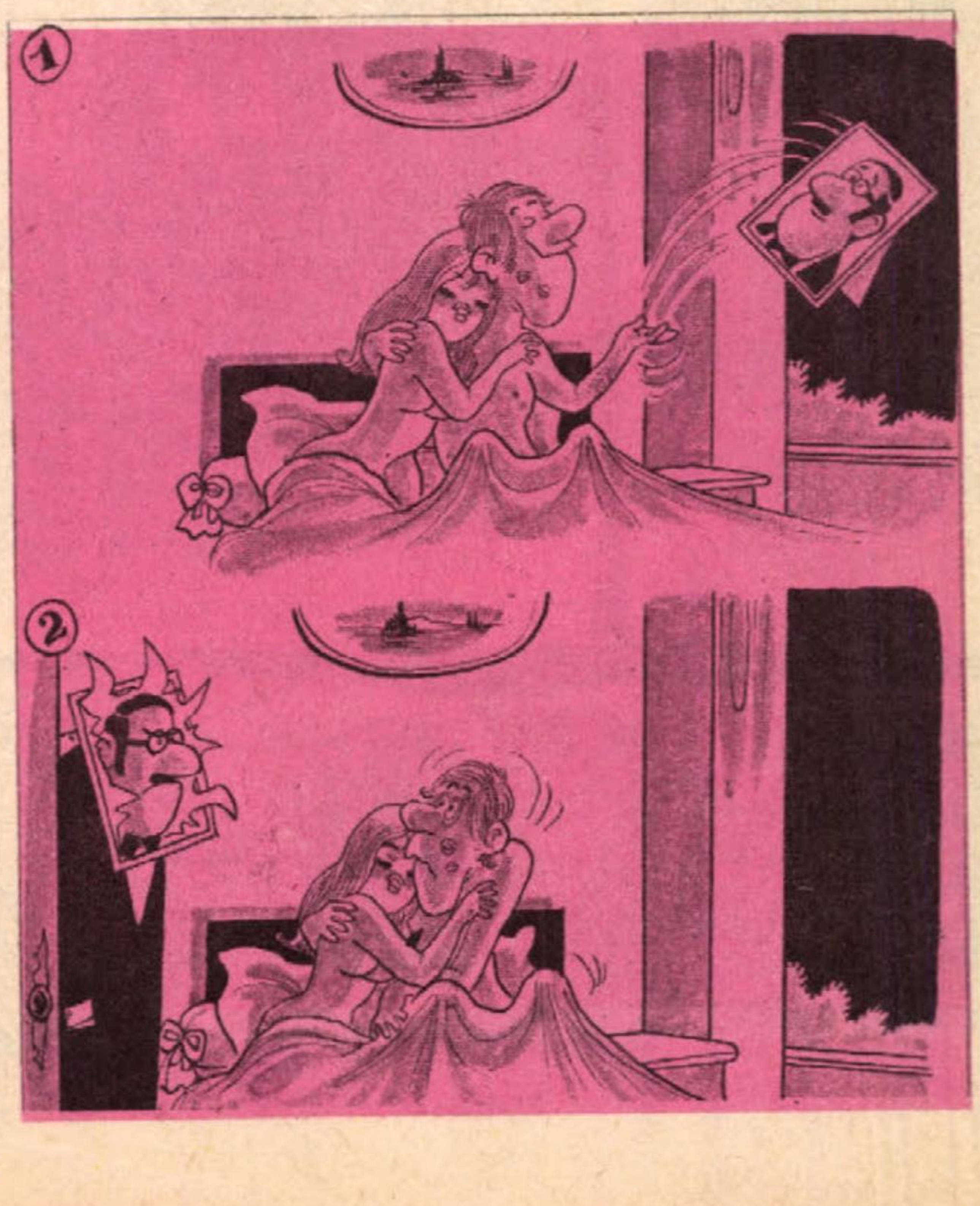

EBADTA HISTÓRIA

Ön tehát Buznyák Alfréd, 48 éves szitakötő kisiparos, magyar állampolgár, budapesti lakos.

— Igenis, kérem.

— Önt a komáromi határállomáson leszállították a nemzetközi gyorsról, mert útiokmányát nem tudta felmutatni, az ellenőrzés elől pedig a toalettbe rejtőzött.

— Disszidálni akartam, tisztelettel. Kassára, a nagynénikémhez. Gondoltam, megbújok a tantinál, amíg áll a balhé.

— Miféle balhé? Előállításakor ön azt vallotta, hogy soha semmi törvénybe ütközőt nem követett el, rendezett körülmények között él, főbérlete, gépkocsija, sőt otthon, a lakásán érvényes útlevele is van. Mindezt azonnal ellenőriztük. Most pedig mondja el őszintén, mi késztette az engedély nélküli határátlépés kísérletére?

Buznyák úr keserves képpel nekifohászkodott:

— Kérem tisztelettel, én mondtam a nejemnek, hogy nem jó egy nagy kutyával kezdeni. De neki minden kell, ami a Safraneknek, a konkurrens szitakötőmesternek, meg annak a drágalátos barátnőjének, a doktor Bezzeghnének van. Úgy hogy mikor fellendült az ipar, vettünk egy Trabantot, amit a nejem vezet, meg a boltot is ő vezeti, mert én csak a mesterséghez értek. De azt a dögöt, a Jonatán urat nekem kell vezetnem reggel meg este a szükségire, már elnézést... A Jonatán úr, az egy előkelő kutyabőrös kutya, mindenféle ősökkel meg előnevekkel és ronda pofával. Az asszony iszonyú sok pénzt adott érte, mert szerinte az ember adjon magára és mutassa meg, mije van, és egy ilyen kutya nagyon elegáns viselet és státusz szimbóleum vagy micsoda. Megjegyezni kívánom, hogy zsenge gyermekkorom óta félek a kutyáktól, és nevezett eb kezdettől fogva vicsorogva utált engem, én őt nemkülönben.

— Hogy térjek a tárgyra? De hiszen arról beszélek, tisztelettel. Szóval engem a frász tört ki, valahányszor le kellett vinnem az ebet, és az egész utca rajtam röhögött, ahogy egyik fától a másikig rángatott a pórázon. Mert baromi erős dög, kérem, az ebédnél ő kapja a színhúst, én a csontokat, este meg elfoglalja a helyemet a fotelben a tévé előtt, míg én egy kis sámedlin kuksolok, és a papucsomat úgy rágta össze, hogy a lábam is benne volt...

— Igenis, kérem, röviden. Amikor az asszony elutazott két napra, elhatároztam, hogy megszabadulok a kutyától. Odaadtam egy bakonypipiskei embernek, de az eb másnapra hazakutyagolt.

— És?

— És csak szemrehányóan nézett rám a szemivel, és én félni kezdtem a szigorú tekintetétől meg a feleségemtől... Elrohantam, és felültem az első vonatra. Ez az igazság, kérem.

— Igen. Hát Buznyák úr, közben utánanéztünk a dolgainak, minden rendben, kivéve persze az engedély nélküli határátlépés kísérletét. Ügyét az illetékes bíróság elé utaljuk. Most elmehet.

— Igenis, tisztelettel. Merre van a cellám?

— Hazamehet, kérem. Tekintettel a körülményekre, valószínűleg pénzbüntetésre ítélik. Ja igen, a felesége üzeni, hogy a kutya jól van és megbocsátanak önnek.

— Tessék engem lecsukni! — üvöltött fel Buznyák úr. — Követelem az emberi szabadságjogok nevében, csukjanak le, zárjanak börtönbe! Mi az, hát kutyába se veszik itt az embert?!

Vajk Vera

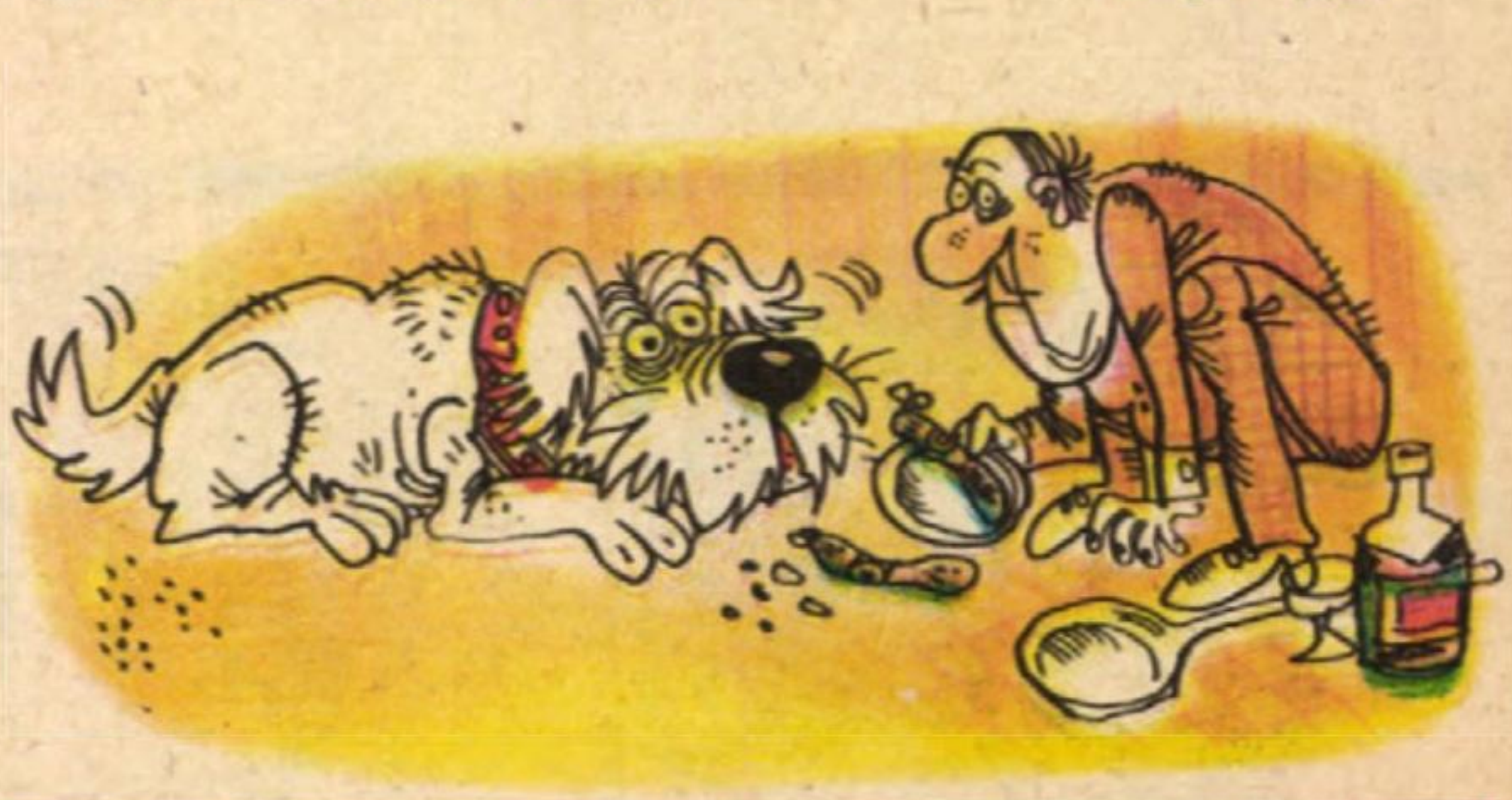

ITT A TÍZPERC!
FELÜDÍT AZ
ISKOLA-
TEJ
BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT
BTV

HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

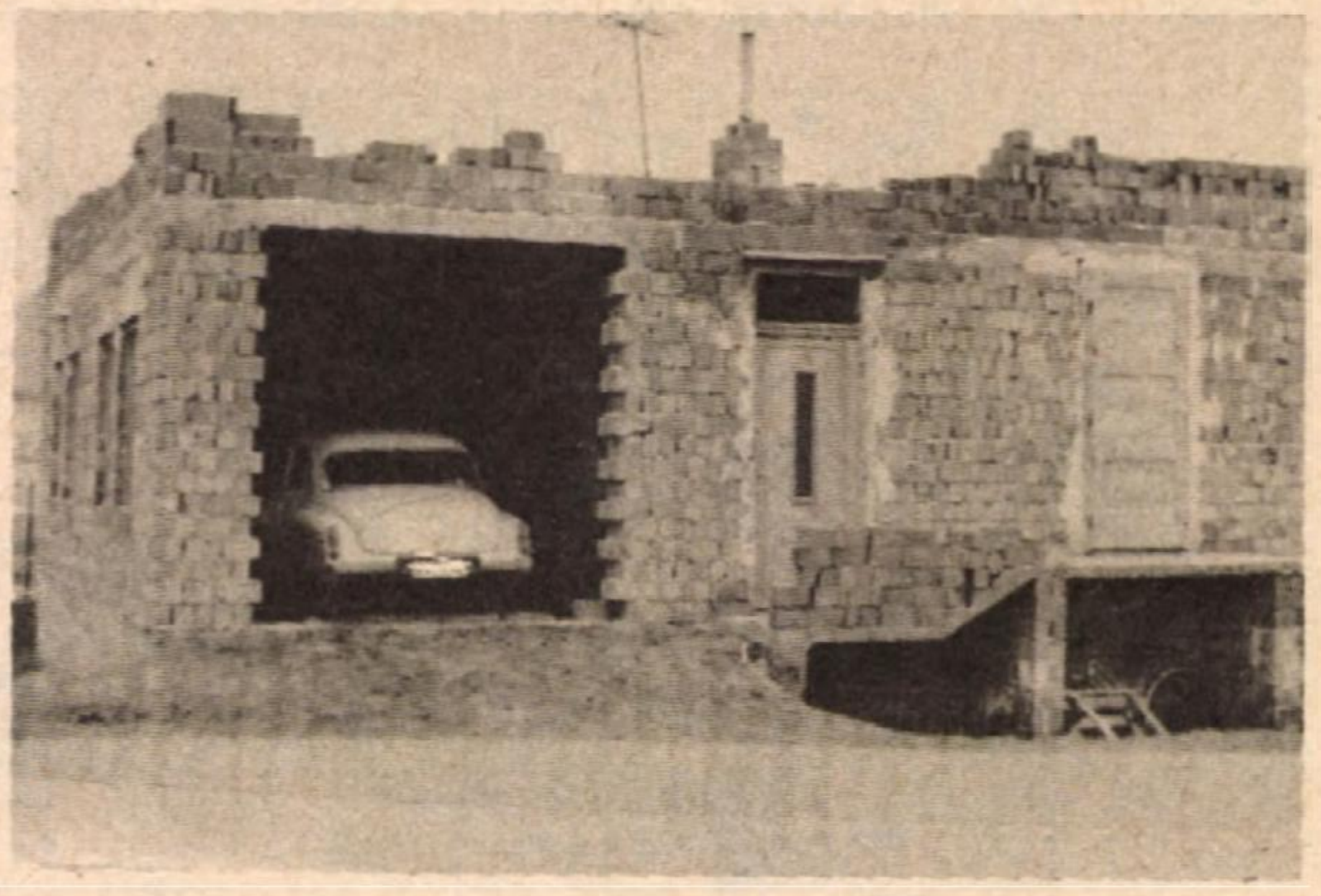

Korkép 1974-ből. Kocsi, nyaraló, tévé . . . státusszimbólum, még akkor is, ha az egésznek semmi teteje.

(Győri Lajos, budapesti olvasónk felvétele)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

a legújabb téma a korszerű irodatechnikai eszközök és kisgépek ismerete. Végül egy érdekesség: a korábbi évekkel ellentétben most egyetlen férfi sem jelentkezett titkárnőnek.

Legfőbb ideje volt, hogy nemük tudatára ébredjenek!

(A gyorsírók és gépírók lapjában lelte Kovács Etelka, miskolci olvasónk;

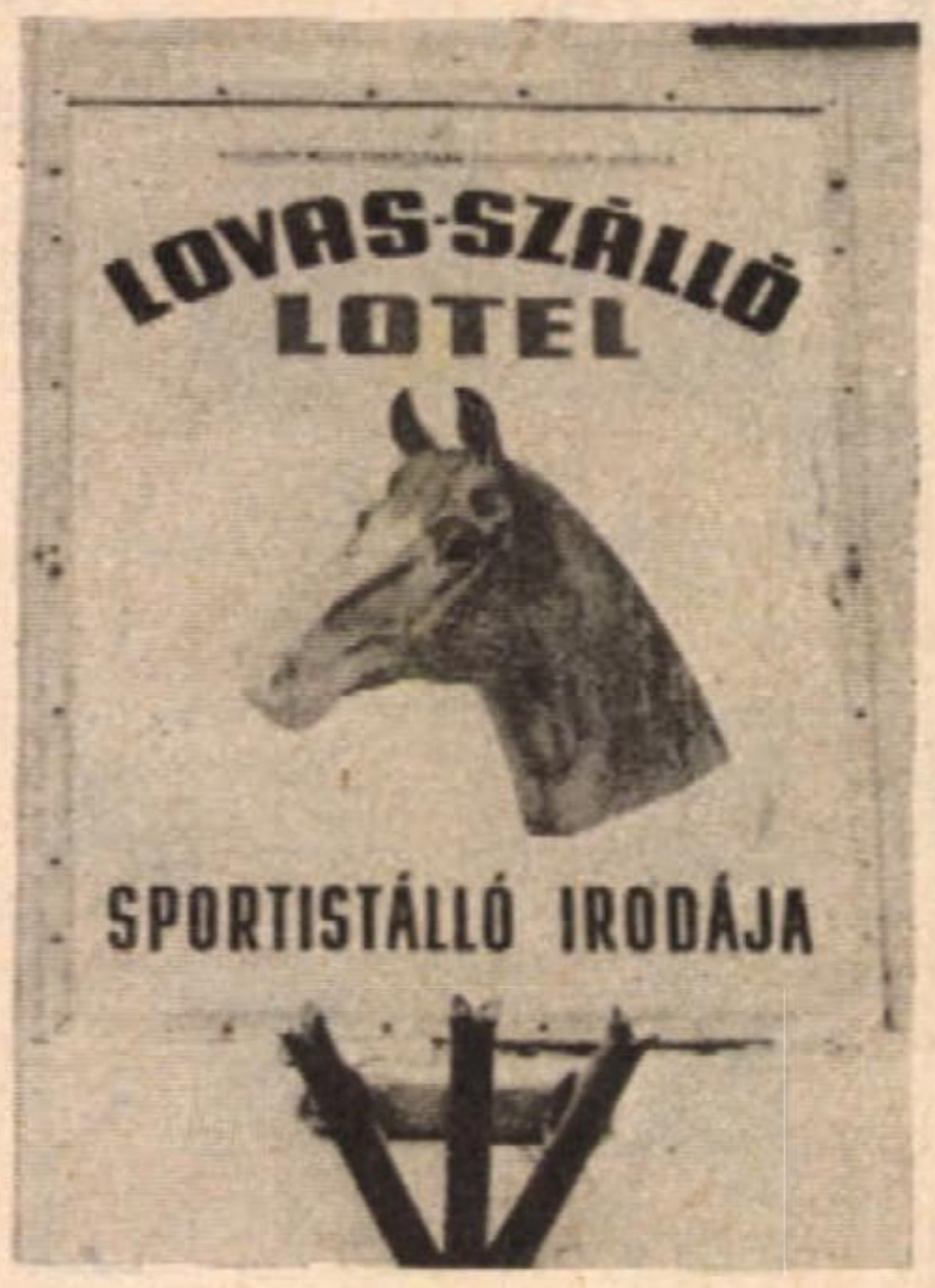
LOVAS-SZÁLLÓ
LOTEL
SPORTISTÁLLÓ IRODÁJA

Ugye ez kedves? De vajon mennyibe kerülhet egy kétágyas istálló fürdőszobával és reggelivel?

(Nagyvázsonyban fényképezte László Pál)

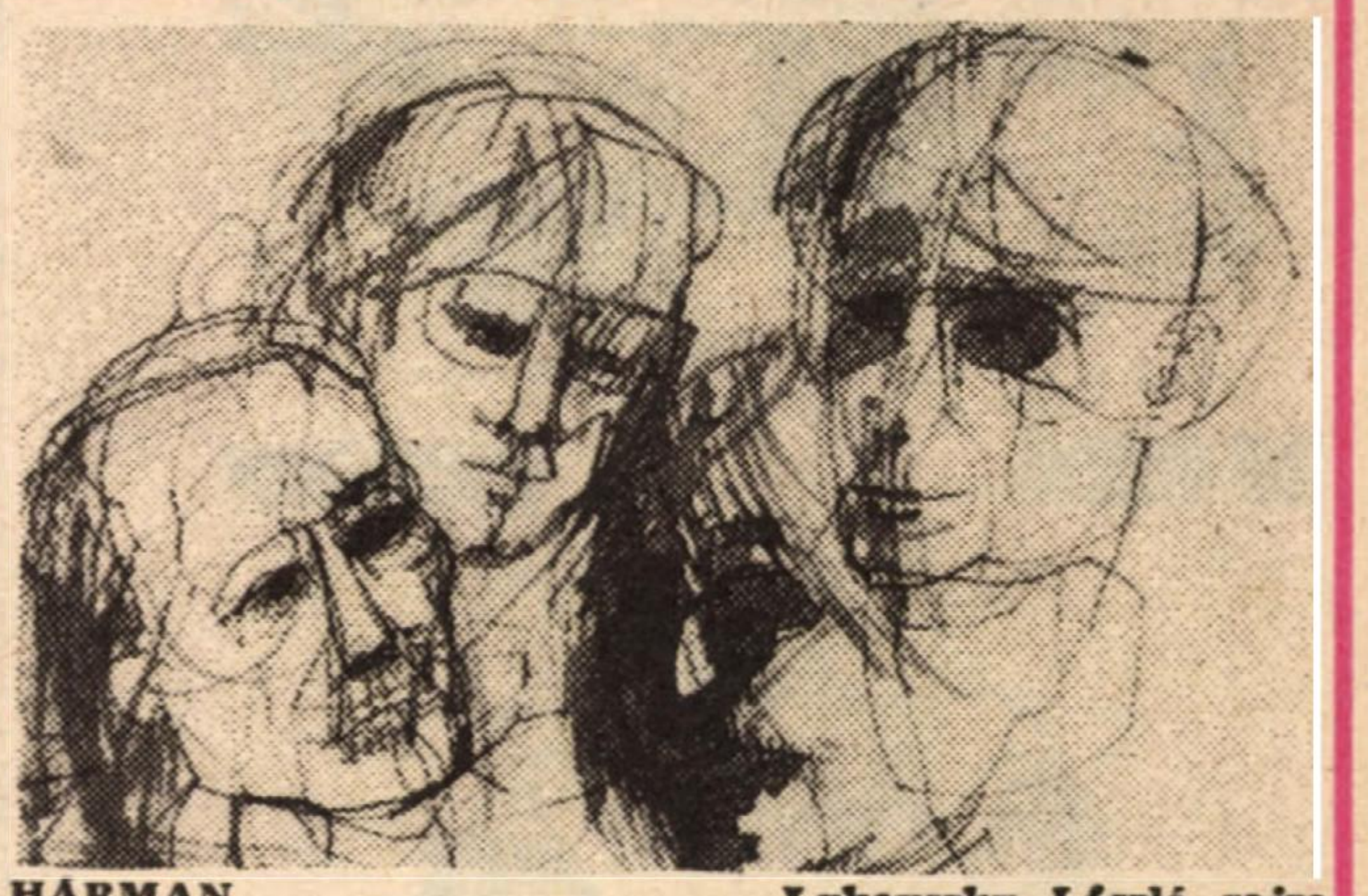

HÁRMAN **Lukovszky László rajza**

Az a negyedik meg csak vigyorog itt elöl, hogy őt nem vették észre . . .

(Az Északmagyarország című lapban észlelte özv. Boganics Károlyné, diósgyőri olvasónk)

MEGLÁTNI ÉS MEGSZERETNI EGY PILLANAT MŰVE...
BAJKÁL
...A BAJKÁL LAKÓSZOBÁT!
MEGFELEL A KOR IGÉNYEINEK,
A MA EMBERÉNEK BÚTORA
bubiv
BUDAPESTI BÚTORIPARI VÁLLALAT

HIRDETÉSEINK

Ritka vendég

Ha cseppen, mint ha csurran,
olyan édes a méz —
nálunk mindig jókor jön,
kár hogy ritkán a pénz,
s megy már a ritka vendég,
siet már is tovább;
mert sosem jön a tőke,
apja-anyja, csak kölyke,
kis kamata, a láb . . .

Erdélyi József

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

ROHANÓ SZERELEM

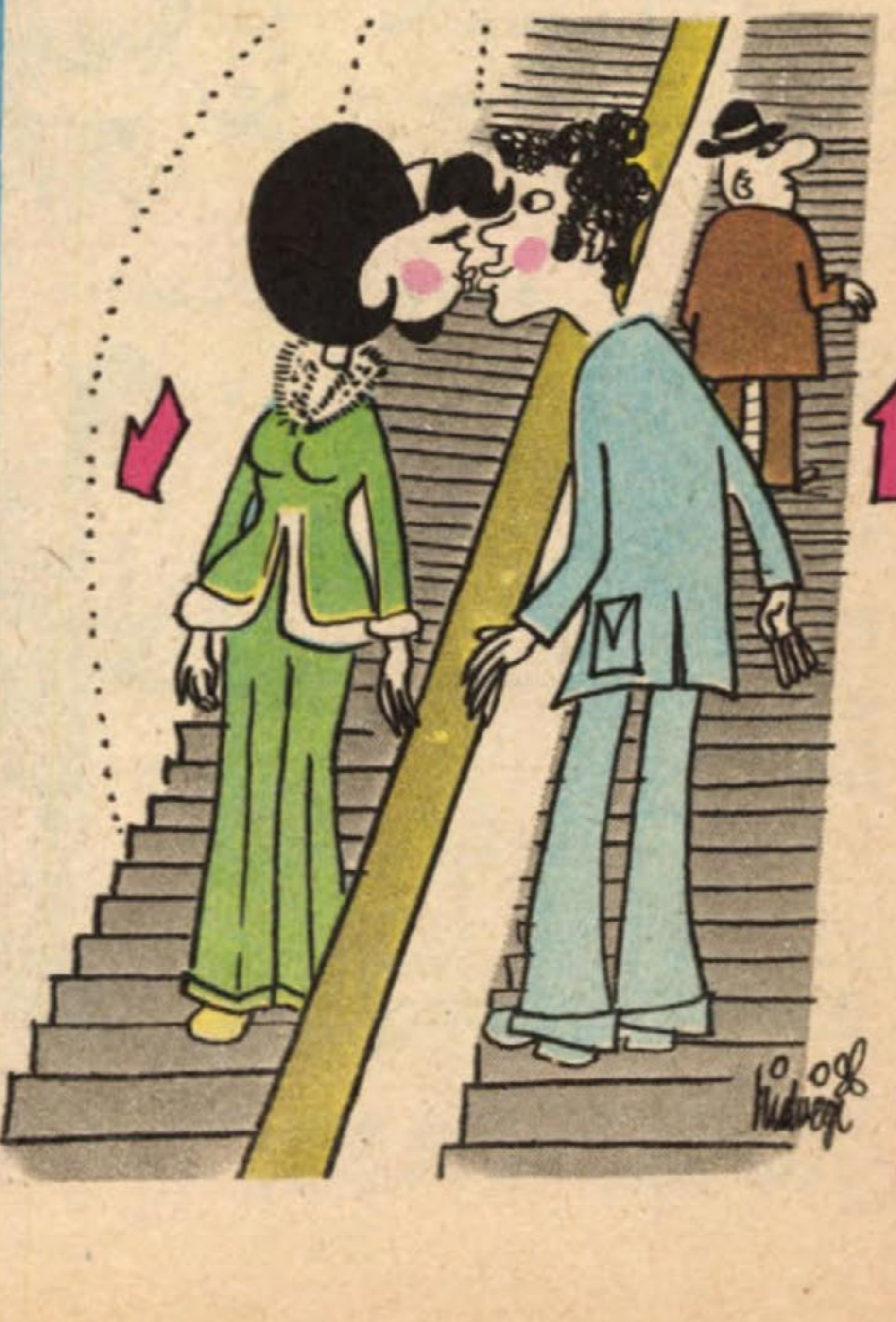

MEGJELENT

LUDAS MAGAZIN

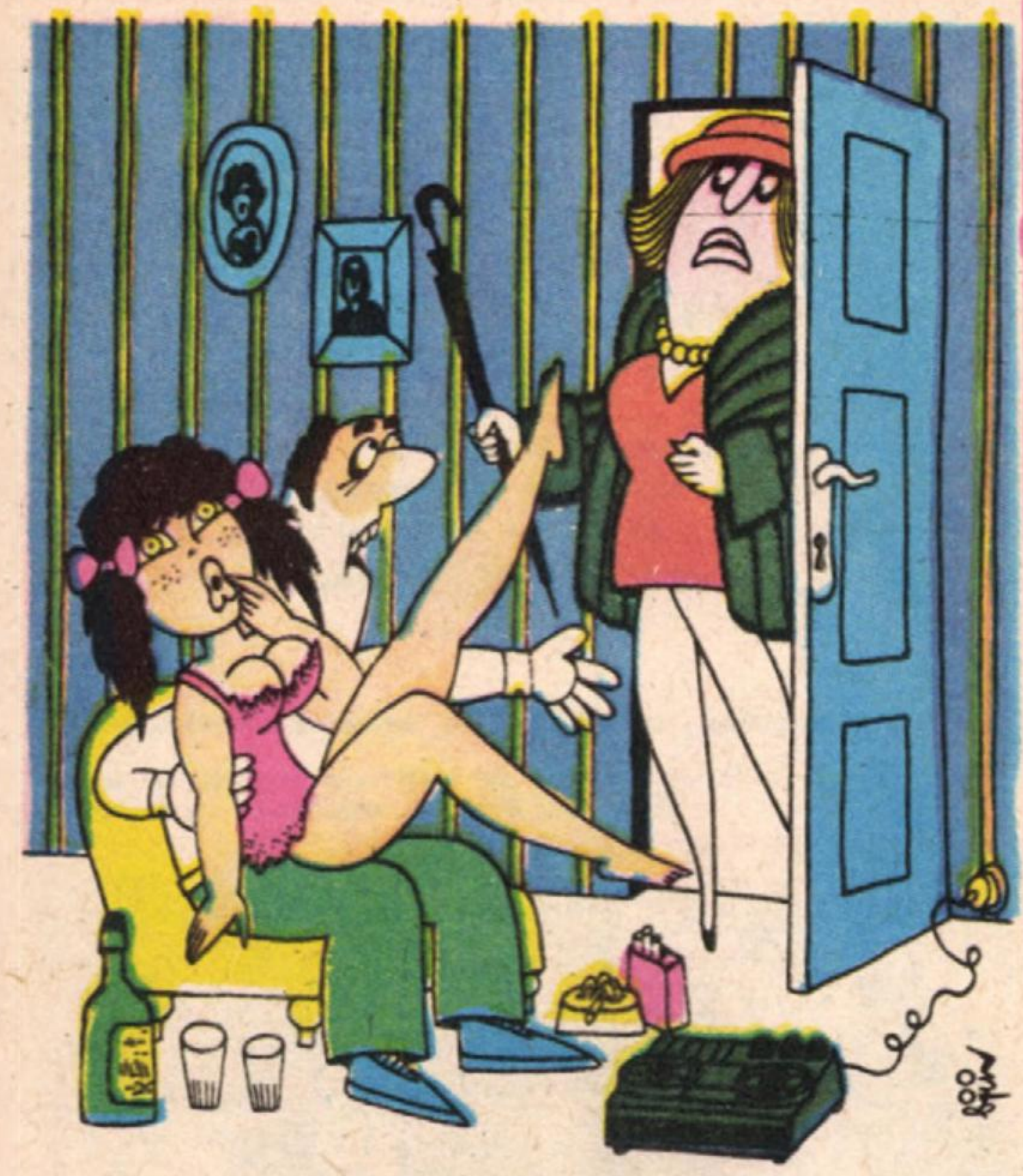

No de, szívecském, hát nem ismered meg a szomszédék Cilikéjét, aki mindig a térdemen lovagolt?...

1974. 2. SZÁM ROHAN AZ IDŐ ÁRA: 3,– FORINT

LÉGYFOGÓ

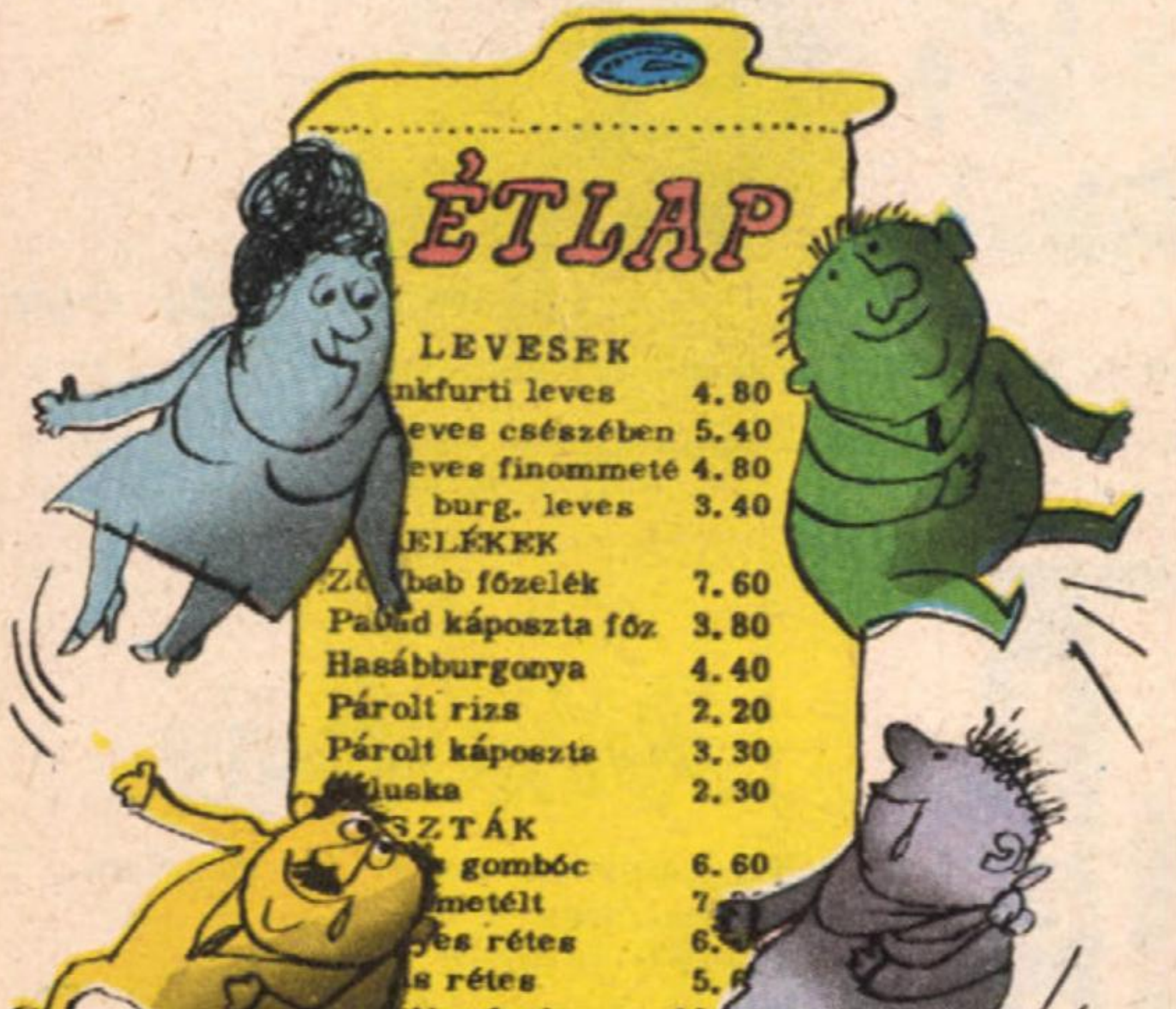
ÉTLAP
LEVESEK
nkfurti leves 4.80
eves csészében 5.40
eves finommeté 4.80
burg. leves 3.40
ELÉKEK
Zö bab főzelék 7.60
Pa d káposzta főz 3.80
Hasábburgonya 4.40
Párolt rizs 2.20
Párolt káposzta 3.30
luska 2.30
SZTÁK
s gombóc 6.60
metélt 7.
yes rétes 6.
s rétes 5.
dói galuska 10.
yümölcsrizs 5.
Csokoládé krém 7.40
Gesztenyepüré 7.30
SAJTOK, BEFŐTT
Trappista vajjal 7.--
ack befőtt 5.30
rack bef. 4.20
ef. 5.10
ef. 3.70
bef. 3.20
TELEK
ántva burg. 21.30
rly m. rizs. 20.70
olnárné mód 18.90
SALÁTÁK
Ecetes uborka 2.10
Ecetes paprika 3.50
Cékla 2.10
Vágott vegyes sa 2.
Káposzta 2.2
TÓTGY

SOKÉVES HÁZASSÁG

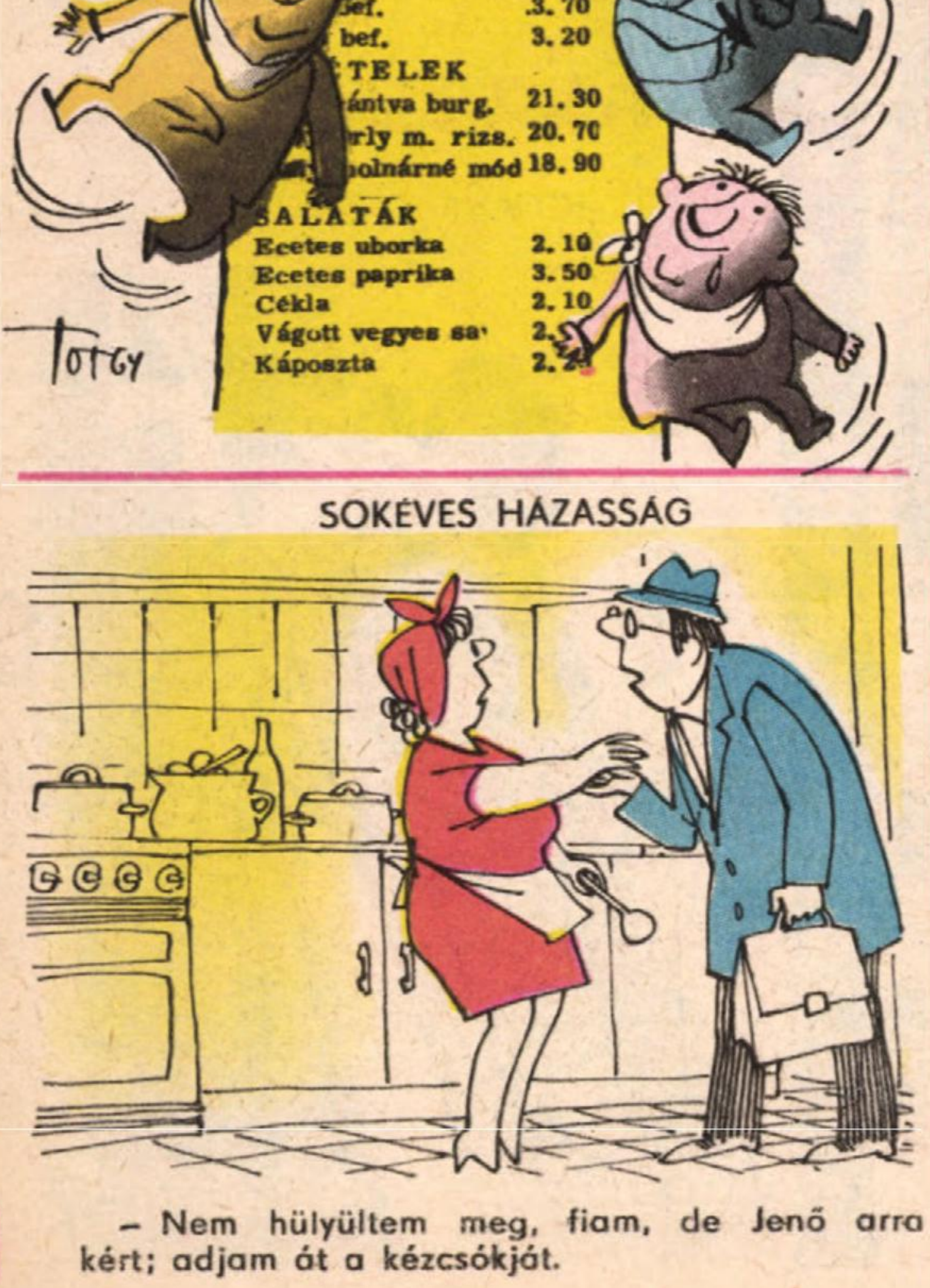

– Nem hülyültem meg, fiam, de Jenő arra kért; adjam át a kézcsókját.

A nagyobbik gond

Ebből az orvosságból vegyen be naponta háromszor húsz cseppet — mondja Kapronainak az orvosa —, és igyék utána egy korty vizet, mert az utóíze nagyon kellemetlen... Kapronai erre azt kérdezi: — Vízszintes 1 — függőleges 28. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 4-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

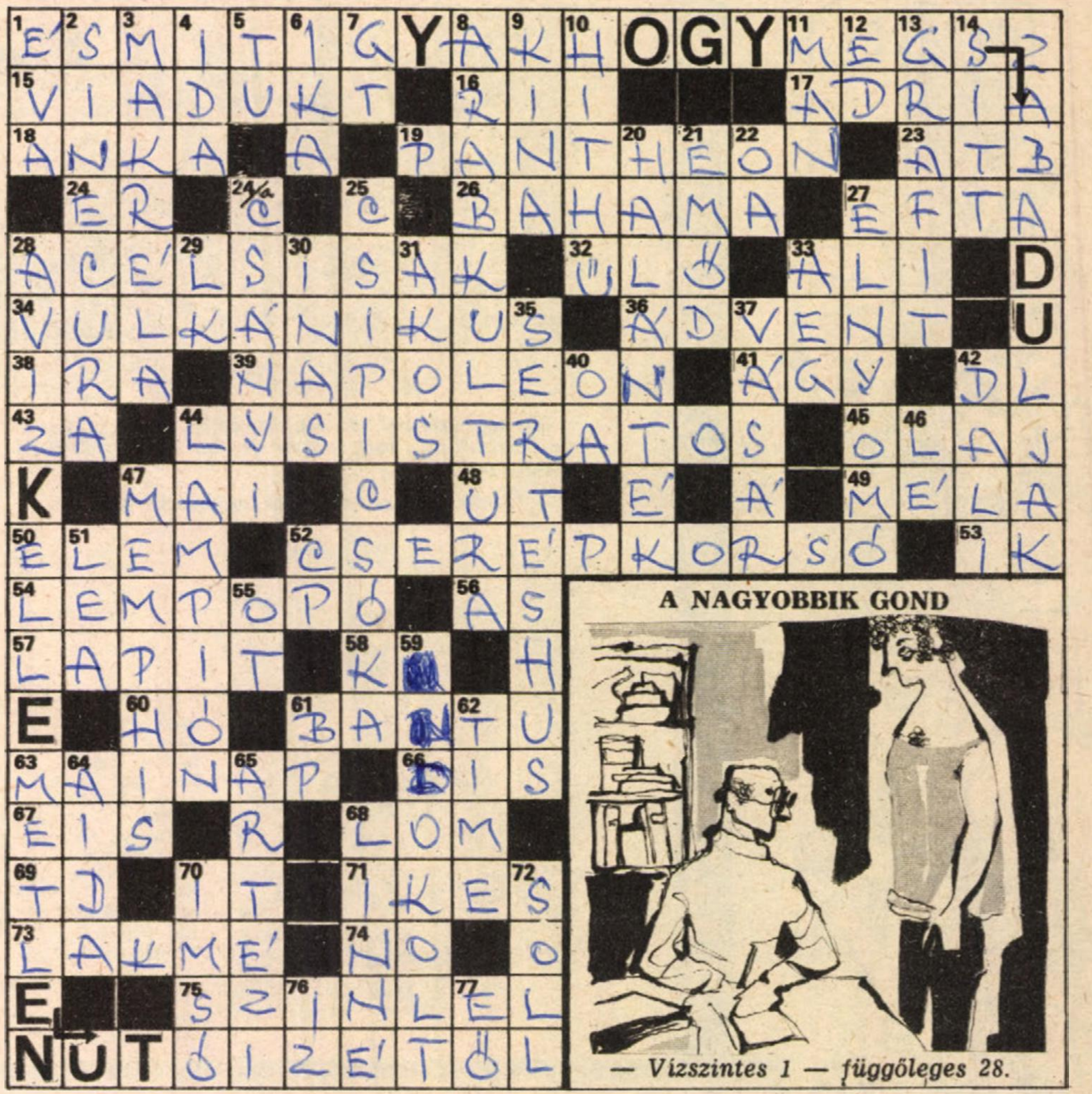
1 É 2 S 3 M 4 I 5 T 6 I 7 G Y 8 A 9 K 10 H O G Y 11 M 12 E 13 G 14 S Z
15 V I A D U K T 16 R I I 17 A D R I A
18 A N K A A 19 P A N T H 20 E 21 O 22 N 23 A T B
24 E R 24/a @ 25 @ 26 B A H A M A 27 E F T A
28 A C É 29 L S 30 I S 31 A K 32 Ü L Ő 33 A L I D
34 V U L K Á N I K U 35 S 36 A D 37 V E N T U
38 I R A 39 N A P O L E 40 O N 41 Á G Y 42 D L
43 Z A 44 L Y S I S T R A T O S 45 O 46 L A J
K 47 M A I @ 48 Ü T É Á 49 M É L A
50 É 51 L E M 52 C S E R É P K O R S Ó 53 I K
54 L E M P 55 O P Ó 56 Á S
57 L A P I T 58 K 59 [illegible] H
E 60 H Ó 61 B A N 62 T U
63 M 64 Á I N 65 A P 66 D I S
67 E I S R 68 L O M
69 T D 70 I T 71 I K E 72 S
73 L A K M É 74 N O O
E 75 S Z 76 I N L 77 E L
N Ü T Ó I Z É T Ő L

A NAGYOBBIK GOND

— Vízszintes 1 — függőleges 28.

VÍZSZINTES

15. Mélység felett vezető híd
16. R. I. I.
17. Olasz város, egy tenger nyerte róla a nevét
18. Világhírű amerikai dalénekes
19. Épület, melyben egy nemzet nagy halottai pihennek
23. A. T. B.
24. Német személyes névmás
26. Atlanti-óceáni szigetcsoport
27. Európai szabadkereskedelmi társulás betűjele
28. Katonák fejfedője
32. Nem álló
33. Baba volt, de nem nő
34. Hegység, kőzet van ilyen
36. A keresztény hitben Krisztus visszajövetelét jelenti
38. Harag — latinul
39. Született 1769-ben, meghalt 1821-ben
41. Fekvőhely
42. 550 — római számmal
43. Fordított névelő
44. A klasszikus Görögország egyik híres szobrásza
45. A legfontosabb energiahordozók egyike
47. Egészen friss
48. A közlekedés céljaira szolgál
49. „Szótlanul elgondolkozó"
50. Táskarádió kelléke
52. Agyagból készült víztartóedény (és gyakran dísztárgy)
53. Igevégződés
54. Afrikai folyó
56. Ókori pénz
57. „Megpróbál észrevétlen maradni"
58. Kérdőnévmás
60. Csapadék
61. Afrikai néger nép
63. Egy magyar bulvárlap címe volt
66. Zenei hang
67. Jég — németül
68. Kidobható holmi
69. T. D.
70. Az 57. vízsz. vége
71. Az igék egy része
73. Delibes operájának címe
74. Nógatás
75. Más szóval: szimulál

FÜGGŐLEGES

1. Ősanyánk
2. Olyan állás, amely csak fizetéssel jár, munkával nem
3. Jóízű hal
4. Női név
5. Te — latinul
6. B-vel hím négylábú
7. G. T.
8. Egyik ismert terméke az „Ezeregy éjszaka" is (Két szó)
9. A világ legnépesebb országa
10. Hitéhez, meggyőződéséhez ragaszkodik
11. Angol sziget
12. Anonymus szerint a hét kun vezér egyike
13. Ceruzabél is készül belőle
14. Építési törmelék
20. Az emberi homlok egyik része
21. Borsodi helység
22. O. A.
24a. Kossuth híve volt, Haynau kivégeztette
25. Gyermekek mulattatására való tréfás játék
27. Leigázó, kizsákmányoló — más szóval
29. L. K.
30. Ma úgy mondjuk: ipari tanuló
31. Hím juh (névelővel)
33. Nagy elektromosipari tröszt az NSZK-ban
35. A magyar ember egyik fő tápláléka
37. Áruházban, piacon folyik
40. Mint a 22. függ.
42. Délceg legény jelzője
44. Papírlámpás (ünnepélyeken)
46. Folyékony dolog
47. Város a Mississippi partján
51. Női név
52. C. P.
55. ..estamentum
59. Megfelelő oka van
61. Fővárosunk rövidítése
62. Idő — angolul
64. Verdi operája
65. A kutak egyik fajtája
68. Svéd természettudós (1707—1778)
70. T-vel az elején: borotválkozás után használatos
72. Német segédige
76. Étel jellemzője
77. Magyar családnevekben ő-nek olvasandó

ÉRZŐ LÉLEK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„A szomszéd sarkon áll a kollégám, nem szeretném ha bosszankodna."

100—100 forintot nyert:

Tóth Barnabás, 3526 Miskolc, Szentpéteri kapu 73.

Fodor Józsefné, 1042 Bp., Rezi Károly u. 40.

Dobó Márta, 1027 Bp., Tölgyfa u. 26.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
aszomszédsarkonálla
 ie azovi graham ik
nono uganda colombo
efemer darvas által
motalko suez emlő l
skarlát zk aer   lé
z n eltitkol madzag
e á n oli rezeda bá
rorate lancaster dm
er mérce oa renata
timot emir
noir élt m
én ob luca
m szeladon
hizo e ond
alá red ti
birkás oia
oaa uitz
sszankodna
```

SZILÁNKOK

KEDVES VENDÉG

— Mit parancsol?

— Egy szép, gusztusos sörnyitót kérek. Sört hoztam magammal...

*

HÁZASSÁG

— Nálunk az asszony kezeli a pénzt. Igaz, hogy ő is keresi.

*

MEGRENDELÉS

— Olyan lakótelepi házakat tervezzen, építész úr, ahol az emberek jó barátként élnek egymás közelében.

*

TÖPRENGÉS

Lehet, hogy napjainkban azért alkotnak viszonylag kevés képzőművészeti remeket, mert elszaporodtak a múzeumi lopások?

*

AUTÓS GŐG

— Engem ne előzzön meg egy közönséges mentőautó!

*

LAKVA ISMERJÜK MEG EGYMÁST...

— Negyvenhét évi együttlakás után tudtam meg, hogy Lajos, a férjem, a gesztenyebarna tinédzserlányokat szereti, nem pedig az olyan háromgyerekes, ősz hajú asszonyt, mint én vagyok.

*

FIZETÉSNAP

— Felháborító, hogy gyerektartás címén levonják magától a fizetése 30 százalékát — mondta dühösen áldozatának a markecoló.

*

KÓROS ESET

Brahovácz meséli:

— Holnap az unokámat elviszem egy gyermekpszichológushoz.

— Miért?

— Megkérdeztem a srácot, mi szeretne lenni, ha nagy lesz.

— És mit válaszolt? Pilóta, tűzoltó, mozdonyvezető?

— Nem. Panaszfelvevő egy házkezelőségen.

*

EMBERBARÁT

Egy igazi emberbarátot ismerek: a kutyát.

(galambos)

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 74.2308/2-05 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

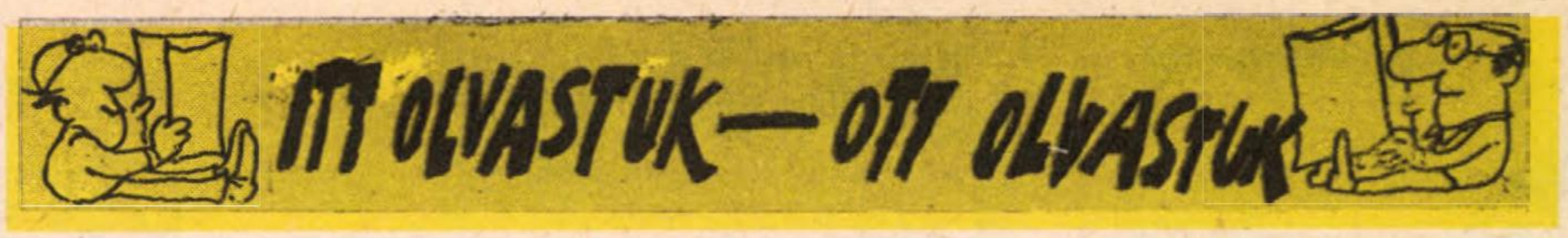

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

KUTYA-KOMÉDIA

Az angol sajtóban támadások érték a londoni „kutyamenhely" vezetőségét, mert a menhely négylábú lakóinak különleges „karácsonyi és újévi lakomát" szolgáltak fel. Ken Taylor, a menhely igazgatója a következő nyilatkozatot adta a londoni Daily Mirrornak: „Példátlan szemtelenség, hogy néhány más jóléti intézmény elő akarja nekünk írni, mire költsük az adományokból kapott pénzt. Vegyék tudomásul: azért gyűlt össze ilyen nagy összeg karácsonyra, mert a kutyáknak kértük. Ha azt mondtuk volna, hogy a pénzből a hajléktalanok és a nyugdíjasok is kapnak, feleannyi sem érkezett volna."

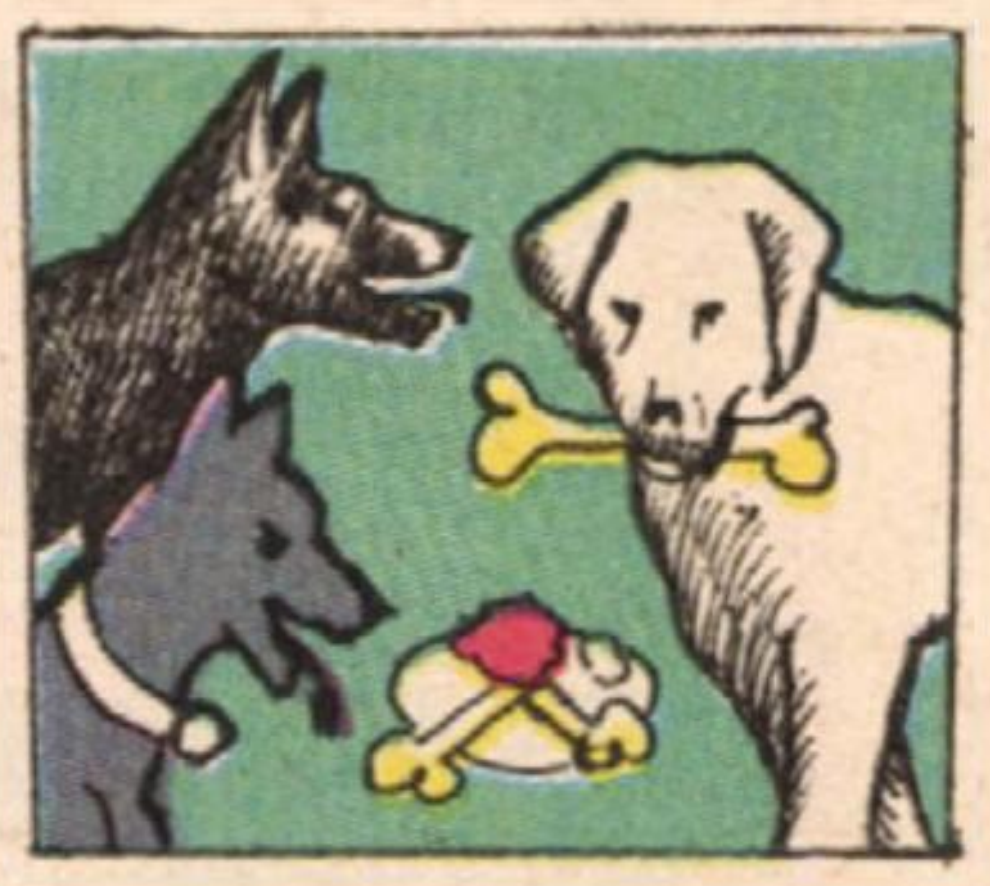

DRÁGÁBB A PONTY...

Tanaka japán miniszterelnök kormánya a közelmúltban gazdasági szükségállapotot hirdetett és megígérte, hogy a viharos áremelkedéseket rövidesen megfékezik. Ez egyelőre nem sikerült. Még a hal ára is emelkedett, ami éppen a legszegényebb rétegek igen fontos tápláléka Japánban. Tanaka villája körül több száz tüntető gyűlt össze, kezükben hosszú pengéjű, halnyúzó késekkel. Transzparenseiken a következő felirat állott: „Nyúzzuk meg és együk meg Tanaka pontyait".

A tüntetés magyarázata: a japán miniszterelnök rezidenciájának kertjében két mesterséges tó található, amelyekben 250 különleges, nemesített ponty úszkál. Egy-egy ponty-arisztokrata értékét 3500 dollárra becsülik.

ROMÁNC

Az olasz katolikus egyház történetének legnagyobb kártérítési perét indította Alfonso Maria Farina plébános ellen egy jóképű olasz férfiú. A felperes 44 esztendős, foglalkozására nézve egy előkelő szálloda szakácsa és Vincenzo d'Onofrio a neve. A plébánostól 200 millió líra kártérítést követel. D'Onofrio — mint ez Olaszországban gyakran megtörténik — meghódította egy gazdag amerikai örökösnő, Gertrude Bach kisasszony szívét. Amikor a jegyespár Castellabata üdülőhelyen elment a plébánoshoz, hogy megesküdjenek, a plébánia hivatala hetekig húzta Onofrio iratainak kiadását. E néhány hét alatt Miss Bach rájött, hogy a szakács csak a pénzébe szerelmes. Összecsomagolt és elutazott Amerikába. Vincenzo d'Onofrio az elmaradt haszonért perli most a plébánost.

IRODALMI ÉLET

Az amerikai irodalmi életben új csillag tűnt fel. A Saturday Evening Post című családi magazinban gyermekmese-sorozat kezdődött. Az első mese címe: „Pasa elmegy az ajtó előtt". A szóban forgó pasa nem török kényúr, hanem a Nixon család három kutyájának egyike. A szerző pedig Nixon Julie nevű leánya, aki csökkentett munkaidővel, másodállásban a képeslap segédszerkesztője, évi tízezer dollárért. Hiába, akinek még a kutyája is pasa...

HADÜGYMINISZTER-HOBBY

A Pentagon, az amerikai hadügyminisztérium bejelentette; abbahagyják egy Texas államhoz tartozó sziget légibombázását szeptember és június között. A szigetet a Pentagon vadászbombázói gyakorlóterületnek használták. Kiderült azonban, hogy szeptember és június között Kanadából érkező ritka madarak telelnek a szigeten. Proxmire demokrata szenátor ezért kampányt indított, hogy az említett időszakra függesszék fel a bombázógyakorlatokat. James Schlesinger hadügyminiszter nyomban beleegyezett: a szigetet csak akkor bombázzák majd, amikor a drága madarak Kanadában tartózkodnak. Proxmire szenátor nyilatkozata: „Azért sikerült ilyen gyors döntést elérni, mert Mr. Schlesinger egyik hobbyja a madarak megfigyelése." Jó lenne a hobbyt emberekre is kiterjeszteni.

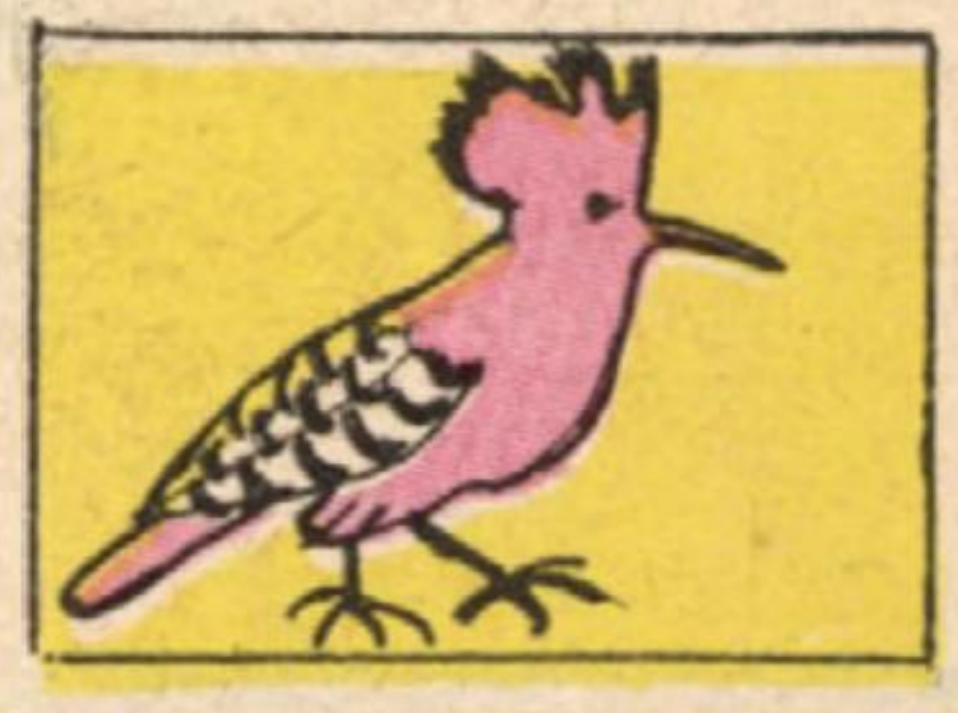

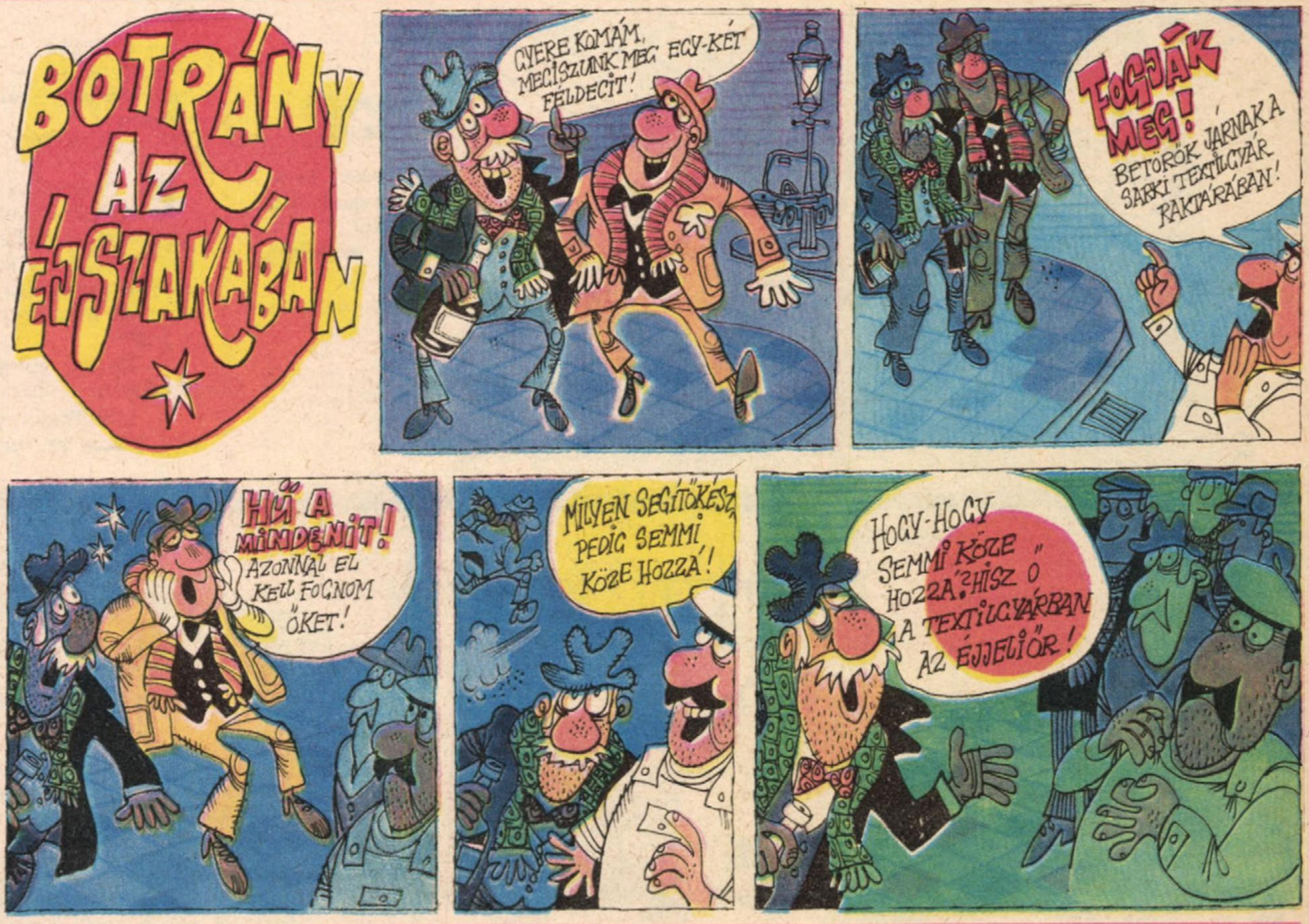
BOTRÁNY AZ ÉJSZAKÁBAN
GYERE KOMÁM, MEGISZUNK MEG EGY-KÉT FÉLDECIT!
FOGJÁK MEG! BETÖRŐK JÁRNAK A SARKI TEXTILGYÁR RAKTÁRÁBAN!
HŰ A MINDENIT! AZONNAL EL KELL FOGNOM ŐKET!
MILYEN SEGÍTŐKÉSZ, PEDIG SEMMI KÖZE HOZZÁ!
HOGY-HOGY SEMMI KÖZE HOZZÁ? HISZ Ő A TEXTILGYÁRBAN AZ ÉJJELIŐR!

ENDRODI ISTVAN RAJZA

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Kovács, akinek a felesége gyereket vár, előkészíti a nagy eseményre ötéves kislányát:

— Zsuzsika, a gólya hamarosan meglátogat minket.

— Jaj, csak meg ne ijessze a mamát.

— Miért?

— Hát nem tudod, papa, hogy egy állapotos nőt nem szabad megijeszteni?

*

— Miből gondolod, hogy a feleséged már megunt téged?

— Az utóbbi időben egy térképbe csomagolja a reggelimet.

FÉLTÉKENYSÉG

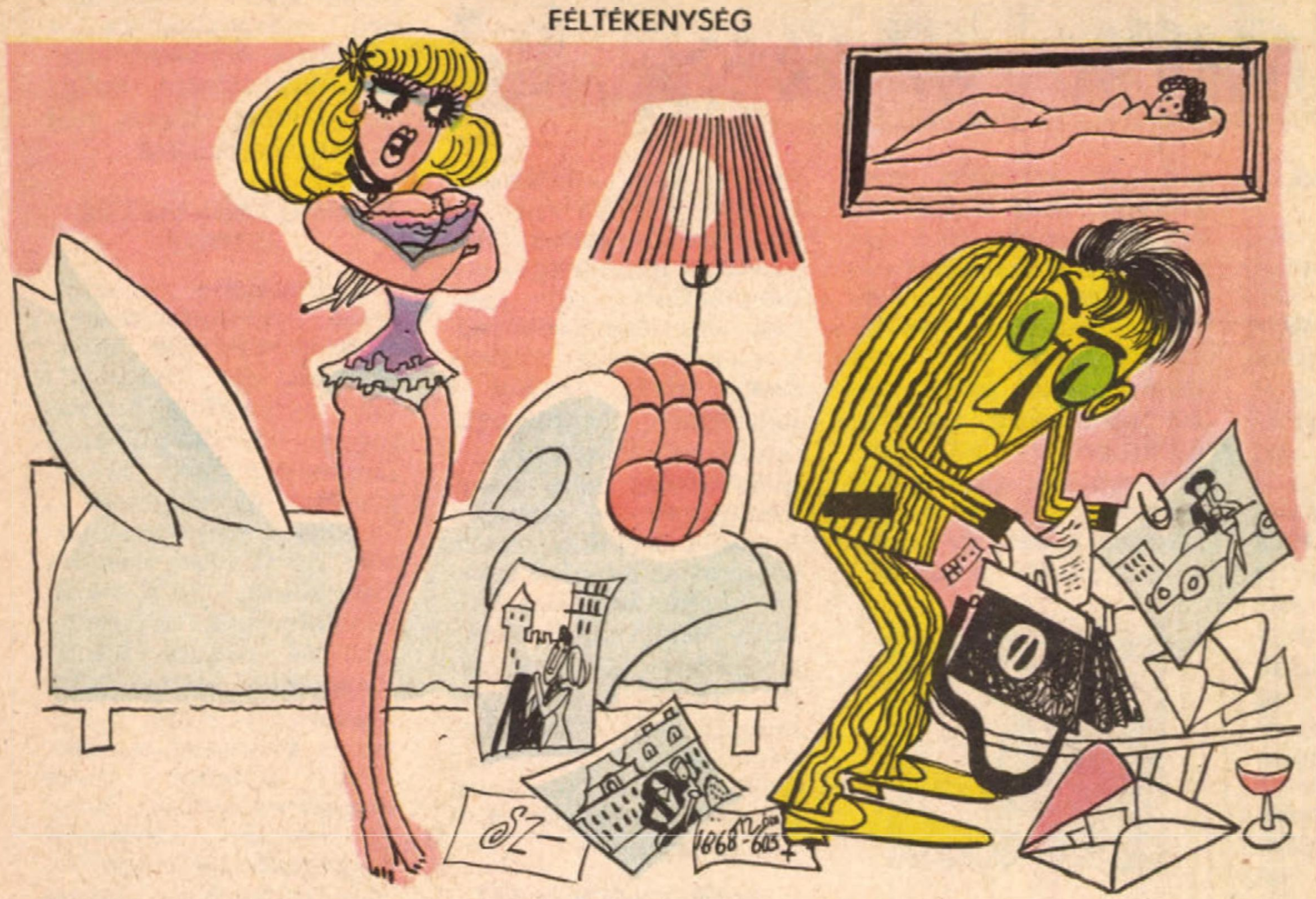

– Mi vagy te, helytörténész? Folyton a múltam után kutatsz?

KEZDŐ HÁZIASSZONY

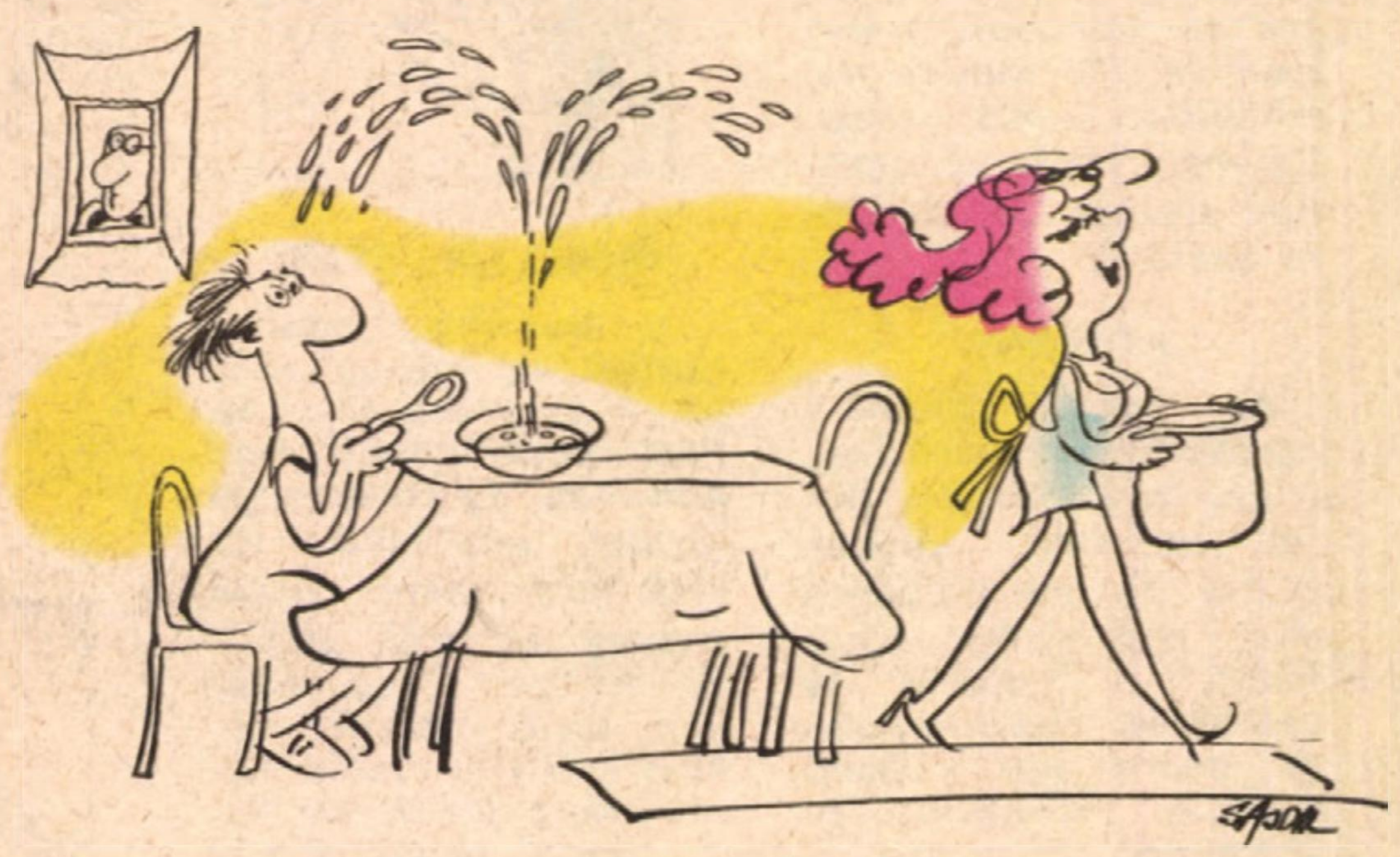

ALAPOZÁS IDEJÉN

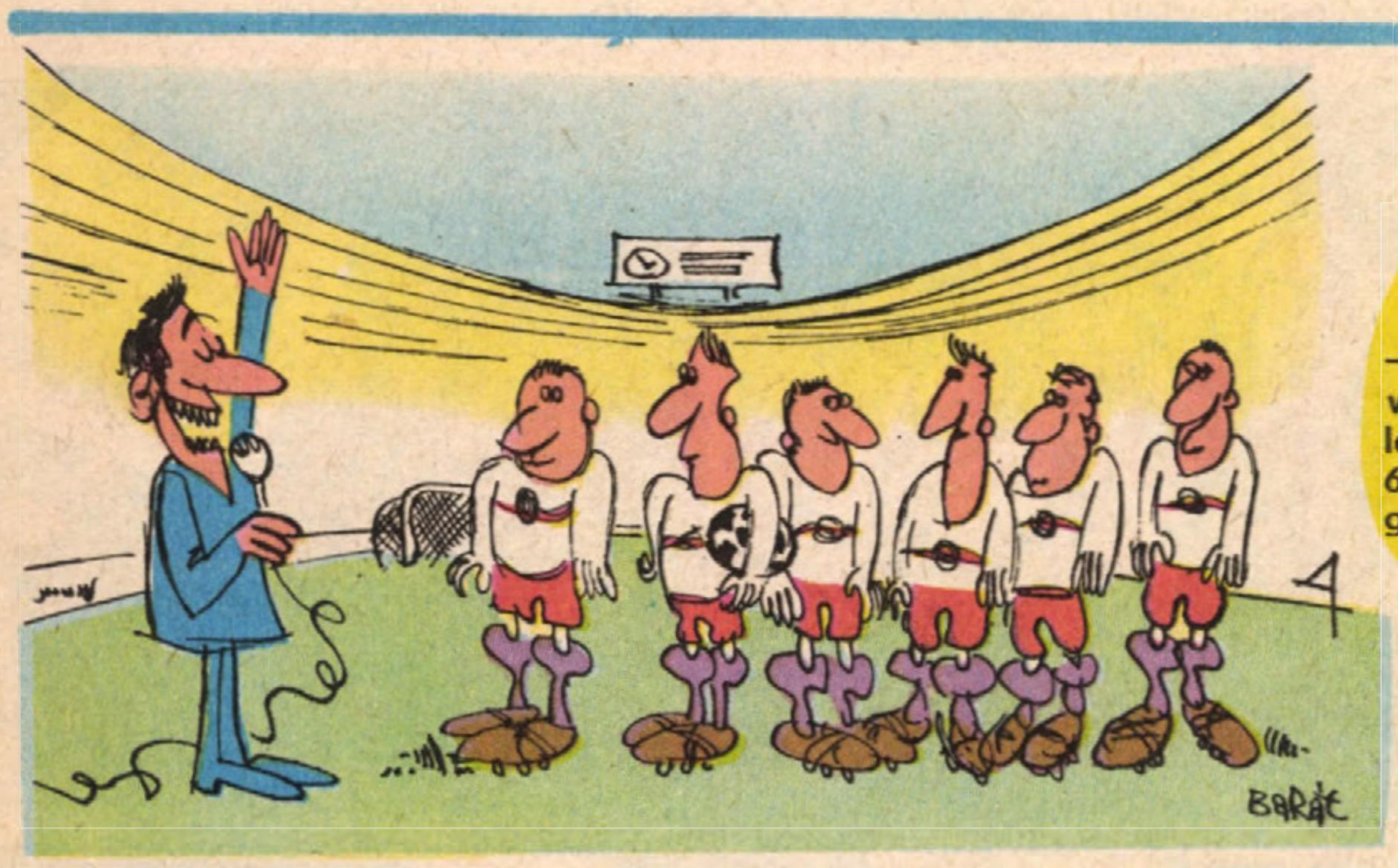

– És most, kedves szurkolók, lejátsszuk a 6:3-as mérkőzés góljait . . .

FORGALOMBA KERÜLT EGY NIKOTIN-ELVONÓ GYÓGYSZER

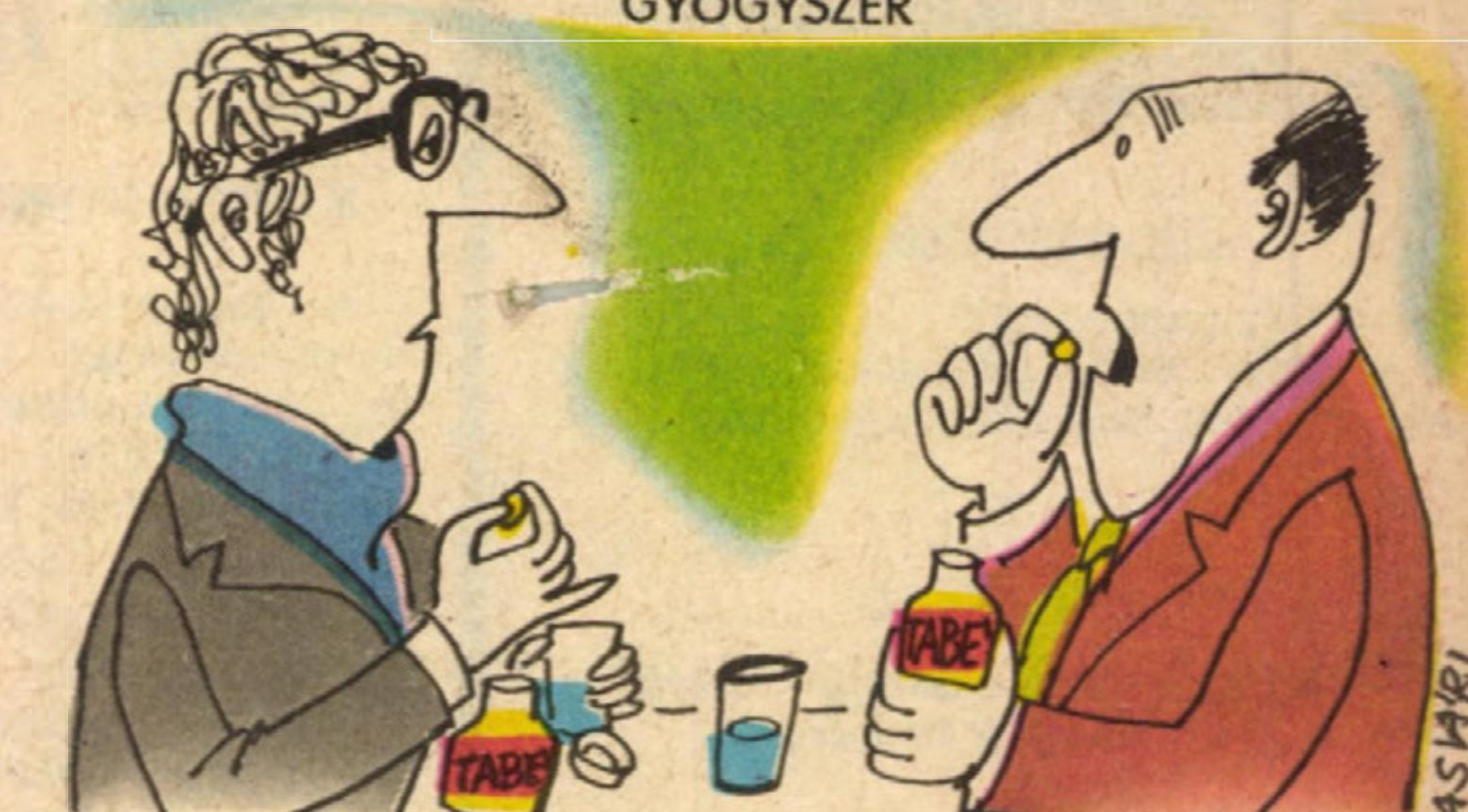

– Le kéne szoknom róla, már napi negyven tablettánál tartok . . .

tribün

Amszterdami vicc. Két Ajax-szurkoló beszélget.

— Tudja miért vertük 6:0-ra az AC Milant?

— Nos?

— Mert három holtbiztos gólhelyzetet kihagytunk.

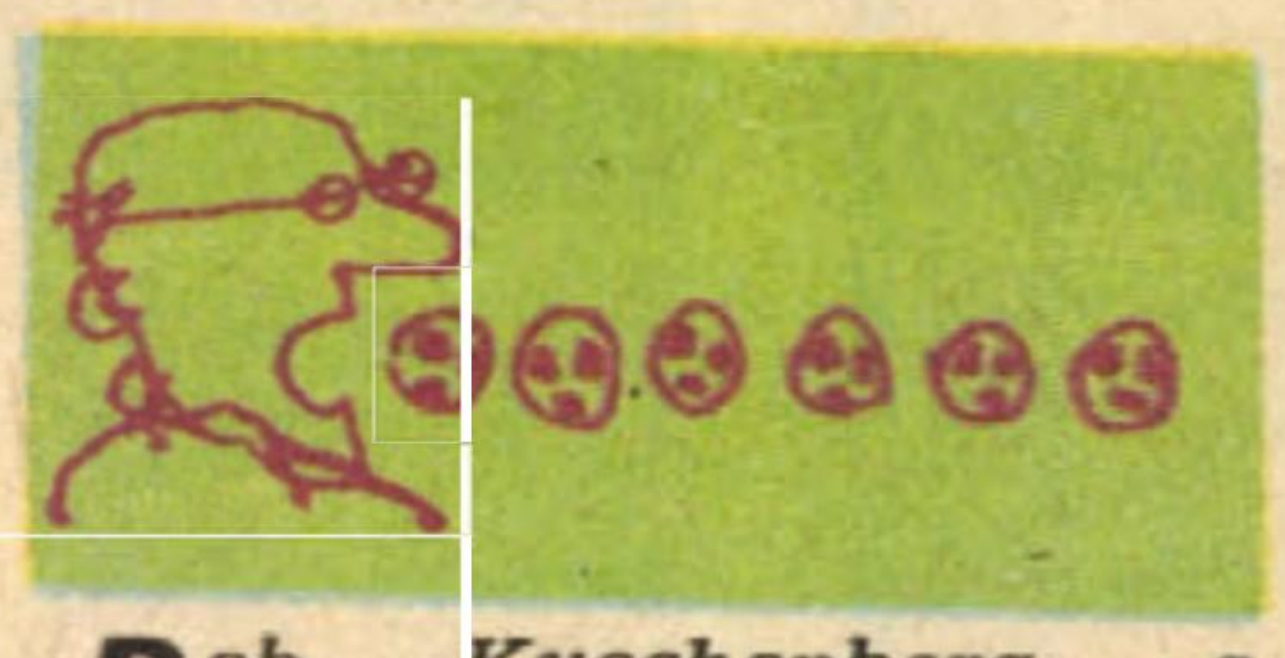

Bob Kuechenberg, a Miami Dolphins rögbijátékosa — szakmai károsodás — a karját törte. A gyógyulás meggyorsítására a sebész jókora acéltűt helyezett a törött csontba.

— Érdekes — meséli Kuechenberg — azóta sokkal jobban szól az autórádióm.

*

Ez Párizsban történt, az ACBB—Lions bajnoki jégkorongmérkőzésen. Laliberte, a Lions kanadai edzője megelégelte a csapkodást és bőszülten hajolt be a jégre.

— Fejjel játsszatok! — kiáltotta. — Fejjel!

A következő pillanatban egy kósza korong eltalálta. Tizenkét öltéssel varrták össze. A fejét.

*

Dolgozatot írnak egy angol általános iskolában. A címe: „Sir Alf Ramsey helyére pályázom”.

Az egyik srác csak két sort ír:

— Eszem ágában sincs. Nem bolondultam meg.

Billy Ground, a játékvezető kinézett az öltöző ablakán.

— A pálya játékra alkalmas — mondta.

Aztán kifutott, rálépett egy befagyott pocsolyára, és akkorát esett, mint egy télikabát.

— A pálya játékra alkalmatlan — mondta.

És visszament az öltözőbe.

Az SC Friedrichstal 5:0-ra verte a speyerieket. A vesztesek óvtak, mert a mérkőzést homokos pályán játszották, holott a szabály füves pályát ír elő. A szövetség helyet adott az óvásnak. A meccset újra játszották. Méghozzá — ugyanazon a homokos pályán. A szövetség tudniillik közben azt is kimondta, hogy ha füves pálya nem áll rendelkezésre, a mérkőzés bármiféle pályán lejátszható.

(p. p.)

REKONSTRUKCIÓ

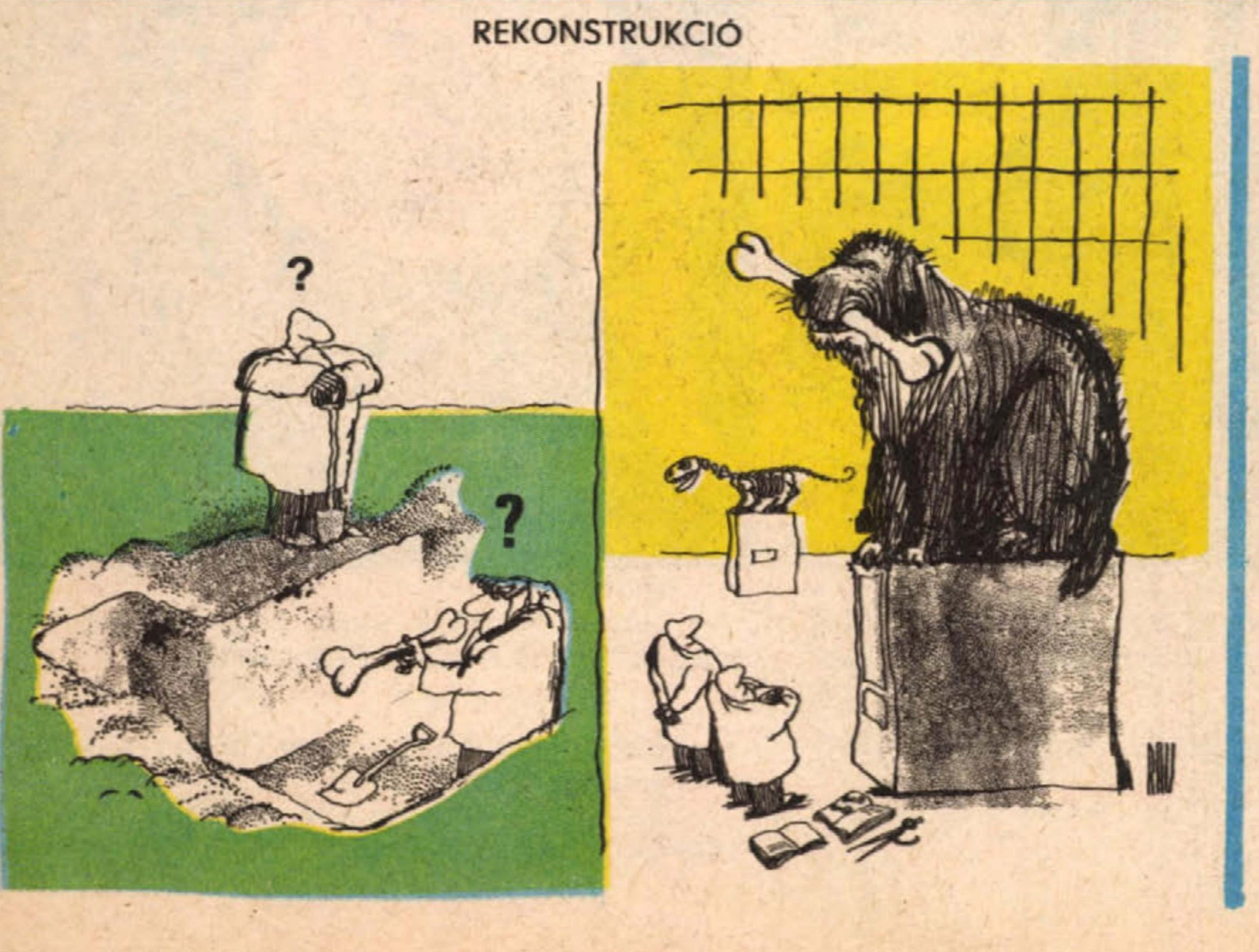

ABSZOLÚT LUSTA FÉRJ

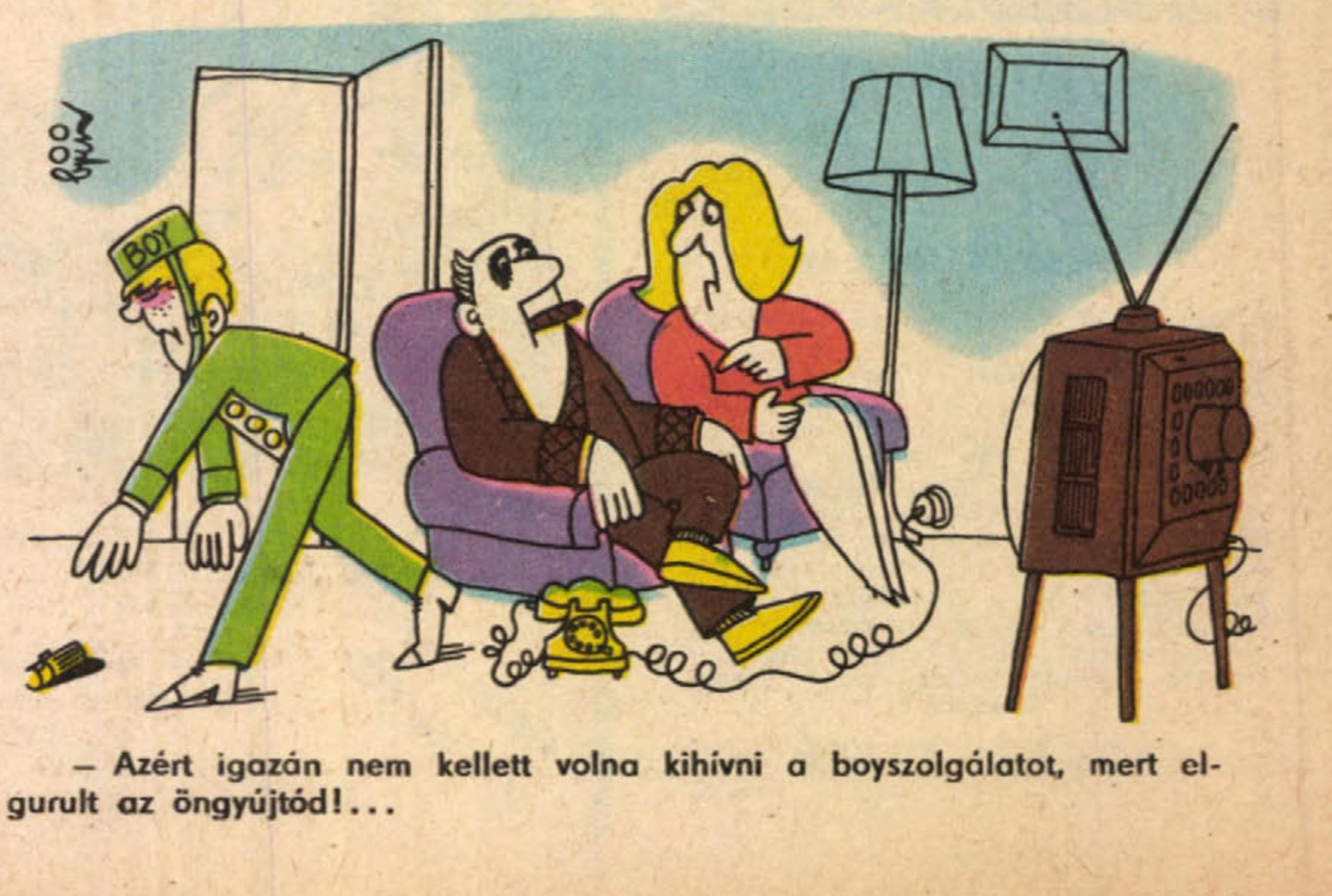

– Azért igazán nem kellett volna kihívni a boyszolgálatot, mert elgurult az öngyújtód! . . .